

א. מדיני - ביקור ראש-הממשלה בצרפת

7755/27-א

R00032r1

08/12/2020

תאריך הדפסה

2-111-3-6-7

ס ו ד ילשכת היועץ המדיני לראש הממשלה

ביקור ראש הממשלה יצחק רבין בצרפת
30.6.93 - 4.7.93

תוכן הענינים

1. - נקודות לשיחה
 - נושאים למעקב
 - תוכנית ביקור
2. - ישראל - צרפת ; קשרים בילטרליים
 - אשרות
 - ארגון המדינות הפרנקופוניות
3. - קשרי מסחר וכלכלה ישראל - צרפת
 - קידום שת"פ עם צרפת במו"פ - הפרוטוקול הפיננסי
 - שת"פ במש"ב
4. - החרם הערבי
 - עמדת צרפת להסכם ישראל עם הקהילה האירופית
5. - התקשורת בצרפת - מבט כללי
 - תדמית ישראל בדעת הקהל בצרפת
6. - מדיניות החוץ של צרפת - כללי
 - חילופי השלטון בצרפת ויחסי חוץ כלכליים
7. - צרפת מזה"ת - סקירה
 - צרפת - פלסטינים
 - צרפת והאתגר האיסלאמי

8. - צרפת - פנים
- תוצאות הבחירות לאסיפה הלאומית בצרפת
- הממשלה החדשה בצרפת
9. - דו"ח פגישת השגריר עם שה"ח ז'יפה
- דו"ח פגישת השגריר עם שר ההגנה לאוטרד
10. - פרופיל הנשיא מיטראן
11. - פרופיל רה"מ בלדור
- נאום רה"מ בלדור
12. - פרופילים:
- שר החוץ ז'יפה
- שר ההגנה ליאוטרד
- שר האוצר ודובר הממשלה סרקוזי
- השר לסחר חוץ לונגה
- ראש עיריית פריס ומנהיג ה-RPR שיראק
- יו"ר ועדת החוץ באסיפה הלאומית ומנהיג ה-UDF ז'סקרד דסטן
- מנהיג המפלגה הסוציאליסטית רוקאר
13. נספח - קשרים בטחוניים

נקודות לשיחה לביקור ראש הממשלה בצרפת

1. תהליך השלום

א. השיחות הבילטרליות

ממשלת צרפת החדשה מחפשת כקודמתה דרך לקדם מעמדה בתהליך השלום. המדובר גם בתהליך הבילטרלי. דעתם איננה מגובשת והם מחפשים דרכים לממש השאיפה. בעבר חזרו הצרפתים על הרעיון שיחד עם השושבינים ינסו לקדם המהלכים הבילטרליים.

ב. השיחות הרבצ"ד

צרפת מעורבת אינטנסיבית בנושא המו"מ המולטיטראלי. מומלץ לעודד הצרפתים להגביר מעורבותם הקיימת בנושאי תעבורה, רכבות וטלקומוניקציה.

2. תמיכת צרפת בהסכם ישראל עם הקהילה

מוצע שרה"מ יביע ציפיותינו לסיוע צרפת בזירוז התהליך למתן מנדט מועצת השרים לנציבות לנהל מו"מ רשמי בין ישראל לקהילה.

3. החרם הערבי

צרפת מצהירה על דבקותה ביוזמה להרמוניזציה של החוק נגד החרם בתוך הקהילה ובאכיפה יעילה יותר של החוק הצרפתי. עם זאת, נודע לנו שברציף שוקלים להוסיף לגינוי החרם ולקריאה להפסקתו בפסגת טוקיו של ה-G-7, דרישה לצעדים בוני אימון מצד ישראל.

4. הסכם מו"פ

ביקור רה"מ מהווה הזדמנות נאותה לסיכום הפרוטוקול הפיננסי של ההסכם לשת"פ מדעי תעשייתי והיה והוא לא יסוכם עד אז מוצע שרה"מ יתייחס לנושא עם עמיתו בלדור ועם שה"ח ז'ופה כך שינתן אור ירוק מהדרג הפוליטי הצרפתי הבכיר לפקיד האוצר שלהם לסכם העניין עמנו.

5. מש"ב

מוצע שרה"מ יעלה נכונותנו לש"פ עם צרפת בתחום זה, כביטוי מוחשי למימד החדש שהצרפתים מבקשים לתת לקשרים הבילטרליים וכתרומת שני הצדדים, צרפת ישראל, לשיפור מצבן של מדינות העולם השלישי.

6. אשרות

הנושא בעייתי מבחינתנו ומהווה אנומליה בין שתי מדינות ידידותיות. השגרירות ומשה"ח מעלים הנושא בפני הצרפתים בהזדמנויות שונות, אך התגובה היא שהדבר בלתי ניתן כי אז יצטרכו לבטל ההזדקקות לאשרות גם ליוצאי ארצות ערביות ואפריקה.

7. תחום הבטחון

מוצע לנצל הביקור למימוש הבטחותיו של שר ההגנה לאוטרד כך שבעת הביקור יוסכם על כינון דיאלוג ממוסד ויקבעו פרטיו העיקריים. עלינו להיות מודעים שיקשה עליו לממש כל ההבטחות לנוכח התנגדויות של גורמים מסויימים בתוך ממשלת צרפת ובמיוחד מחוצה לה במגזרים כלכליים תעשייתיים שיש להם אינטרסים בארצות ערב.

8. הצרפתים מצטיינים בתחום זה ולנו עניין בשת"פ גם לאור היותם מדינה ים תיכונית. השר לאיכות הסביבה י. שריד הנחה את השגרירות לקדם הסכם בתחום זה ומוצע שרה"מ יזכיר אותו כנושא בילטרלי חדש שאנו מבקשים לקדם.

9. שיתוף פעולה בתחום האנרגיה

שיפור מצבם הבטיחותי של כורי הכח במדינות חבר העמים. כורי הכח בשטחי מדינות חבר העמים, מהווים פוטנציאל מאיים של תקלות גרעיניות. הקהיליה האירופית הקציבה לנושא זה סכומים נכרים של כסף לשם למוד הנושא ושיפור מצב הבטיחות של כורים אלה. על סמך שיחות שנוהלו בישראל על ידי עובדי משרד האנרגיה עם אנשי חברת החשמל הצרפתית, E.D.F. (אלקטריסיטה דה פרנס), התברר שיש מקום להקים קבוצת עבודה משותפת לישראל ולצרפת לטיפול בבעיה. קבוצה זו, מסתמכת מהצד הישראלי על גרעין של מהנדסים ישראלים בעלי ידע בכורים גרעיניים ועל עולים חדשים ממדינות חבר העמים, מומחים לגרעין, שיגויסו לצורך עבודה זו. מהצד הצרפתי תסתמך הקבוצה על עובדי חברת E.D.F. שהיא בעלת ידע עשיר מאוד בכורים ובטכנולוגיה המערבית של בטיחות כורים. הכוונה היא, שהקבוצה המשותפת תפעל בחסות צרפתית ובמימון הקהיליה האירופית. הקבוצה תערוך בראשונה בחינה של המצב הבטיחותי של כורי הכח הנמצאים במדינות חבר העמים ולאחר מכן בשלב שני תציע הצעות לביצוע, ותבצע שיפורים בטיחותיים בכורים הפועלים שם.

חברת החשמל בישראל נערכת לנושא זה והטילה הנושא על חברת בת המוקמת עתה על ידה. חברת הבת נמצאת במגעים עם חברת E.D.F. ויש מקום איפה להשיג תמיכה בנושא מצד הדרג הפוליטי, בעיקר כדי להשיג מימון מאת הקהיליה האירופית. אם הפרויקט יתממש, אזי אפשר יהיה להצביע שצרפת וישראל עושים מאמץ מיוחד ותורמים תרומה חשובה מאוד לבטיחות של הכורים במזרח אירופה. מתוך דאגה אמיתית לרווחתם ולבריאותם של תושבי מערב אירופה. כמו כן אפשר יהיה להצביע על כך שצרפת עוזרת בקליטה של מומחים ומהנדסים, מהגרים ממדינות חבר העמים, אצלנו תוך כדי שלובם בפרויקטים מתקדמים של הקהיליה האירופי.

10. שיתוף פעולה בתחום התחבורה

בפגישת השר קיסר עם עמיתו הצרפתי BOSSON, עלה נושא הכרה של הארגון האירופי לתעופה (JAA) בהסכמים שיש לישראל ברישוי מטוסים עם מדינות באירופה. (צרפת, גרמניה, בריטניה, איטליה) השר הצרפתי ובהמשך ראש מנהל התעופה הצרפתי לקחו על עצמם לדאוג להמשכיות ההסכמים הבילטרליים עם הארגון האירופאי. הנושא חשוב ליכולת התעשייה האווירית לעבוד על מטוסים אירופאים.

יועלה נושא שיתוף הפעולה בתחום הרכבות, כהמשך לשיחות שהיו בארץ עם הנשיא מיטרן. הם ערוכים להגיש לנו הצעות בשלושה נושאים:

1. הרכבת לאילת.
2. חישובול הרכבת מישור החוף.
3. מנהרות הכרמל.

2 ביוני 1993

620196

צדפת
נושאים למעקב

הטיפול והמעקב

אנשי האוצר היימנו
בפרס באפריל האחרון
שיחות אשר לא הובילו
לפתרון המחלוקת שבין
משרדי האוצר הצרפתי
והישראלי. מנהל כלכלית
ב' גיבש מס' הצעות
אלטרנטיביות בתיאום
עם האוצר ובנה ישראל,
שהועברו לצרפתים.
ממתינים לתשובת
הצרפתים לחידוש
המגעים.
בטיפול כלכלית ב'.

הצרפתים עומדים להגיש
הצעתם לשר התחבורה
ביוזעין שגם אם הדבר
לא מחייב אותנו ירשמו
בכר "נהודות זכות". השר
היסר הוזמן ע"י עמיתו
הצרפתי ב-18.6 בפרס
לרגל פתיחת הסלון
האווירי ויהיים וודאי
שיחות בסוגיה.

הנושא מוקפא. משרד החינוך
הודיע לצרפתים שאם וכאשר
יוחלט על ביצוע הפרוייקט
יפורסם מכרז בינלאומי בו
יוזמנו להשתתף.

התקיימו מספר דיונים
בראשות המנכ"ל. נמצאים
במבוי סתום וכנראה
שהפתרון צריך להיות
בהכנסת שר האוצר לתמונה.
במסגרת השיחות עם
הותיקאן הושגה הסכמה
לדחות בינתיים את ביצוע
הצו הזה לכמה חודשים.
מומלץ שלא להתיחס
להסכמה זו ולהבטיח בדיקה
בלבד.

הנושא

1. הקמת האגודה למחקר ולחינוכים תעשייתיים
(מ"פ).
חריש ושראוס האהו חתמו בפאריס (25/1).
על הקמת האגודה ושמה: AFIRII. אך
חתימת הפרוטוקול הפיננסי הנספח להסכם
מהווה עדיין המכשול: הצרפתים דורשים
שהלוואות למפעלים המשותפים תהיינה
בריבית נמוכה (5.5%) וללא הצמדה כאשר
האוצר הישראלי יהח על עצמו כל ההפסד
הנובע מכך.

2. פרוייקט התחבורה.
משלחת סקר צרפתית ביהרה בישראל
בפברואר. למרות שהתאכזבו לשמוע
שיצטרכו לעמוד במכרז, ממשיכים לגלות
התעניינות פעילה והקימו נציגות
הבועה בארץ לטיפול בפרוייקט. אין עדיין
החלטת ממשלה בעניין וכאשר תהיה
יתפרסם מכרז בינלאומי.

3. פרוייקט מחשוב בתי הספר
הוחלט ש-BULL תשתתף במכרז פומבי
(למורת רוחם של הצרפתים).

4. פטור ממכס למוסדות דת התולים
שבחסות צרפת
הנושא הועלה במכתב דומא לפרס
לפני הבחירות בצרפת.

5. בית החולים הצרפתי בנצרת
לפני מספר חודשים היבל נציב מס הכנסה החלטה המחייבת את כל המלכ"רים להציג ספרי חשבונות כתנאי להבלת פטורים ממס. בית החולים הצרפתי, כמוסדות אחרים, מסרב לבצע הוראה זו בהתבסס על "הסכם פישר-שובל". אנו כידוע איננו מכירים בכך שזהו הסכם בין"ל מחייב.
6. פעילות מרכז התרבות הצרפתים בשטחים
הצרפתים טענו שפעילותם הופרעה על-ידי השלטונות. לאחר דיונים רבים הוצע על דעת המינהל שנוותר על הגשת הבקשה לרשיון ושננפה הרשיון על סמך הפרטים שימסרו על ידי הצרפתים בפריס ובירושלים.
7. אשרות
עד לחילופי השלטון בצרפת הנושא ננטש למעשה על ידינו ועד כה הסתפקנו בתשובות הצרפתים. עתה הועלה הנושא שוב.
8. פרנקופוניה
הרעיון הוא ליזום הצטרפות ישראל לארגון המדינות הפרנקופוניות. להראת ביקור מיטראן היתה פניה בנושא מצד UNIFAN, אך הנושא לא עלה בשיחות. השגריר בפאריז גם גילה עניין לאחרונה. שגריר צרפת השמיע תקוות בנושא. לאחר שהיועץ בשגרירותנו נפגש עם היועץ המדיני של שר התרבות והפרנקופוניה ובירר את הפרטים להצטרפות, מומלץ עתה לעשות מאמץ לקבלה בחברות מלאה.
- במסגרת השיחות עם הוואטיקן הושגה הסכמה לדחות בינתיים את ביצוע הצו הזה לכמה חודשים. מומלץ שכל ההתייחס להסכמה זו ולהבטיח בדיקה בלבד.
- הצרפתים היבלו ההצעה, הדגישו יחד עם זאת שהם שהם רואים בניפוק הרשיון אקט חד-צדדי שלנו. ב-6.6 הגיע למשרד "ההודעה בעל פה" ושמות מנהלי המרכזים. החומר הועבר לטיפול הגורמים המוסמכים ותם הטיפול בנושא מבחינתנו.
- השגריר העלה הנושא בפגישתו עם שה"ח JUPPE שהגיב שעקב מדיניותם האזורית לא יוכלו לבוא להראתנו במישור העקרוני וביקש את הבנתנו. ציין את ההקלות שבוצעו במתן האשרות והצי לעיין בהקלות נוספו אפשריות.
- השגריר בפריס העלה הנושא בשיחתו עם שה"ח ז'ופה שהגיב שאין לצרפת שום התנגדות ויתמכו בבקשתנו. שגרירותנו בפריס תתחיל בשיחות גישוש עם נציגי המדינות החברות במועצה המתמדת.

9. הסכם השתלות
דחית ביקורו של הושנר (4 או 5 פעמים)
מנע סיום הדיון בנושא וחתימה
על ההסדר לפני הבחירות. נוסח ההצעה
הצרפתית עם ההערות שלנו הועבר חזרה
ממשרד הבריאות הצרפתי לרציף ונעצר
שם. נראה שהנושא נופל הרבו הן לחילופי
השלטון והן לדחית הטיפול בו לאור
סדרי העדיפות החדשים של משרד
הבריאות הצרפתי.
10. הסכם בתחום איכות הסביבה
הצרפתים גילו עניין בנושא בתחילת
השנה. אלו מסר להם דוגמאות
(עם ארה"ב וגרמניה).
11. ביקור שר האוצר הצרפתי
השר הודם בממשלה שנפלה היה אמור
לבהר ולחתום על הפרוטוקול הפיננסי
של הסכם המו"פ.
12. הזמנת שר התרבות לביקור בישראל
השרה אלוני הזמינה את עמיתה הצרפתי
בממשלה הקודמת (לנג).
13. ביקור משלחת הברוקים
בחודש דצמבר הודיעו על כוונתם לבהר
בישראל ולהתרכז בנושאי אקולוגיה.
בינתיים כנראה חזרו בהם.
14. בילטרלי ישראל-צרפת
השינוי הקיצוני שחל במימשל הצרפתי
בעקבות בחירות מרץ '93, תחילת
COHABITATION שנייה מחייבת אותנו
להערכות חדשה מול ממשלה ימנית
שבסודה היא חיובית מבחינתנו,
מבחינה פרסונלית. יחד עם זאת
כלית הוצהר על המשכיות במדיניות
החוץ המזת"תית, אם כי שה"ח החדש
JUPPE כבר אמר שיש לאזן מחדש
היחסים עם ישראל.
לפחות על פי האמור עד כה על ידי
דוברים צרפתיים, מותר לנו לצפות
לגישה פחות חד-צדדית מצד צרפת.
- השגריר נפגש עם שרת
הבריאות VEIL והשר רמון
נפגש עם ס/ השר
DOUSTE-BLAZY. שניהם
אמרו שיעשו הכל להביא
לחתימת ההסכם אך יחד עם
זאת הביעו פסימיות לגבי
הסיכויים להגיע לסיכום
לאור הרפורמות הצפויות
במערכת הבריאות בכלל
וההשתלות בפרט בצרפת.
- עד לבחירות בצרפת לא
קיבלנו הצעת נוסח שלהם
יתכן וישובו לנושא
בהרוב.
- לשיהולנו אם לחדש
ההזמנה לשר החדש.
מומלץ שכן.
- ההזמנה נמסרה באמצעות
שגרירנו. הביקור לא
התקיים עד הבחירות
בצרפת. רצוי לחדש
ההזמנה לשר החדש.
- אלו עוקב וידווח אם
ישנו שוב דעתם.
- בצד המגעים שמנהלת
השגרירות להתקרבות
לאישים החדשים שבמימשל
מומלץ להייעץ דיון
פנימי על בסיס נייר
העבודה היפה שהוכן
ע"י אלו (נר 273
חוזם 4,22960).

15. בנספחים : דה"מ יבקר בפרס ב-1.2 ליו"ר. טרם נקבע מועד
לביקור שה"ח.

16. ביקור עבודה של השגריר לנהר
צפון ביו"ר ש.ז.

צרפת - ישראל - קשרים בילטרליים

1. הקשרים הבילטרליים בין צרפת לישראל הם בסימן של התפתחות והעמקה במיוחד מאז חילופי השלטון בישראל, חילופין שהביאו ל- RETROUVAILLES בין שתי המדינות. ביקור שה"ח פרס בצרפת בספטמבר 1992 וביקור הנשיא מיטרנד בישראל בנובמבר 1992 נתנו ביטוי להתקרבות המחודשת בין ישראל לצרפת. בביקור הנשיא מיטרנד נחתמו מספר הסכמים.

א. הסכם לש"פ מדעי תעשייתי

על פיו יעמידו ממשלת ישראל וממשלת צרפת ביחד 160 מיליון פרנקים לרשותה של אגודה שתנוהל במשותף בין שתי המדינות. הכספים מיועדים כדלהלן: 10 מיליון לתמיכה בפרויקטים משותפים בתחום המחקר והפיתוח 30 מיליון לתמיכה בפרויקטים משותפים של מחקר ופיתוח תעשייתי 80 מיליון למתן הלוואות בארץ בתנאים מסובסדים כדי שמפעלים משתי המדינות יוכלו לפתח פרויקטים משותפים. הקמת האגודה הנ"ל מתעכבת כי עדיין לא סוכם הפרוטוקול הפיננסי הנוגע למתן ההלוואות (40 מיליון פר"צ מכל צד).

ב. רכבות

סוכם בהצהרת עקרונות שנחתמה על ידי שרי התחבורה של שתי המדינות שצרפת תוכל להשתתף בפרויקט חישמול הקו נהריה תל-אביב ובניית הקו תל-אביב - אילת. כמו כן הביעו הצרפתים עניין בכביש מספר שש. משלחת צרפתית הגיעה ארצה לפני מספר שבועות ושר התחבורה קיסר דן בנושא זה עם עמיתו הצרפתי בימים אלה.

ג. מחשבים

פרויקט נוסף עליו דובר הוא מיחשוב מערכת החינוך הישראלית ע"י הצרפתים. לגבי שני הפרויקטים רכבות ומיחשוב נאמר לצרפתים שיצטרכו לגשת, כמו אחרים, למיכרז הבינ"ל לכשיתפרסם (כך נאמר להם גם בביקור קיסר) לצרפתים היו ציפיות כי שני פרויקטים אלה מובטחים להם ומכאן אכזבתם המסוימת מעמדתנו.

ד. הסכם לש"פ בתחום הבריאות והרפואה

שבנתיים אושר על ידי שתי הממשלות.

2. כל הנ"ל סוכם עם הממשלה הקודמת, הסוציאליסטית, שהיתה בשלטון. המימשל הנוכחי הבהיר מפיו של שה"ח ז'ופה כי הוא מעונין "לאזן" (REEQUILIBRER) ולפתח את הקשרים בתחומי התרבות, המדע, הכלכלה ואף לתת לקשרים אלה "מימד חדש" (NOUVELLE DIMENSION) במיפגשים השונים עם דרגי המימשל השונים, כולל שה"ח ז'ופה (שנתן ביטוי לאהדתו לענייננו ע"י ביקור בשגרירות ביום העצמאות, תופעה שלא קרתה מאז 67). גם שר ההגנה לאוטרד, ידידו הגדול ביותר של ישראל בממשלת צרפת, הביע רצונו לנרמל היחסים עמנו בתחום רגיש זה תוך כינון דיאלוג בין שני מימסדי הבטחון וחילופין בין שתי הצבאות וש"פ בתחומים שונים. היעד הוא לנצל שעת הכושר הפוליטית הנוכחית (תוך התחשבות בקשיים הכלכליים ובמשימות הכלכליות הקשות בפניהן עומדת ממשלת צרפת), על מנת להבטיח מימוש הסכם לש"פ מדעי תעשייתי כך שהיקף הסחר בין שתי המדינות יוכפל בחמש השנים הבאות. תוך כדי כך נצטרך לפעול לצמצום הגרעון המסחרי ע"י הגדלת הייצוא שלנו לצרפת.

3. לידיעה - משה"ח מנסה גם לקדם נושא השתלבות ישראל בפרנקופוניה. המדובר בקבלתה של ישראל לארגון המדינות הפרנקופוניות שבה צרפת יחד עם קנדה ובלגיה מהווים הגורמים הבכירים. ארגון הפונקופוניות מאגדת בתוכה כמה עשרות מדינות בהן ישנם דוברי צרפתית. לישראל ענין להשתלב בארגון זה הן לנוכח קיום כחצי מיליון דוברי צרפתית בישראל והן משום שארגון אינו עוסק רק בעניינים תרבותיים אלא גם מדיניים (מקבל בין היתר החלטות לגבי הסכסוך הישראלי ערבי) כלכליים ואחרים. לא מוצע שרה"מ יעלה הנושא. הוא מוזכר רק לידיעתו.

י"ג בסיון תשנ"ג
2 ביוני 1993
צרפ 103.01

620537

הנדון: אשכנז

לאחר שהנושא ננטש למעשה על ידינו בהסתפקנו בתשובות הצרפתים, הוא העלה שוב על ידי השגריר בפריס בשיחתו עם שה"ח JUPPE. השגריר הדגיש כי שינוי לטובה בענין עשוי להיות הפיצה איכותית במישור הביטחוני אותו שואפים לחזק.

השר JUPPE הסכים שאין נשקפת סכנה לצרפת מצד ישראל, לא בתחום הטרור ולא בתחום ההגירה. בנושא האחרון, שהוא רגיש ביותר, לא צפויות ההלכות אלא החמרות, וברור שזה לא יגע בישראל. עם זאת עקב מדיניותם האזורית לא יוכלו לבוא להראתנו במישור העקרוני וביהש את הבנתנו באמרו שאין מדובר בחשדנות כלפינו.

ציין את ההלכות שבוצעו במתן האשרות והציע לעיין בהלכות נוספות אפשריות.

ממליצים להמשיך להעלות הנושא.

17 ביוני 1993

639024

ארגון המדינות הדוברות צרפתית

להלן פרטים על הארגון ואופן ההצטרפות אליו, על בסיס פגישה עם היועץ המדיני של שר התרבות והפרנהופוניה.

1. בניגוד לארגונים בינ"ל אחרים, מדובר בפורום הפועל שלא על יסוד אמנה, כך שכללי פעולתו נהבעים על-ידינו, וההחלטות מתקבלות פה-אחד. לארגון שני רבדים, אחד ממשלתי ואחד לא-ממשלתי.

2. ברובד הממשלתי נמצאות הפסגה הפרנהופונית (או בשמה הרשמי "ועידת ראשי המדינות והממשלות אשר להן שימוש שוטף בצרפתית") וכן "הסוכנות לשיתוף תרבותי וטכני" (ACCT) שבראשה JEAN-LOUIS ROY מהבנה. עם הרובד הלא-ממשלתי נ

מנות ארגונים שונים, כגון ארגון האוניברסיטאות הפרנהופוניות, ארגון הערים הדוברות צרפתית (אשר בראשו ז'אק שיראק) ארגון העיתונאים הדוברים צרפתית ועוד. גופים אלה מנוהלים ע"י מועצות מנהלים משלהם. יכולה מדינה שלא להיות חברה ברובד הממשלתי, אך בכל זאת לפעול במסגרת הגופים הלא-ממשלתיים. דוגמה לכך היא אלג'יריה, שכידוע מסרבת להיות חברה בארגון המדינות הפרנהופוניות, מסיבות אידאולוגיות, אך פועלת במסגרת הארגונים האחרים המסונפים אליו. דוגמה אחרת היא הבוצת עבודה למען הידום הצרפתית בארגונים הבינ"ל שהיו"ר שלה הוא סורי.

3. כדי להשתתף בפסגת הפרנהופוניות שתערך במאוריציוס ב- 16-18.10 עלינו להגיש בקשת הזמנה, המונית אל יו"ר המועצה המתמדת, שהיא בעת השגרירה של מאוריציוס בפריס. המועצה המתמדת יושבת הבע כאן. בקשה כזו תידון הודם בבנס הועדה המתמדת, וא"כ דרוש הונצנזוס של המדינות החברות. הכנסים הקרובים של הועדה הם ב- 7-9.8 וכן באמצע ספטמבר. בו-שיחי הציע כי לא גיש בקשה פורמלית בטרם יבדקו את השטח בעצמם. תהה שמא תהיה מדינה ערבית או אחרת שעמה אין לנו יחסים שעלולה להביע התנגדות. אמרתי כי לאור תהליך השלום, והשתתפות אותן מדינות ערב החברות בפורום זה בשיחות הרבצ"ד (למעט לבנון), ולאור השיפורים החלים במצב ישראל בזירת האו"ם יהיה זה מפתיע אם מדינה אחרת תביע התנגדות, אולי למעט לבנון, בהשראה סורית. צינתי גם כי הוא בודאי יודע (מדובר באיש משרד-החוץ) שישנו דרכים להציג דברים באופן שיפחיתו האפשרות ליוזמת נגד. הדגשתי גם שחיזוק מעמדה של ישראל בפורומים בינ"ל רב-צדדיים ובין היתר ארגון המדינות הפרנהופוניות, יש בו משום תמיכה בתהליך השלום.

4. להלן המדינות החברות במועצה המתמדת: בניו, הנדה, הקהילה הצרפתית של בלגיה, הוט-דיוואר, צרפת, גבון, מאוריציוס, לבנון, מדגסקר, מרוקו, הבה, סנגל, טוגו, וייטנאם, זאיר. יו"ר הועדה היא כאמור, שגרירת מאוריציוס בפריס.

5. ישנם שלושה סטטוסים של השתתפות מדינה (או ממשלה: כי כידוע ישנו ממשלות של מדינות פדרטיביות המשתתפות בארגון תוך חלוקת עבודה בינו למדינת האם) בפסגה:

- א. חברה מלאה
- ב. משהיפה
- ג. אורחת מיוחדת

ההבדל בין הסטטוס של חברה מלאה למשקיפה היא מזערית מבחינה מעשית. סטטוס של משקיף ניתן למשל למדינות הגוש המזרחי לשעבר כמו רומניה וبولגריה. בתשובה לשאלה אמר הנ"ל כי בפסגה הקרובה הרוב לוודאי שהן תהינה חברות מלאות.

הסטטוס של אורחת מיוחדת ניתן לאיזורים דוברי צרפתית במדינות מסוימות אשר השתתפותן המלאה היתה גורמת לסיבוכים עם מדינות האם כגון לואיזיאנה, וחבל אוסט באיטליה, וזאת בהעדר הסכם על חלוקת הסמכויות בין הממשלות של אותה מדינה ריבונית. שמה של אורחת מיוחדת אינו מופיע ברשימת המשתתפות, היא למעשה מוזמנת ע"י המדינה המאחרת ואינה נוטלת חלק בדיונים.

6. ועידת הפסגה הובעת את הנושאים שיטופלו ע"י המוסדות השונים הפועלים בארגון ומהצה את המשאבים הדרושים לכך. החברות התורמות את החלק הארי האמצעים הכספיים הן צרפת, הנדה והבה, בלגיה, ושווייץ. מספר מדינות נוספות (לא העניות) תורמות כספים גם כן, במידה פחותה בהרבה. בו-שיחי שאל בהקשר זה במה תוכל ישראל להשתתף במסגרת שיתוף הפעולה הבינ"ל. הסברתי לו במילים כלליות על פעולות מש"ב וכי נוכל לבדוק אפשרות לשת"פ משב"י במסגרת הארגון. ביקש לקבל חומר כתוב על פעולות מש"ב שלנו.

7. כפי שתראו מהחומר שתהבלו בדיפ', משתתפי הפסגה מפרסמים הצהרות בנושאים בינ"ל, אודות בעיות וסכסוכים שונים, מצב הכלכלה העולמית, לרבות פרה מז"ת. בפסגה הבאה יידונו בין היתר נושאים כגון ז"א ו-"אחדות בתוך שוני לשוני וטכני". כמו כן הובעת הפסגה את המטלות של הבוצות העבודה הקמות מתוכה על נושאים שונים, כגון על מעמד הצרפתית בארגונים בינ"ל. כמו בכל פסגה, גם כאן הודמות לה כינוסי פהידים וכנס מכין בדרג שרי חוץ.

8. יצוין כי כבר בראשית הפגישה העלה הנ"ל את שאלת מעמד הצרפתית בישראל בכלל, ובמערכת ההוראה בפרט. בעמיתיו ברציף גם הוא שמע על בעיות שהיו בהקשר זה בארץ, והתעניו אודות מעמד הצרפתית במסגרת בחינות הבגרות.

9. סיכום, הערכה והמלצות

א. בזכור הביע שה"ח ז'ופה באזני השגריר את תמיכת צרפת ברעיון השתתפותנו בארגון המדינות הפרנקופוניות, אשר תלוי בהחלטה מטעם המדינות החברות בו. תמיכת האליזה העניו תוכל אף היא לסייע כפי שהדבר עלה בשיחה אחרת של השגריר עם השרה לשעבר לפרנקופוניה.

ב. מתוך עיון ברשימת המדינות שהשתתפו בפסגה הקודמת נראה, ממבט ראשון, כי לבנון עלולה להיות זו שתנסה להביע התנגדות לצירופנו לארגון. תשומת ליבכם כי היא נמנית עם המועצה המתמדת של הארגון. בשעת צורך, ולפי אישורכם, נוכל לבדוק אם גורמים צרפתים מסוימים באו יוכלו להשפיע אף על לבנון בנדון.

ג. מניחים שמחלקות מא"ף ומא"ס תוכלנה לחוות דעה ביחס לעמדה שעשויות לנקוט המדינות שבתחום טיפולן (צ'אד, וייטנאם וכיו"ב) וגם באן הימת אפשרות להיעזר אולי בצרפת לפחות כלפי מדינות אחדות. בשלב ראשון יש לתת את הדעת על המדינות הנמנות עם המועצה המתמדת.

ד. בשלב זה ממליצים על עריכת שיחות גישוש מצידנו כאן אצל נציגי המדינות החברות במועצה המתמדת. אנא אישורכם בהקדם, בעיקר אם ישנה כוונה לבקש להשתתף כבר בפסגה הקרובה. ברור שהכוונה למדינות עמו יש לנו השרים ואשר בהן יהיה צורך גם ללות את הפעולה בבירותיהן.

ה. יתכן כי יוצע לנו להשתתף במשקיפה או כאורחת מיוחדת או לחילופין שישראל תיטול חלק בפרויקטים מסוימים הפועלים בחסות הארגון, להראת שילובה בעתיד בפורום הפסגה. ממליצים לתת על כך את הדעת.

נודה על תגובתכם, אישורכם לשיחות גישוש כאן אם המדינות החברות במועצה המתמדת אשר עמו יש לנו יחסים, וכן הודעונו אם יש כוונה לבקש השתתפות כבר בפסגה הקרובה.

10. התפתחויות אחרונות

א. רצון ישראל להשתלב בארגון הפרנהקופוניה ומעמד הצרפתית בישראל הועלו אתמול ע"י פרנס, בישיבה בין צוות הרציף לצוות השגרירות.

ב. לפרנס פתח את הסוגיה בהערה "ישראל איננה מדינה עניה יחסית" והמשיך להבהיר את דבריו כדלהמן: אם יש לכם רצון להשתלב במסגרת הפרנהקופונית, עליכם לעשות מאמצים להגברת ההוראה של הצרפתית בישראל. אנו ניתן תמיכה פדגוגית על חשבוננו אך לא באותו שיעור שנותנים למדינות העניות. מכס אפשר לדרוש דברים שאי אפשר לדרוש מהמדינות העניות החברות בגוש הפרנהקופוני. אנו יודעים שיש בישראל כחצי מיליון דוברי צרפתית, אך השאלה היא מה מגמת הצרפתית בכלל. עליכם להגיע למאסה קריטית בענין הצרפתית: שההקומה היא במגמת עליה ולא בירידה. מעמד הצרפתית תימדד כממוצע ארצי, כלומר באיזו מידה היא שפה רווחת, ולא לפי מידת השימוש בה בפי אליתות".

ג. מכאן עבר לשאלת מעמד הצרפתית במוסדות האו"ם ובפורומים רב-צדדיים נוספים, לרבות הבוצות העבודה הרבצ"ד במסגרת שיחות השלום. ביקש את תמיכתנו בענין מעמד הצרפתית במוסדות הבינ"ל, וביקש גם כי אותם נציגים ישראלים שהם דוברי צרפתית, יתבטאו גם בשפה זו, למשל בשיחות הרבצ"ד. הוסיף כי אין זה תנאי לתמיכה בנו בענין הפרנהקופוניה אך זה יכול לסייע.

ד. לא מן הנמנע כי שאלת מעמד הצרפתית, שהיא רגישה ביותר אצל מדינאי צרפת (נזכיר כי שה"ח ז'ופה פתח את שיחתו עם השגריר בסוגיה זו) תועלה גם ע"י רה"ם בלאדור בפגישתו עם רה"ם.

1993 17 ביוני
638712

השרי מסחר וכלכלה עם צרפת

צרפת

נתוני יסוד כלכליים:

ייצוא 226 מיליארד דולר (מקום רביעי בעולם)
ייבוא 220 מיליארד דולר (מקום שלישי בעולם)
נ"ג 21.107 דולר לנפש
מקורות התל"ג באחוזים:

* חקלאות 3.7 אחוז

* תעשייה 31.1 אחוז

* שירותים 65.2 אחוז

שוה הייצוא העיהרי: גרמניה 17.4 אחוז, אחריו באה איטליה 11.6 אחוז.

שער הפר"צ לדולר: 5.40

הסקטור החקלאי בצרפת הוא הגדול באירופה 23 אחוז מן הייצוא של מוצרים אגרו-חקלאיים באירופה לעומת 12 אחוז באיטליה. הסקטור החקלאי נמצא במשבר עקב עודף יכולת ייצור.

המצב הכלכלי בצרפת

רפת נמצאת באחד המשברים הכלכליים החמורים ביותר שידעה מאז שנות ה-70. למעלה מ-3 מיליון מובטלים, ירידה בצריכה, גרעון בתקציב הלאומי כתוצאה מירידה בפעילות הכלכלית במשק זאת למרות עודף בייצוא. הגרעון הוא 68 בליון דולר כ-4.9 אחוז מן התל"ג. נוסף לכך גרעון של 100 ביליון פרנה בבטוח הסוציאלי. שיעור הצמיחה במשק הצפוי ב-1993 הוא חצי אחוז.

הממשלה הסוציאליסטית נפלה לא על רהע אידיאולוגי כמו על רהע כלכלי והרצון לראות שינוי.

האמצעים בהם נוהטת ממשלת בלדור להמרצת המשק הם:

1. תכנית עבודות ציבוריות שתחזיר הפעילות והתעסוקה במשק.

2. תמריצים פיסקליים לתעשייה.

3. הורדת הריבית במשק.

נשאלת השאלה האם במשבר גלובלי יתכנו פתרונות לאומיים גרידא. ללא המרצה בסחר העולמי התמונה אינה יכולה להשתנות באופן משמעותי.

יחסי הסחר ישראל - צרפת

(הנתונים במיליוני דולרים)

1990 1991 1992

יצוא 580 570 646

יבוא 590 720 845

פער 10 150 199

ב-1992 הגיע ההפ הסחר הכולל ישראל-צרפת ל-1.5 מיליארד ד"ל מזה 845 מ' דולר יבוא ו-620 יצוא. דהיינו פער של כ-200 מיליון דולר לרעתנו.

- צרפת היא שותף הסחר השמיני בחשיבותו לישראל בעולם. ישראל שותף הסחר ה-40 של צרפת.

- בשלוש השנים האחרונות חל גידול ביבוא מצרפת בעוד היצוא מישראל לצרפת לא רה הופא על שמריו אלא גם יורד במונחים ריאליים.

- ענפי היצוא העיקריים לצרפת הם: חקלאות ומזון מרי כ-33 אחוז, מחצבים, כימיה ומוצרים כימיים 23 אחוז, הלבשה וטקסטיל 12 אחוז; מתכת, מכונות ומכשיר מדעי ורפואי מהווים כ-25 אחוז מהיצוא הישראלי.

- ענפי היבוא העיקריים מצרפת הם מכונות ומיכשור חשמלי 38 אחוז, כלי הובלה 17 אחוז, מתכות 15 אחוז, מוצרי כימיה ופרמצבטיקה 21 אחוז.

- ההקף הנוכחי של הסחר עם צרפת אינו משהפ את מלוא הפוטנציאל של שתי המדינות.

צרפת תעשיות מהגדולות והמובילות בעולם בתחומי כימיה, אלקטרוניקה, תעשיות, תעופה וחלל, רכב ציוד ומכונות, תחבורה ציבורית וציוד בטחוני. תעשיות אלה העדיפו את שווקי ערב ונמנעו מלהשקיע השרים עם ישראל מחשש החרם הערבי. החברות הצרפתיות רגישות יותר לחרם הערבי מחברות במדינות אירופיות אחרות למרות היום החקיקה נגד החרם בצרפת.

כתוצאה מכך חלקה של צרפת בשוק הישראלי נמוך מזה של שכנותיה האירופיות (1/3 מגרמניה, 1/2 מאנגליה, 2/3 מאיטליה, דומה להולנד). רוב תעשיות ההייטה המובילות שלנו עדיין לא הצליחו לחדור ולהתבסס בשוק הצרפתי (למעט אלסינט בציוד רפואי וסייטקס בציוד לתעשיית הדפוס).

יחסים כלכליים ושת"פ

לאחרונה חל ביוזמת צרפת שיפור ביחסים עם ישראל. הצרפתים הצהירו על רצונם להגיע עמנו ליחסי מסחר וכלכלה נורמלים "ובנליים" ולהכפלת הסחר עם ישראל בתור 5 שנים. יוזמה זו מצדם הנה תוצאה של רצונם להשתלב בתהליך השלום.

מאז החלטת ממשלת צרפת על שיפור היחסים אתנו חלה עליה משמעותית בתכיפות המגעים הרשמיים בין שתי המדינות. הממשלה החדשה מלבד הכרזה על המשכיות עדיין לא הוכיחה עצמה בעניין זה.

כבר לפני למעלה משנה הועלתה ישראל לדירוג של מדינות בעלות סיכון נמוך בבטוח סחר חוץ הצרפתי. כתוצאה מכך פרמיית הביטוח (על המימון) ירדה ב-40 אחוז.

בעקבות בקור שר החוץ מר ש. פרס בפאריס הצהירו הצרפתים על "הפיצה איכותית" ביחסים בין שתי המדינות.

ב-18 בנובמבר 1992 נחנך בפאריס בנוכחות נשיאי שתי המדינות "בית צרפת-ישראל". הבניין משמש חלון-ראווה לישראל. שוכנו בו משרדי הארגונים ידידי ישראל לשכת המסחר שתנהל את הבית ותציע מגוון רב של שירותים ליצואנים ישראלים וליבואנים צרפתים. כמו כן הוא משמש להיום תערוכות ומפגשים עסקיים.

ייהוו שני נשיא צרפת פרנסואה מיטראן בארץ בסוף נובמבר 1992 הווה גזרת הבוחרת בהתפתחות היחסים עם צרפת בתקופה האחרונה.

התעשיות הישראליות מחפשות כיום בצרפת:

- שוק חשוב (ב-220 מיליארד ד' יבוא, רביעי בעולם). במיוחד השוק התעשייתי למוצרי היטה שלנו.
- שותפויות אסטרטגיות בתחומים שבהם שני הצדדים מתקדמים במיוחד (אירונותיה, חלל, אוטומציה תעשייתית, מכשור מדעי, אלקטרוניקה, טלוקמיניקציה, ביוטכנולוגיה, אופטרוניקה, מיחשוב ותכנה).
- שותפויות אסטרטגיות אלו יכולות לבוא לידי ביטוי בצורה של:
 - השקעות צרפתיות בתעשייה בארץ (JOINT VENTURES).
 - השקעות ישראליות בתעשייה בצרפת בבסיס לפעולה בהתחלה האירופית.
 - חילופי טכנולוגיות.
 - פיתוחים תעשייתיים משותפים (הסבה של טכנולוגיות צבאיות למוצרים אזרחיים רנטבילים).
 - שתוף פעולה בשוק גלובלי (הן במרחב האירופי והן באיזורים אחרים (ארה"ב מזרח רחוק מזא"ר)).
- ע"מ להבטיח שהצעדים שנמנו לעיל יבואו לידי ביטוי מוחשי בשטח על ממשלת צרפת להבטיח יצירת תנאים של נורמליזציה מלאה עם ישראל בסביבה העסקית הצרפתית. בין השאר על ידי:
 - הקלות במתן ויזות לאנשי עסקים.
 - ביטול הגבלות בסחר הבטחוני.
 - הנחייה לחברות צרפתיות גדולות ליתר פעילות בישראל והשקעות בתעשייה הישראלית.
 - עידוד החברות הצרפתיות בבעלות המדינה להתעלמות מהחרם-הערבי וליצירת השרים ישירים וגלויים עם חברות ישראליות.
 - סיוע ליצירת שותפויות אסטרטגיות בין התעשיות הגדולות הצרפתיות לתעשיות הישראליות.

תמיכה בשיתוף תעשיות ישראליות בפרוייקטי פיתוח אירופאיים במסגרת תכניות EUREKA ואחרות.

התנאים שנוצרו כיום מאפשרים טוב יותר מבעבר להגיע לנורמליזציה מכאה ביחסים הכלכליים בין ישראל לצרפת, תוך מתן תנופה אמיתית לפיתוחם.

סקירה זו הוכנה על ידי א. תבורי, ציר כלכלי בשגרירות ישראל, פריס

17 ביוני 1993
638342

הנדון: הידום שת"פ עם צרפת-פרוטוקול פיננסי

1. מימוש ההסכם לש"פ מדעי ותעשייתי שנחתם בעת ביקור נשיא צרפת בארץ בנובמבר אשתקד מתעכב בתוצאה מסחבת בסיכום הפרוטוקול הפיננסי הכולל בו.
2. בזכור ההסכם מדבר על ההמת אגודה משותפת למדע וחדשנות תעשייתי "AFIRII". (ASSOCIATION FRANCO-ISRAELLIENNE POUR LA RECHERCH ET L'INNOVATION INDUSTRIELLES). שתי הממשלות אמורות להעמיד לרשות האגודה מימון שנתי בסך כולל של 120 מ' פר"צ שיועד למטרות שלהלן:
 - 10 מ' פר"צ לתמיכה בפרוייקטים משותפים של מו"פ (במסגרת AFIRST).
 - 30 מ' פר"צ לתמיכה בפרוייקטים משותפים של מו"פ תעשייתי (באמצעות המדען הראשי תמ"ס בארץ ו-ANVAR בצרפת).
 - 80 מ' פר"צ להלוואות בתנאים מסובסדים למפעלי תעשייה משותפים (ג'ונט ונצ'ורים) בארץ (במסגרת פרוטוקול פיננסי).
3. באמור מתעכבת ההמת האגודה כיוון שלא סוכם עדיין הפרוטוקול הפיננסי.
4. בשיחות עם גורמים בממשל החדש הם חזרו והבהירו רצונם להמשיך ולהרחיב היחסים הכלכליים עם ישראל בהמשך למדיניות הממשלה הקודמת ולצעדים שננקטו על ידי הצדדים למטרה זאת. בהתאם לכך הביעו אי נחת מהסחבת בנושא הפרוטוקול הפיננסי ועיכוב הפעלת האגודה AFIRII.
5. ביקורו הצפוי של רנה"מ בצרפת עשוי לדעת הצדדים להוות הזדמנות נאותה לסיכום הפרוטוקול הפיננסי ולהוצאת האגודה לדרך.
6. הפרוטוקול הפיננסי הנדון מדבר על כך שממשלת צרפת תעמיד לרשותנו את המימון בסך 80 מ' פר"צ כהלוואה לטווח בינוני (10 שנים) בה היא תסבסד את הרבית ואילו ממשלת ישראל תיקח על עצמה הסיכון הפיננסי והמסחרי הכרוך בהבלת מלווה זה ובהעמדתו לרשות המשתמשים בארץ.
7. חילוקי הדעות העיקריים נשאר סביב דרישתה ההחלטית של ממשלת צרפת שישראל תישא בסיכון הפיננסי (בנוסף למסחרי) ולפיכך דרישתם שההלוואות ינתנו בארץ ברבית (נומינלית) הבועה (אשר כמובן תיקח בחשבון האינפלציה החזויה). הם אינם מוכנים להבל הצעותינו למתן ההלוואות ברבית עם הצמדה (כנהוג אצלנו) או להציעו בפרנקים צרפתיים, שכן אלו לדבריהם מבטלות השתתפותנו בסכון הפיננסי.
8. נוכח הנסיבות נראה לנו שברמה הנוכחית של חילופי הדברים שבין אגף החשב הכללי של האוצר שלנו לבין משרד האוצר הצרפתי לא מתאפשרת התקדמות בפתרון הסוגיה אלא אם יוצעו פתרונות נועזים יותר, כגון: הבלת הצעת הצרפתים לנתינת ההלוואות בארץ ברבית הבועה הלוקחת בחשבון הערכת אינפלציה חזויה - נניח 15 אחוז. או חזרה למודל הראשוני שלפיו שני הצדדים יממנו את ההלוואות המסובסדות בחלקים שווים של 40 מ' פר"צ כל אחד.

9. כאמור לא נראה שניתן לסכם הנושא בין משרדי האוצר בלבד. מאידך שני הצדדים מעוניינים להפעיל האגודה בהקדם האפשרי, כאשר אנו מצידנו מעוניינים במיוחד להדם במסגרתה שיתופי הפעולה בין התעשיות במו"פ תעשייתי. לפיכך ממליצים כינוס בהקדם של נציגי שלושת המשרדים בעלי העניין בנושא - תמ"ס, אוצר, חו"א - ע"מ לגבש הצעת הפתרון לפרוטוקול הפיננסי.

10. לדעתנו הפתרון לבעיית הפרוטוקול הפיננסי צריך להתקבל על בסיס ראיה כוללת של חשיבות היחסים הכלכליים עם צרפת והידום שיתופי הפעולה בין התעשיות ולא משיהולים פיננסיים גרידא.

סקירה זו הוכנה על ידי הציר הכלכלי אלי תבורי והיועץ המסחרי יהודה חפר בשגרירות ישראל, פריס

17 ביוני 1993
638452

ש"פ משב"י צרפת - ישראל

בעקבות ביקור סמנכ"ל מש"ב אהוד גול בפריז

א. רקע

בצרפת מתחלה הטיפול בנושאי מש"ב בין משה"ח (פעילות ברוב העולם) לבין המש"ב המופעל ממשרד הקואופרציה (פעילות באפריקה השחורה דוברת צרפתית, פורטוגזית וספרדית) הדגש המושם אצלם ובמיוחד במשרד הקואופרציה והרן הפיתוח הוא על סיוע כספי באפריקה הפרנקופונית בחיזוק מוסדות קיימים והשקעות בפרויקטים). במהביל לסיוע זה הם (בעיקר משרד החוץ) מהיימים כמונו פעילות הדרכה למשתלמים בצרפת ובארצות זרות. באמל"ט למשל יש להם ארבעה מרכזים אינזוריים בה מהיימים פעילות משבית הדרכתית. התקציב הכולל שמקדישה צרפת לפעילות המשבית הוא בסך 4 מיליארד דולר, מתוכם בחצי מיליארד דולר לש"פ מבני. השאר הוא מענקים, הלואות והשקעות בפרויקטים.

ב. ש"פ ישראלי - צרפתי בתחום המש"ב

הנושא המרכזי בשיחות גול היה כינון ש"פ בין שתי המדינות בתחום המשב"י. הצרפתים הודו אמנם שאין להם ניסיון רב בש"פ טריטורלי (פעילות משותפת של שתי מדינות במדינה מתפתחת) אך נשמעו מעוניינים מאוד בהצגת הדברים של סמנכ"ל מש"ב ובנוסחת ש"פ אותה הציע להם: מימון משותף (75 אחוז הצרפתים 25 אחוז ישראל), של פעילות משבית בארצות יעד שייקבעו אז בישראל, ש"פ מבני בויאטנם חזר בשיחות עם כל הגורמים עמם דיברנו. הצרפתים העלו גם האפשרות לש"פ כזה במרכזים האינזוריים שלהם באמל"ט. אשר לאפריקה הדוברת הצרפתית חשנו שהצרפתים מעדיפים לפעול לבד. גול הדגיש שהנוסחה שלנו גמישה וניתן ללבנה ולהתאים אותה לצרכיהם בדיון בינוני. הוא גם הציע צרפתים שנתחיל בש"פ לדוגמא (CAS PAR CAS) במקום אחד או שניים. ועל סמך הניסיון המשותף לתכנן את ההמשך. הצרפתים הגיבו בחיוב. הצעתו להקים ועדת ייעוץ המורכבת משלושה אנשים מכל צד (כשמציגים נציג משה"ח, נציג הקואופרציה ונציג הרן הפיתוח) שתנחה את ש"פ בין שתי המדינות בתחום המשב"י אף היא התקבלה.

הערכה

בני שיחנו היו מלאי התפעלות מפעילות מש"ב הישראלי כפי שהוצגה ע"י סמנכ"ל מש"ב. משאלותיהם ותגובותיהם היה ברור שהם מעוניינים בש"פ עם ישראל. FAURE מנהל המש"ב במשרד הקואופרציה אמר שידווח לשר שלו חיובית ויבקש הנחייה בהתאם ZELLER שידע על האור הירוק משה"ח JUPPE היה אף הוא תכליתי ואמר שיבקש ההנחיות המתאימות. הוא הוסיף שהצעתנו באה בדיוק במועד המתאים כשהממשלה מבצעת היצוצים תהציביים וש"פ עמנו פותר להם בעיות. הוא אף הציע לסכם הנושא בביקור רה"מ רבין בפריס בסוף החודש כך שניתן יהיה להתחיל בש"פ מעשי בשנת התקציב הקרובה בינואר 94.

סקירה זו הוכנה על ידי יצחק אלדן, ציר בשגרירות ישראל בפריס

י"ד בסיון תשנ"ג
3 ביוני 1993

622117

הנדון: צרפת - החרם הערבי

1. החוק הצרפתי:

צרפת הינה אחת המדינות הבודדות שקיים בה חוק נגד החרם עוד מ-1977 (בלגיה, הולנד ולוקסמבורג רק מ-1981 וגרמניה ממאי 1993).

2. יישומו של החוק:

למרות החוק הצרפתי, נחשפו בספטמבר 1992 הפרקטיקות הנהוגות בקרב לשכות מסחר מקומיות בצרפת באשר למסחר עם גורמים ישראלים. בין השאר טופס ההובלה על פיו מתחייבות חברות לא לשגר סחורותיהן למדינות ערב בכלי הובלה הרשום בישראל או בבעלות נושא אזרחות ישראלית. על אף שהטופס שונה בין יוני לספטמבר 1992, עלה שצדדי החרם נגד ישראל עדיין מיושמים כאשר החברה המייצאת נדרשת להצהיר על מקורה הצרפתי של הסחורה ועל אמצעי התובלה. כתוצאה מכך לשכת המסחר (LOIRET) נתבעה ע"י לשכת המסחר צרפת ישראל ו-LICRA, ובמקביל הנושא עבר לבוררות בראשות פרופ' ביסמות, שקבע בדוח בן 50 עמוד, שיש ניסוחים היכולים להתפרש כשת"פ עם החרם, והמליץ לשנותם.

יש מי שרואה (משפטנים צרפתים) בדוח שערוריה מכני שלא קבע חד-משמעית כי הטופס כמו-גם המנהג של תעודות מקור חיוניות, מהווים עבירה על החוק.

3. "אייר-פראנס": אשתקד נחשפה עובדת פירסומן של לוחות הזמנים המיוחדות להפצה במדינות ערב, בהן מושמטים השמות של ישראל, אל-על ומשרדה בירושלים.

4. הקהילה הארופית: נושא המאבק בחרם עולה כמעט בכל השיחות עם גורמים צרפתיים, כאשר מובטח כי צרפת דבקה ביוזמה להרמוניזציה של החוק נגד החרם בתוך הקהילה. בדיוני הועדה המעורבת ישראל-צרפת מסוף 1992, נאמר כי צרפת תפעל לנטרל ההשלכות השליליות של החרם המשני והשלישוני בשני מישורים: הרמוניזציה בקהילה ואכיפה יעילה יותר של החוק הצרפתי.

5. ה-7-6: בכנס אשתקד (מינכן) מנעה צרפת לפי דיווחם של פקידי ממשל אמריקאים, החלטה שהיתה קוראת להשעייתו המידית של החרם, ודרשה לחזור על משוואת לונדון 1991 (חרם-התנחלויות). האמריקאים התנגדו לדרשה זו ועקב כך הודעת ה-7-6 לא כללה את נושא החרם כלל. יש לציין שהצרפתים הכחישו הטענה.

לקראת מפגש טוקיו נמסרה איגרת שה"ח פרס לעמיתו הצרפתי והובטח שצרפת תטפל בבקשתנו. במקביל קויימו מגעים עם סגנית מזכ"ל האליזה, ראש אגף מז"ח ומנהל מז"ח. בנפרד ובאותו ענין דווח ע"י ס/קונכ"ל ניו יורק כי אנשי הממשל האמריקאי אמרו לחברי ועדת וולי שטרן, במאי דנא, שצרפת הינה המתנגדת העיקרית להצהרה חד משמעית במפגש טוקיו.

לאחרונה הבהיר משה"ח הצרפתי כי הקשר שיצר בין הפסקת החרם להקפאת ההתנחלויות במפגש מינכן, לא היה מוצלח, וכי הפעם לא ישובו על קשר זה. יחד עם זאת יבקשו להוסיף לגינוי החרם ולקריאה להפסקתו דרישה לצעדים בוני אמון (MESURES D'APPAISEMENT) מצד ישראל, מבלי להכנס לפירוט.

שה"ח ציין בנוסף, כי לצרפת בעייה עם התעשיינים הצרפתים בסוגיית המאבק בחרם בפורומים בינ"ל.

6. סיכום: בקרב הצרפתים מסתמן "DOUBLE TALK" בכל הקשור ליישום החוק הפנימי ולמאמציהם למיגור החרם במסגרת ה-12 וה-7.

כלכלית ג'

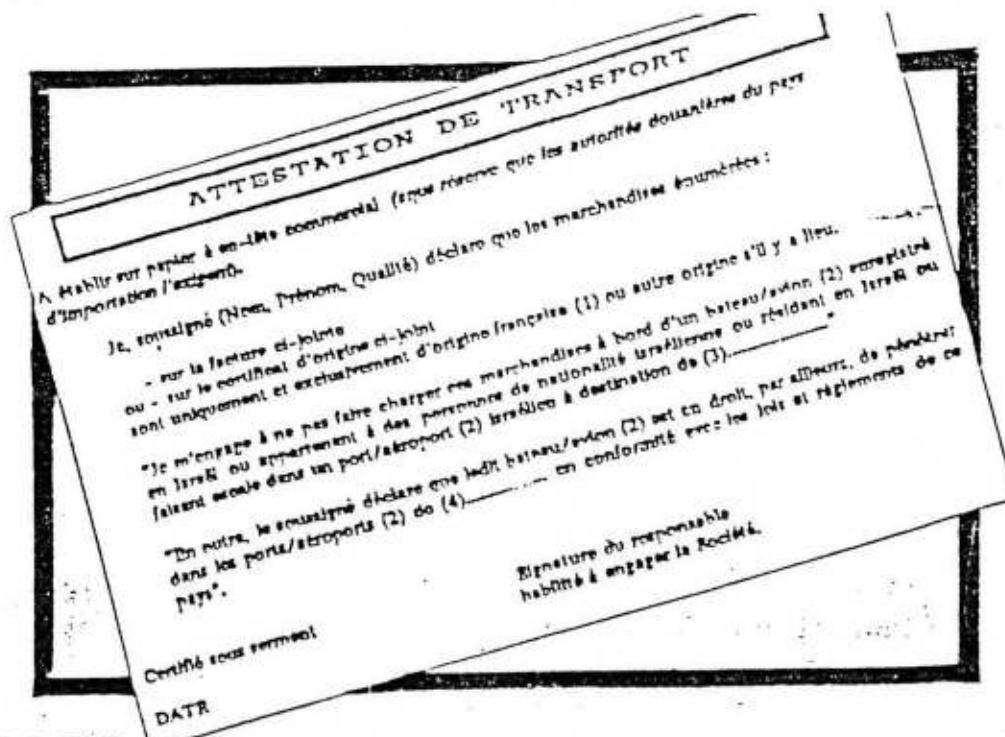
הדין נשבע להחזיר את ישראל...

מה נשתנה בשפתי החרש? טופס התובלה, שנמסר לי בידי נשיא לשכת המסחר בפאריס, מנוסח בלתי-ה"מ (אני, הח"מ) (שם משפחה, שם פרטי, תואר), מצהיר, כי הסחורות המפורטות בחשבון הר"ב, או על גבי אישור המקור הר"ב, הן אך ורק ובאופן מוחלט במקור צרפתי (1) או מקור אחר לפי הצורך.

"אני מתחייב שלא להעביר סחורות אלו על ספינה/מסוס (2), הרשום בישראל, או שיין לאנשים בעלי אזרחות ישראלית, או המתגוררים בישראל ולא יעשה/חניית ביניים בנמל/נמל-תעופה ישראלי, בדרכו ל... ועל האישור להינתן בשבועה..."

בין יוני לספטמבר, הוחלף הטופס הרשמי, שכלל לשכת המסחר ליצואנים המעוניינים לייצא למדינת-ערב. יש אומרים, שונה והוא חד. יש אומרים, הוא חד, אך נשאר ללא שינוי. מה באמת אותה הגברת, בשינוי קל של האדרת.

בראש טופס שני, מתנוססת טבלה, המפרטת את סדר הצעדים שעל היצואן לנקוט, כדי לייצא למדינה ערבית - במקרה דנן, ערב הסעודית. בטבלה מצוינת רשימת המיסומים, שיש למסור לאישור, ולמי. 3 פעמים מחזר "ATTESTA-TION ET CERTIFICAT". הראשון, "תובלה", השני "מקור". אחד הגורמים המאשרים הוא לשכת המסחר צרפת-מדינות-ערב. מתחת לטב

לה, כתוב: "כל מסלול סחורות לערב הסעודית חייב להיות מלווה, על-ידי (בין היתר) חשבון מסחרי... הכולל הצהרה מיוחדת (1). אישור מקור. אישור תובלה. מראה המקום המסומן (1) מפנה את היצואן, אל מסגרת באותיות קטנות, בצברו השני של הטופס, שבה נכתב כך: "(1) כדי לקבל פרטים

מסרימים על הצהרה זו, נא ליצור מגע עם המחלקות לקשרים בישראלים 'מורה קרוב' ותיכוד ב-DREE". בהמשך האותיות הקטנות, כתוב: "אנו מפנים את תשובתכם להם החביבה של קוראינו לכך, שביוני 1977 אומצה 'בצרפת' חקיקה נגד חרם (חוק קריג), המענישה, בעיקר, את השימוש באישורי חרם הנדרשים בידי

מדינות שונות, חברות הליגה הערבית, באשר לייבוא סחורות". כעניין מהי "הצהרה המיוחדת", שאי אפשר לציין את סיבה בגוף הטופס, שכדי לקבל עליה פרטים צריך "ליצור מגע", עם המחלקות הערביות ב-DREE. האם הצוה, שהצהרה מופיעה ביד אחרי הפניה "ליצור מגע", היא מקרית או מכוונת ואם היא מכוונת, האם אין בכך עוד סתירה, וניסיון לסיחור מידיו של השרץ?

העיתונות המקומית באורליין הסתערה על הפרשה, ללא פשרות וללא גינונים. ביוני, היתה באחד מהם הכותרת הזה "למרות זמנו של נשיא לשכת המסחר, כשתבר שציעד החרם נגד ישראל-עדיין מיושמים בצרפת-הנעלמים לא השתנו, רק הכינוי התחלף: 'תחתית', פורסם תצלום חלקו הימני של הטופס הקודם, עם אותה יד, המצביעה על המיסומים הדרושים. כאן, לא מדובר באישור תובלה. השם המפורש הוא 'הצהרת חרם'."

החברה המייצאת נדרשת להצהיר, על נייר החברה, הצהרה, לפי נוסח המובטח בטופס. ההצהרה היא כפולה: א. בדבר מקורה הצרפתי-הטהור של הסחורה (מי שחשב, שאישור המקור הוא כללי, ולא קשור לישראל, מתבדה), ב. כעניין התובלה של הסחורה ובעתהית הטופס מצויין: "כל החברות המייצאות למדינות-ערב חייבות לחתום על הצהרה זו."

שמור

8.6.93

כלכלית ג'
603684

הנדון: החרם וה-G-7
תגובות לקראת מפגש יוני '93

המדינה:	יום העברת האגרת/מסר משה"ח:	הערות:
אוסטריה	12.5 נמסרה האגרת לשרת החוץ	10.6 ממסר של מקור במשה"ח קנדה אל השגריר עולה כי אינם מרוצים מהצעת ארה"ב שאינה חד משמעית ונועדה לרצות לא רק את ישראל. קנדה תציע נוסח מתאים יותר העונה על המטרה הישראלית
בון	12.5 נמסרה האגרת לשה"ח קינקל לאחר תיקוני נוסח שערכה הממונה	* 12.5, משיחת הממונה עם מנהל אגף ארופה, שמעה כי הבריטים מקשים על החלטה הרמוניזציה ויתנגדו לסעיף בהצעת ה-G-7. הצרפתים והגרמנים ישתפו פעולה לקידום הנושא במסגרת ה-12.
ווייטנאם		* 11.5 בועדת וולי שטרן בווייטנאם: ארה"ב תגיש אצל ה-7 באופן בילטרלי טרם מפגש טוקיו ע"מ לקבל תשובה חיובית לפני הפיכת השאלה למולטילטרלית.
		* 7.6 משיחת ציר-יועץ/טוקיו עם סמנכ"ל נוגמי עולה כי האמריקאים מסתייגים מהלינקג' לסוגיות ההתנחלויות הן באופן מהותי והן בשל קושי באיזון בשני תחומים שונים. ארה"ב מעדיפה איזון החרם בהקשר לחופש הסחר.
		* 7.6 בפגישת מזכיר המדינה עם ראשי ועידת הנשיאים אמר המזכיר כי ארה"ב פועלת להכללת החרם בהודעת ה-G-7 למרות הסתייגות "כמה מן הארופיות". הוסיף שאם הדבר לא יסתייע יפעלו לאזכור הנושא בהודעת היו"ר.
טוקיו	27.5 האגרת נמסרה לס/שר החוץ, סייטו.	* בפגישת השגריר עם ס/שה"ח (יו"ר הוועדה ואמון על החלק הפוליטי במפגש ה-G-7), צוין שאינו מתחייב להענות לבקשתנו אולם הדברים ישקלו ויירשמו שכן יפן מתנגדת לחרם
		* 7.6 משיחת ציר/יועץ/טוקיו עם סמנכ"ל נוגמי היפנים והאירופאים יגיבו ברגשנות לגישת ארה"ב (סחר חופשי) שתראה כצעדים לא הוגנים בתחום הסחר. לדברי נוגמי עקרון הסחר החופשי אינו משמעותי בעולם הערבי. היפנים מסתייגים מגישת צרפת-בריטניה הגורסת קשר מחייב ל-CBM נוספים מצד ישראל, שכן ניסוח כזה יהיה ארוך מדי. בסוף יוני יתקיים בטוקיו מפגש מנכלים של ה-G-7 להכנת הוועדה והנושא יעלה שוב

ה ע ר ו ת :	יום העברת האגרה/מסר משה"ח:	המדינה:
24.5 * תשובת דאגלס הירד לשה"ח: תומכים ביפנים להודעה קצרה השנה. אם תהיה הודעה ארוכה אין התנגדות להכללת החרם במקביל לקריאה להגבלות יתר על ההתנחלויות 7.6 * מפגישת השגריר עם מנכ"ל הפוראו"פ עלה כי הבריטים לוחצים על היפנים לצמצם את מס' הנושאים לדיוני ה-67 ולמסמך המסכם. יחד עם זאת מצדיקים את צפיית ישראל להתייחסות חוזרת והובטח שיבדקו הנושא שוב. 11.6 * בשיחת הבהרה עם פולר צויין כי בריטניה תתנגד להצהרה רק אם ההתייחסות תהיה לחרם בלבד. אם שאר המדינות ובעיקר יפן יסכימו לנוסחה שתכלול CBMS ישראלים תהיה בריטניה בעד.	12.5 הועבר תוכן האגרת לשה"ח הירד	לונדון
13.5 * צרפת תטפל בבקשה. 12.5 * משיחת השגריר עם סגנית מזכ"ל האליזה, הובהרה נכונות צרפת לפעול בסוגיה 13.5, משיחת השגריר עם פייר לפראנס עולה כי שה"ח ג'ופה העלה העניין עם ראשי נסיכ-ויות המפרץ שלא דחו על הסף. עומן בלטה בגישתה החיובית. 13.5, משיחת הציר עם מנהל מז"ח: החרם אינו חוקי וישראל הפסיקה ההתנחלויות. לכן יועלה העניין ב-7-6. כן פעלו להרמוניזציה בקרב ה-12. 2.6 * מפגישת הציר/פריס עם ראש אגף מז"ח עולה כי צרפת בעד הכללת החרם במפגש טוקיו וכי הקשר חרם-התנחלויות במפגש מינכן אשתקד לא היה מוצלח. הפעם לא יחזור הקשר אולם בנוסף לגינוי החרם תדרש ישראל ל-CBMS. עוד צויין כי לצרפת בעיה עם תעשיינים צרפתים בנושא המאבק בחרם.	3.5 נמסרה האגרת ע"י השגריר (בפגישה) לידי שה"ח ז'ופה.	פאריס

ה ע ר ו ת :	יום העברת האגרת/מסר משה"ח :	המדינה :
* לדברי NEGROTTO, השר החדש מומחה לכלכלה ויגלה עניין בנושא. * המסירה לוותה בדברי הסבר נרחבים על החרם ועל תרומתה של איטליה לתהליך השלום. * 27.5 מפגישת המנכ"ל עם המנכ"ל הכלכלי במשה"ח האיטלקי נאמר שיפעלו במסגרת ה-G-7 לגיבוש FIRM TSATEMENT. * 17.5 תשובת שה"ח האיטלקי לשה"ח פרס מציינת את היות החרם סוגייה לא רק של ישראל אלא גם של קהיליית העסקים הבינ"ל. עוד נאמר כי הסוגייה חשובה לעניין שת"פ כלכלי ופיתוח במזה"ח במסגרת המו"מ הרב צדדי. באשר ל-G-7 איטליה תתמוך בכל התבטאות שתשמש כעזר לסיום החרם.	13.5 הועבר המסר ע"י השגריר (פגישה) לידי מנהל לשכת השר NEGROTTO	רומא
* הוספת בקשתנו לתמיכתו בתוקף היותו הנשיא התורן של הקהיליה החל מ-1/7.	24.5 העברת הנוסח לשה"ח בלגיה	בריסל
* השגריר ליד הקהיליה המליץ על העברת הנוסח לדלור עקב השתתפותו בכל מפגשי ה-G-7.	30.5 המנכ"ל אשר העברת נוסח האגרת לנשיא הנציבות דלור	הנציבות

עמדת צרפת בההיליה האירופית

ההסכם של ישראל עם הההיליה האירופית 1975 הוא הסכם מן הסוג הישן. מאז חתימתו חלו שינויים משמעותיים באירופה וביחסים של ה-12 עם אפסא ושילוב מזרח בשוק ה-12.

בעקבות התהדמות הדיונים המדיניים במסגרת תהליך השלום ושיפור האווירה ביחסים עם הההיליה האירופית חל גם שינוי בעמדת הההיליה כלפי בקשתנו להרחבת ההסכם.

התאמת ההסכם הינה הריטית מבחינת עתיד ייצוא מוצרים ושרותים מישראל לאירופה. שוק ה-12 הינו יעד כלמעה מ-30 אחוז מן היצוא הישראלי ומעל 50 אחוז מן היבוא מקורו ב-12 בעיקר מוצרי תעשייה והשקעה.

אבלי להכנס לפרטים של נושאי המו"מ בין ישראל לההיליה בקשתנו מצרפת היא לתמור בזרז התהליך של המו"מ תור תמיכה בפתרון בעיות ספציפיות העשויות להתעורר במו"מ אנו רואים את צרפת יחד עם גרמניה ואנגליה כשותפים בכירים בההיליה.

יש להבהיר שללא חוסן כלכלי יהשה על מדינת ישראל להבלי על עצמה סיכונים בתהליך השלום. ישראל נהטה בצעדים לשפור מגעיה עם מדינות הההיליה היא גם מצפה שלשפור זה תהיה משמעות כלכלית בהקטנת הגרעון המסחרי עם ארצות הההיליה ע"י גישה נוחה לשווקים האירופים מהם, כאמור, אנו מייבאים 50 אחוז מיבואנו המסחרי.

סקירה זו הוכנה על ידי א. תבורי, ציר כלכלי בשגרירות ישראל, פריס

638345

התקשורת בצרפת - מבט כללי

1. כללי

בצרפת, ערוץ ערבי חופשי הביטוי, שמור לתקשורת מהיום של כבוד בתודעה הלאומית. מהיום זה חורג מעבר לתפקידה של התקשורת בעולם המודרני בכלל וגם שונה ממנו. אמצעי תקשורת נתפסים בצרפת כאמצעי ביטוי ולא רק כמקור מידע. כך הורה שלעיתונים הצרפתיים, רובם ככולם, יש צבע פוליטי ברור וניכר לעין ויש לא פעם משטוש מוחלט בין דעה למידע. זאת בניגוד מוחלט למסורת האנגלו-סבסית של הפרדה ברורה בין השניים. אמנם יש בשנים האחרונות שינוי מסויים בתחום זה, אך העיתונאים באו סבורים שתפקידם מקנה להם זכות - חובה פילוסופית - לשלב לדיווחיהם מבט אישי. עובדה זו מכתיבה גישה שונה מעט מן דגל הו בקריאת התקשורת הצרפתית והו בניסיון להשפיע עליה.

א. רשתות טלוויזיה

בצרפת פועלות כיום 6 תחנות טלוויזיה, 3 מהן ציבוריות והשניה, השלישית והרשת הפרנקו-גרמנית (ARTE) והאחרות פרטיות. בין הפרטיות נמצאת הרשת הראשונה, אשר הופרטה במסגרת רפורמה נרחבת שבוצע הממשל הסוציאליסטי בתחילת שנות השמונים, שהיא הגדולה והחשובה מכולן. יש לה את כל הסממנים של טלוויזיה עשירה ומפונת ומכאן אישיות פוליטית צרפתית או זרה מחפשת דרך להגיע למהדורת 20:00 שלה, שאחוזי הצפייה בה גבוהים מאוד של כל הרשתות האחרות יחדיו.

ב. תחנות רדיו

הרפורמה בתקשורת הולידה מספר עצום של תחנות רדיו, אך רק לארבע מהן אפשר לייחס השפעה של ממש על דעת ההל בתחום החדשות. שעות האזנה הגבוהות הן בבור ולפנות ערב, שעות הפקדים בדרך למקום העבודה וממנו.

ג. עיתונות

בצרפת מופיעים 9 עיתונים לאומיים, ב"לאומי" מוגדר עיתון היוצא לאור בפאריס ומזכיר בכל המדינה. ואולם, בין עשרת העיתונים הנפוצים ביותר בצרפת 6 מופיעים בערי שדה ומוגדרים כ-"אזוריים", ביניהם גם QUEST FRANCE שהוא העיתון הנפוץ ביותר בצרפת (800.000 עותקים).

התפתחות זו של העיתונות האזוריים לא שינתה, עם זה, את סולם הקדימויות של העיתונים באשר למידת השפעתם על דעת ההל ומקבלי ההחלטות. שלושת הגדולים מבחינה זאת הם עדיין (בסדר חשיבות יורד) , לה-מונד (שמאל מתון), לה פיגארו (מרכז-ימין) וליברסיון (שמאל).

ד. שבועונים

צרפת היא גם ארץ השבועונים, לא פחות משבעה מגזינים חדשותיים מובהקים מופיעים באן ונהנים מהצלחה גדולה מאוד. מכל כלי התקשורת הם אלה שנפגעו פחות מן המשבר הכללי הפוקד את העיתונות.

ה. בעיות ואתגרים

אין מחלוקת על כך ששנות התשעים הראשונות ייזכרו כשנים פרועות במיוחד בעולם התקשורת. הטלוויזיות שקועות בתחרות פרועה על טעם ההלל, תחרות שפגעה השות ברמת השידורים, באמינותו ובתדמיתו בעיני הציבור. העיתונות הכתובה סובלת מירידה איטית אך מתמדת במספר הקוראים וכולם יחד נפגעו מן הירידה הכוללת בהשקעת חברות בפרסונות. יש הסבורים שהמשבר יתרום להבראתה של התקשורת באמצעות תהליך של ברירה טבעית. אני עצמי אינני משובנע שדוקא הטובים ביותר ישרדו.

2. ישראל בתקשורת

בתחום היחס לישראל יש פער מסוים בין דעת ההלל לתקשורת. תחושתו היא שהביקורת הרבה שאפשר למצוא על ישראל בעיתונות אינה מבטאת נכונה את רחשי הציבור שחלקים גדולים ממנו אוהדים באופן בסיסי.

בהתייחסות התקשורת אלינו אין ייתוד רב בהשוואה לארצות אחרות באירופה. נתקלים כאן ביחס מורכב, אמביוולנטי. בעיתוי ורנני סטריאוטיפים. מוצאים הרבה מאוד בורות ביחס למזה"ת וידענים מעטים מאוד. היקף הסיקור על ישראל והאזור גדול בהשוואה למשברים בינלאומיים אחרים ומתאפיין באהדה בסיסית. לעתים מיליטאנטית, לעתים הפלשתינאית, ביקורת השת בנושאי זכויות האדם, התרבויות בשטחים, אך גם התגייסות למען ישראל כשהיא מאוימת או מפלה פתיחות בולטת כלפי הפלשתינאים. ועם כל זה תמצא מעט מאוד עיתונאים שלא יגדירו את עצמם כ"ידידי ישראל". בחלוקה גסה וסכימאטית אפשר להבחין שעיתוני הימין אוהדים יותר מעיתוני השמאל ושעיתונאים צעירים שויינים יותר מהמבוגרים יותר. אך לכלל זה יש כמובן יוצאים מן הכלל רבים.

במבט לאחור, ועידת מדריך הפכה לנקודת הזינוק של תהליך איטי של ערעור הסטריאוטיפים. גדולי הציניקנים בתקשורת חזרו ממדריד עם רושם עמוק מתמונת שולחן המו"מ ובקיעים ראשונים החלו להופיע בדפוס הסיקור שלאורך השנים (יותר מתור הרגל מאשר מכוונה תחילה) היו אחידים עד כדי שיעמום. חילופי השלטון בארץ ומהלכיה של הממשלה החדשה במו"מ לשלום חיזקו מאוד תהליך זה. פרשנים וכותבי מאמרי מערכת רבים יחסית, מאמינים היום בתהליך השלום למרות השינוי ואיטיותו.

יש להדגיש, עם זאת, שאי אפשר לחוש בשינוי של ממש בתפיסתם לגבי התוצאות הרצויות לתהליך. שלושת המרכיבים אשר לשיתם הברחיים להסדר היו ונותרו: נסיגה מלאה מהשטחים, מו"מ ישיר עם אש"פ והקמת מדינה פלשתינאית.

על שביריותו של השינוי שצינתי תמיד תגובת התקשורת על הרחקת אנשי החמאס. המימד של זכויות האדם גבר כאן על כל שיקול אחר והעיתונות הייתה מלאה בביטויי ביקורת השים על ישראל ואכזבה מראש ממשלתה.

חשוב מאוד בתנאים אלה לשוב ולשכנע את בכירי התקשורת המתעניינים בנו (והם רבים) ברצינות כוונותיה של ישראל בתהליך ובסיבוייו להצליח. התהליך הוא ההלף העיקרי העומד לרשותנו במאבק על דעתם של מעצבי דעתם של אחרים.

סקירה זו הוכנה על ידי דני שר, הציו העתונות בשגרירות ישראל, פריס

1992 15 ביוני
635629

תדמית ישראל בדעת ההלכה בצרפת

ימזיה של ישראל בהרב מעצבי דעת ההלכה, אמצעי התקשורת והצבור הרחב הינו נושא מסובך ההשה לבדיקה. כתבות בעתונים ובטלוויזיה יכולות לתת מדדים נכונים באשר לדרך כיצד נתפסת ישראל בצרפת, אך זאת בעיקר בכל הקשור לאירועים בודדים כגון הבחירות בישראל, פירוש אנשי החאמס או תהליך השלום.

בדיקה דיווחי התקשורת לאורך תקופה ממושכת ובמהביל בדיקה מקורות מקורות המידע של מעצבי דעת ההלכה, מאפשרת תמונה מסוימת של הדרך בה רואים הצרפתים את ישראל, להלן כמה נהודות בסיסיות:

1. לצרפתים רבים יש משהע של אהדה לישראל שמקורו בעיקר בשואה. בשנים הראשונות למדינה ובשנות הרומן עם ישראל, אהדה זו פוחתת משבע הדברים בכל שמדובר באישים צעירים יותר, ובמיוחד בהרב הבוצת הגיל שניתן להגדירה, דור 68 שהתאפיינה בזמנו בגישה שמאלנית, רגשי אשמה שמקורם בהולנדיאליזם הצרפתי, גישה אוהדת לנדכאי העולם השלישי, וגישה אנטי אמריקאית ואנטי ישראלית.

2. מלחמת שלום הגליל והאינתיפדה חיזקו סטראוטיפים אנטי ישראלים, בשנים האחרונות ובמיוחד מאז מלחמת המפרץ, מסתמו תהליך שבו, אינטלקטואלים ואנשי תקשורת מסוימים שוב אינם תופסים את האיוור בסכימות הישנות והפשטניות אך מקביל לבר אצל רבים אחרים, התחדדה מידת ההזדהות עם הסבל הפלשתיני, יש לזכור שהסדר העולמי החדש הביא להעלמותם של נושאי הזדהות רבים, צ'ילי, יטנאם, דרום אפריקה כל אלה אינם הימים יותר, רק נושא אחד עדיין נשאר והוא - ההזדהות עם הפלשתינאים וכיוון שבר, מצליח נושא זה למקד את רוב פעולות המחאה של חוגים שמאלנים ובעיקר בהרב הסטודנטים, האגודים המקצועיים, ואגודות לזכויות אדם, יש להדגיש מכל מהום, שחשיבותה של הבוצה זו הולכת ופוחתת אם כי יש לה עדיין השפעה רבה בתקשורת, בחוגי האינטלקטואלים באוניברסיטאות ובחוגי המורים, רוב ספרי הלימוד בבתי הספר והקורסים באוניברסיטה בנושאי מזרח תיכון, הינם עדיין עוינים ביותר לישראל ואין להמעיט בחשיבותם בעיצוב דעת ההלכה או בעיצוב תפיסת עולמם של מקבלי החלטות.

3. תפיסת עולמם של חוגי הימין היתה תמיד שונה וגישתם האנטי ישראלית של אלה, מקורה היה בעיקר ברבדים אנטישמים מסוימים ובמדיניות הפרו ערבית של דה גול. מדיניות הנבחנת עתה מחדש בעקבות הסדר העולמי החדש ותהליך השלום.

4. הדור הצעיר יותר, מתעניין פחות בנושאים בינלאומיים ועל סדר יומו בעיקר נושאים כמו אחד אירופה או המאורעות ביוגוסלביה לשעבר, היכרותו את ישראל ובעיותיה גובלת בבורות אך גם היא ניזונה במידה מסוימת מהמגמות האנטי ישראליות אליהן נחשף בתקשורת ובעת למודיו בתיכון או באוניברסיטה.

5. שני נושאים עיקריים נמצאים במרכז דיווחי התקשורת וממקדים את דעת הקהל:

הארועים בבוסניה הרצגובינה ועניינים ההשורים לזכויות אדם ולסיוע הומנטרי. במקרים רבים, עקב בורות וחוסר אבחנה, יש איזכורים והשוואות בין נושאים אלה לבין הנעשה בשטחים.

6. יהיה אשר יהיה הדימוי על ישראל, חיובי או שלילי, דימוי זה הינו בד"כ סטראוטיפ המתקשר לסכסוך המזרח תיכוני ולמצב של מלחמה ובמיוחד אצל הצעירים להם אין כמעט מודעות לנסיבות ההמתה של ישראל, לחברה הישראלית, לתרבותה ולהישגיה.

7. בשנים האחרונות יש שינוי מסוים בצורה בה נתפסת ישראל. מלחמת המפרץ הציגה ישראל אחרת שהייתה קרבו של תוקפנות, מלחמת המפרץ גם אחראית ישירות לכך, שעתונאים רבים, עקב שהותם בישראל ובאיזור, הכירו טוב יותר את ישראל ואת סבר בעיותיה. תהליך השלום עודד תקוות רבות שהגיעו לשוא לאחר הבחירות וחילופי השלטון בישראל. גרוש אנשי החאמס עודד אכזבה ותמיהה והביא רבים לשאול האם אין התהוות שניתלו בממשלה החדשה בישראל מוגזמות. חידוש שיחות שלום התהבל כמוון בבדכה, אך כל עוד אין פריצת דרך, הנושא נתפס בטכני ובכל מעניין מספיק את התקשורת, אף על פי כן ניתן לומר, שבד"כ מדווחת התקשורת על תהליך השלום באופן הורקטי ועניני.

סקירה זו הוכנה על ידי דורי גורן, מזכיר ראשון לענייני הסברה בשגרירות ישראל, פריס.

מדיניות החוץ של צרפת - כללי

1. ככלל, היעדים העיקריים של ממשלת צרפת החדשה מצויים בתחום הפנים, החברה והכלכלה. עיקר העיסוק של הממשלה בתחום מדיניות החוץ נגזר קודם כל מהיעדים הכלכליים או החברתיים שהממשלה הציבה לעצמה והמחייבים פעילות במישור הדיפלומטי: שיחות גאט"ט, הסכמי סחר עם מדינות אחרות, סוגיות הכרוכות במדיניות הכלכלית של הקהילה האירופית, ייצוב המערכת המוניטרית, רווחיות ההשקעות הצרפתיות, מדיניות ההגירה וכנגזר ממנה סוגיות כגון אשרות, פיקוח על הגבולות החיצוניים של אירופה וכיו"ב. יודגש שגם הראייה את הזירה הבינ"ל יונקת לא אחת, ממבט דרך מערכת הכלכלה העולמית.

2. הגישה המאפיינת את הממשלה הצרפתית בכל התחומים, לרבות מדיניות החוץ היא זהירות, ובחינה לגופו של ענין בכל נושא העולה על סדר-היום, שמירת האינטרסים של הצרפתים מחד תוך כיבוד ההתחייבויות הבינ"ל אותן נטלו על עצמן ממשלות צרפת בעבר מאידך, ודרישה תקיפה לתיקונים כל אימת שהדבר אפשרי, כגון במזכר ההבנה החקלאי בין הקהילה האירופית לארה"ב.

3. אירופה:

א. צרפת בעד בנין אירופה לרווחת כל תושבי היבשת ותוך הקפדה על איזון עם האינטרסים של המגזרים הרגילים אצלה כגון החקלאים. הדבר מחייב זהירות מירבית בנוגע לשלבי הרחבתה למדינות נוספות, בעיקר במישור הכלכלי. ביחסיה הכלכליים עם מדינות שמחוץ לקהילה יקבע העיקרון של "העדפת תוצרת הקהילה". העובדה שבתוך מפלגות השלטון ישנם גורמים שהצביעו נגד אשרור אמנת מאסטריכט מהווה אילוץ נוסף הרובץ על הממשלה בבואה ליישם המדיניות האירופית.

ב. צרפת לא תסכים לישום הסכם שנגן וביצוע "חופש תנועת בני אדם" הלכה למעשה, בטרם תשוכנע כי הגבולות החיצוניים שמורים היטב. לא ברור מתי יתמלאו התנאים לכך לשביעות רצונה.

ג. רה"מ בלאדור אמור להציג בפסגת קופנהגן בשבוע הבא תכנית לאמנה לבטחון ליציבות באירופה, כלקח מהארועים ביוגוסלביה. הפרטים המוחשיים של היוזמה הזו טרם פורסמו.

ד. בנושא יוגוסלביה, מודעת צרפת למגבלות הנובעות מאי הרצון של מדינות המערב לסכן את חייליהן בשטח, למען ישום החלטות האו"ם, ומהתפקוד הלקוי של אירופה בטיפול בנשוא ומשתבחת בעובדה שהשקיעה יותר מכל מדינה אחרת בכח האו"ם המוצב בשטח. יזמה, יחד עם בריטניה, את החלטה 836 שהעניקה יתר סמכויות לכח האו"ם. שה"ח ז'ופה משתדל להביא לישור קו עם ארה"ב אודות הצעדים שיש לנקוט בשטח ועיתוים. ברמה העקרונית תומכת עד עתה בתכנית אוון-וונס.

ה. במישור הבטחוני תומכת צרפת בחיזוק העוצבה הצרפתית-גרמנית-בלגית ככח המבצעי של "האיחוד למערב אירופה" ותאום פעולותיו עם נאט"ו ועם ובש"א. יוזכר כי קוי היסוד של הממשלה כוללים גם התחייבות לעין מחדש במערכת ההגנה ובצבא, הפרטים יפורסמו במהלך 1994.

4. מקומה של צרפת בתהליכים מדיניים בעולם, כמו כן במזה"ת הינו נושא החוצה מפלגות, והמטריד את הממשלה הנוכחית כמו את קודמתה. ביחס לשיחות השלום במזה"ת, מודעים קברניטיה של צרפת לצורך למצוא מעמד ראוי לה במסגרת התהליך וקיימים חיפושי דרך שטרם בוטאו רשמית בצורה מגובשת. הצרפתים, להערכתנו, יימנעו מיוזמות שאין להן סיכוי להתממש, ויבדדו בדיסקרטיות רעיונות לקידום מעמדם בשיחות, כגון מקום שווה לנותנות החסות או נוסחה אחרת.

5. פר"ן:

א. גם אם לא היו התבטאויות רבות בנושא, ברור שהממשלה הנוכחית תמשיך בקו שהותווה ע"י קודמתה במאמצים למניעת הפצה של נשק להשמדה המונית. הנשיא מיטראן יזם ביוני 1991 "תכנית לבקרת נשק ולפירוקו" שעיקרה "חיסול הנשק הכימי, אי ייצור נשק ביולוגי, והורדת כמות הנשק הגרעיני לרמה הנמוכה ביותר הנחוצה לצורך הרתעה". במסגרת מאמצים אלה הודיעה צרפת בקיץ 1992 על הצטרפותה לאמנה לאי הפצת נשק גרעיני (NPT), והביעה (11.6) עמדה בעד הארכת האמנה הנ"ל ב- 1995 ללא תנאי, וחיזוק אמצעי הפיקוח הנובעים ממנה. כמו כן קראה לכל המדינות שטרם עשו זאת להצטרף לאמנה. צרפת הביעה גם תמיכה בתכנית הנשיא מובארק להקמת איזור מפורז מנשק להשמדה המונית במזה"ת. באפריל השנה הודיעה צרפת על הקפאת הניסויים הגרעיניים שלה לשנה השוטפת. רה"מ בלאדור אמר בנאום הבכורה שלו בפרלמנט באפריל: נעשה הכל כדי להבטיח את המשך שמירת יכולתנו הגרעינית, והמודרניזציה שלה. מאז הצהרה זו לא הודיעה עד כה צרפת על חידוש הניסויים הגרעיניים, למרות שדוברים ממפלגת השלטון דהיום, טענו בזמנו כי הפסקתם תגרום לצרפת נזק פוליטי (בזמן החידוש) ופיגור טכנולוגי. במה שנוגע למצבור הנשק הגרעיני שבידה, צרפת תצטרף לשיחות על צמצום הנשק האסטרטגי, כאשר ארה"ב ורוסיה יורידו את כמות הנשק שבידיהן לרמה המתקרבת לשלה (הנשיא מיטראן בפברואר 1992).

ב. צרפת ארחה בינואר השנה את הועידה ואת טקס החתימה על האמנה בדבר איסור נשק כימי, היא משמשת "נקודת מפגש" (מעין מזכירות) של משטר MTCR על הנשק הבליסטי, ופעילה כמובן במסגרת מפגשי חמש הספקיות. מסרבת לתמוך במועמדותנו לקבוצה המערבית במסגרת מוסדות האמנה הכימית, בטענה כי עלינו למצות עד תום את נסיונותינו להשתלב בגוש האסיאני.

17 ביוני 1993
638795

חילופי השלטון ויחסי חוץ כלכליים

נצחו מפלגות הימין RPR (247 מתוך 577 מושבים באסיפה הלאומית) UDF (231 מתוך 577 מושבים באסיפה הלאומית) עלול באופן תיאורטי להעלות את צרפת על מסלול חיבור ואולי התנגשות עם ארה"ב בכמה מנהודות המחלוקת הכלכליות שנמשכו עד תום כהונתה של הממשלה הסוציאליסטית ושהו גם הסוציאליסטים הפגינו נחישות וחוסר רצון להתפשר. כמובן, יש להבדיל בין הצהרות שניתנו על ידי אנשי הימין כאשר היו באופוזיציה ורצו בקולות החקלאים, התעשיינים יאחרים ובין האזון המתחייב מתוך עמדות שלטון ממשיות. 10 שנים באופוזיציה פיתחו בימין תרבות אופוזיציונית שיטתית אך הפתוי להראות שהסוציאליסטים לא טיפלו כראוי בנושאים העיקריים גדול. הימין אינו עשוי מהשה אחת יש הבדל בין הגוליסטים (RPR) והזרם המרכזי יותר UDF.

מינויו של אדוארד בלדור לראש ממשלה ומתן מקומות מרכזיים בממשלתו למתונים יותר יכול להביא להתמתנות במדיניות זו.

יש להבחין כמובן בין בעיות הההיליה-ארה"ב ובין הבעיות המיוחדות לצרפת ושלנה השלכה ישירה על יחסי צרפת ועמיתיה בההיליה בעיקר, גרמניה ועל יחסי צרפת ארה"ב כאשר צרפת עלולה לגרור את הההיליה למשברים טרנס-אטלנטיים.

במסגרת יחסי הההיליה עם ארה"ב ההתפתחויות האחרונות הן תוצאה של יוזמת דלור - הנטור יוזמה זהו כיוון כלכלי וברור שעוד יהיו עליות ומורדות במהר המו"מ. בנושא זה צרפת ודאי תגלה פעלתנות ותנסה לתת את הטון.

כזכור, נציג הההיליה האירופית ז'ק דלור הצליח בעת בקורו בבית הכנסת 20.3.93 לזכות בהפוגה בנושא הטלת הסנקציות האמריקניות שנועדו לחסום חלק מתחום המכרזים הציבוריים לחברות אירופיות. הפוגה נוספת הושגה ב-29 במרץ בעת בקורו של הנציג הכלכלי מיקי הנטור בבריסל זאת לאחר 3 שעות של ייונים עם סיר ליאון בריטון ורה כאשר האירופים הציעו להשעות את מגבלות סעיף 29, הדירהטיבה לגבי שוק המכרזים הציבוריים המפכה חברות מחוץ לההיליה (בעיקר אמריקניות). שני הצדדים גם הסכימו על חשיבות השלמת סיבוב אורוגואי - מכל מקום הוסכם שסר ליאון בריטון יפגש שוב עם נציג הסחר האמריקני, מיקי הנטור בווינגטון ב-19-20.4. שני הצדדים דברו על "התקדמות" אך ברור שלאירופים סדרה שלמה של טענות שאינן מקובלות על ארה"ב ביניהן, גם תביעה שבתמורה לפתיחת השוק למכרזים יפתחו האמריקנים את שוק המכרזים בכל הרמות: פדרלי, מדינתי, מקומי בשטחי תחבורה, אנרגיה תקשורת ומים. האירופים רואים גם ב-BUY AMERICAN ACT צעד פרוטוקציוניסטי מובהק. מה שניתן לומר בביטחה, שבשלב זה הושגה הפוגה של כ-3 שבועות.

במסגרת הצרפתית הפנימית הנושא הנוער הוא, כמובן, החקלאות והייצוא החקלאי בנוסף לנושאים כמו האיירבוס, הפלדה והאשמות כרוניות של האמריקנים בפרוטקציוניסם. לצרפתים אמביציות לתת את הטון במו"מ עם ארה"ב כולל אולי שאיפות לשנות את מבנה שיתוף הפעולה האירופי במסגרת היחסים עם בריסל ואפילו את מהות אמנת מסטריכט.

החלטות

הגוליסטים RPR ואלמנטים בעלי משקל ב- UDF נחושים בדעתם לפתוח מחדש את ההסכם החקלאי במסגרת גאטט אותו הם רואים "כנוגד את האינטרסים של צרפת". (שהנה כיום היצרן החקלאי הגדול ביותר באירופה עם 23.2 אחוז של הייצור החקלאי כנגד 14.4 בגרמניה. 18.3 באיטליה ו-12.2 בספרד) היום עניין גדול מצד השותפים האירופים של צרפת שלא לפתוח את הנושא העשוי להביא להתנגשות חזיתית עם ארה"ב ולחבל בסכום מו"מ סיבוב אורוגוואי ובצמיחה הדרושה כל כך בכלכלה ובסחר העולמיים. הנושא החקלאי הצרפתי עשוי להיות מוקש ביחסים של צרפת עם חברי ההיליה האחרים בעיקר גרמניה מצד אחד וביחסים עם ארה"ב מן הצד האחר.

גרמניה ושותפי ההיליה האחרים נמנעו מלהעמיד את הממשלה הסוציאליסטית למבחן על הסכם הפשרה החקלאי ערב הבחירות והתייחסו בחמלה לאיום הצרפתי של וטו. עתה הגיעה "שעת האמת". האסיפה הלאומית החדשה אינה חסרה במתנגדים להסכם החקלאי עם ארה"ב ובכאלה המוכנים למבחני כוח. אלה מוענים שדרישות ארה"ב להגבלת הייצור והייצוא החקלאי הן מעבר למה שהוסכם במדיניות החקלאית המשותפת של ההיליה (CAP) חלקם, אף מערערים על ההגבלות במסגרת הסכם הרפורמה של CAP.

מבחינה מעשית נותר לראות מי יעמדו בראשות משרדי המפתח הכלכליים והאמינציולו מכוח אישיותם ומדעותיהם הידועות בנושא על מהות הוויכוח. ראש הממשלה ואנשי המרכז בימיו שהינם בעלי אוריינטציה אירופית יתכן שאינם מוכנים להתנגשות עם בריסל בשאלה החקלאית מכיוון שהתוצאות יכולות להיות בעלות השפעה הרסנית במסגרת האירופית, ביחסים עם שותפות צרפת בהיליה ובראש וראשונה עם גרמניה. יחסי ארה"ב והיליה קשים גם ככה.

במשחקי הכוח לארה"ב שהינה השוק הגדול בעולם הלפים חזקים כפי שראינו בנושא הפלדה ואינמי הסנהציות לגבי הגישה לחלק מהמכרזים הציבוריים. איום הסנהציות הוא בעל משמעות הרסנית לגבי כלכלת אירופה ולא חשוב כאן הוויכוח אם הסנהציות הן חוקיות או לא.

מסטריכט והיחסים עם בריסל

חלק מהרוב הימני החדש נחוש בדעתו "לשנות את הדברים בבריסל" ליצור משבר כדי לבסס את ההיליה על "יסודות בריאים ואיתנים".

אלה מותחים בקורת על הרפורמה החקלאית במסגרת CAP ועל הסכם הפשרה עם האמריקאים בנושא החקלאי. מבחינתם, עכשיו השעה הכשרה לעשות שינוי: בבריטניה ממשלה חלשה, בגרמניה קוהל מתחבט בבעיות קשות מאז האחד בין הגרמניות ובאיטליה המצב לא יכול להיות גרוע יותר, המדינה שקועה בעיקר בנושאי פנים. גורמים אלה רואים את צרפת כעומדת עם גבה אל הקיר בנושא החקלאי. לדעתם ניתן לא רק לדחות את הצעת הפשרה אליה הגיעו בנובמבר בשנה שעברה הנציבות והאמריקנים, אלא ניתן לנסות לפתוח מחדש את המו"מ בנושא הרפורמה של המדיניות החקלאית ההיליתית (CAP). שעת האמת תגיע בפגישת שרי החוץ של ה-12 או אולי בפגישת שרי החקלאות ב-26-67.4, בשני המקרים תצטרך הממשלה החדשה להבוע עמדות.

בנושא מסטריכט היום פסק הזמן שיאפשר לבריטים ולדנים לסיים את תהליכי האשרור, אך קשה לראות איך הממשלה החדשה בצרפת תהיה הדוחפת לאשור האמנה והחלת סעיפיה השונים כפי שעשה זאת הנשיא מיטראן בשעתו. המפתח הוא כמובן ציר יחסי גרמניה- צרפת.

היימית גם השאלה כמה ממשלה יטילו בנושא זה הנשיא מיטראן (שבהתאם לחוקה
עדיין אחראי לנושאי חוץ והגנה) ורוה"מ בעל האוריינטציה הפרו-אירופית,
בלדור.

יחסי צרפת-גרמניה

נושא שתופ הפעולה המונטר, נושא גאטט נושא המדיניות החקלאית המשותפת כל
אלה הינם נושאים עדינים ביחסי שתי המדינות. לא חסרים במחנה ה- RPR
אלמנטים אנטי אירופיים, ובאלה שרואים עצמם מגיני החקלאות הצרפתית.
חסימה צרפתית של שיחות גאטט על ידי פתיחה מחדש של הבעיות הצרפתיות
החקלאות עשויה ליצור מוקדי מתיחות השימ ביחסי שתי המדינות.

17 ביוני 1993
638339

צרפת-מז"ת סהירה

1. בניגוד לעבר, השה לדבר היום על "מדיניות ערבית" בעלת מגמה אחידה במסגרת מדיניות החוץ של צרפת עקב בעיות המעכבות פיתוח היחסים בין צרפת למדינות ערב רבות. עם זאת, הצרפתים מנסים לעגן צעד זה או אחר שלהם בסוגיות מסוימות (כגון הצהרות מדיניות או נושא האשרות) ב-"מדיניות אזורית מאוזנת" מצידם כלפי המז"ת.

כלפי שני אזורים בלבד ניתן להצביע על מדיניות כוללת:

א. שכוש-מדינות המגרב הגדולות היו ועודן האזור בעל העדיפות הגבוהה ביותר מבחינת צרפת, מסיבות של מדיניות חוץ ופנים כאחד ובפועל יוצא של רצון לשמר איזור זה כנתון להשפעה צרפתית מובהקת.

ב. במפכץ ניכר מאמץ לשמר ולטפח האינטרסים הכלכליים, לרבות בתחום האנרגיה, להעמיה את מאמצי היצוא הבטחוני ולקיים שת"ף צבאי כחלק מהתרומה לבטחון המפרץ ובהיענות למדיניות האזור.

2. היהף הסחר של צרפת עם העולם הערבי אינו עולה על 5.8 אחוז לכל כיוון, מתוך היהף היצוא והיבוא הצרפתיים, כולל נפט גולמי, ולמעט רכש צבאי. מחצית הסחר הנ"ל מתבצע עם מדינות המגרב.

להלן מאפיינים ועדכוניים ביחסים בין צרפת למדינות ערב:

3. צרפת-מגרב

א. אלג'יריה

בשלהי הממשלה החדשה נעשה מאמץ מרכזי מצד צרפת לסייע לאלג'יריה במישור הכלכלי (אשראי ופרוטוקול פיננסי לפרויקטים משותפים ועידוד משיעים לבצע עסקות עמה) ולהסיר הדאגה מלב הממשל באלג'יריה כאילו אין צרפת תומכת בה במידה מספקת במאמציה לשהם את המדינה ולחסל את סכנת האסלאם הקיצוני. לצרפת גם אינטרס פנימי לשיפור מצבה של אלג'יריה, שהרי כל הידרדרות במצב הכלכלי שם גורם להגירה מוגברת של אלג'ירים לצרפת.

ב. מרוקו

שה"ח ז'ופה ערר בסוף החודש שעבר את ביקורו הראשון במדינה ערבית-במרוקו. היחסים ממשיכים להיות הדוקים בכל התחומים, למרות מתחים שבאו לידי בטוי בעבר בהתבטאויות המלך, על רהע פרסומים שונים בצרפת אודות ז"א במרוקו. צרפת תומכת במו"ס שמנהלת מרוקו להראת הסכם "שותפות" עם מדינות הההיליה האירופית, ורואה בעין יפה את רצונה בעיגון באירופה.

ג. לוב

צרפת תובעת מלוב לחקור את החשודים הלובים בפרשת פיצוץ מטוס ה-U.T.A בשנת 1989. נסיונות של השופט-החוקר הצרפתי להגיע ללוב ולשמוע את החשודים עלו עד עתה בתוהו. על כן מתמידה צרפת בנחישותה בבביצוע העיצומים על לוב לפי החלטת מועבי"ט.

ד. תוניסיה

יחסים תקינים בכל המישורים. נשיא האסיפה הלאומית ביקר בשבוע שעבר בתוניס, במוקד שיחותיו מסע הסברה והרגעה אצל בני שיחו בכל הקשור לתיקונים הנחלקים עתה בצרפת, שמטרתם הגבלת הכניסה של הזרים אליה.

ה. יצוין עוד, כי הצעדים הננקטים עתה בצרפת במטרה להגביל כניסת הזרים אליה, הפכו לאחד הנושאים העיקריים העולים לדיון בין הצרפתים למערבים. הצרפתים משתדלים להסביר כי אין בצעדים המוצעים כדי לפגוע בזכויות המוהנות (כגון איחוד משפחות) לגרים בצרפת כחוק, ומסבירים את האילוצים שתחתם פועלת הממשלה.

ז. עיראק

צרפת בעד ישום הפדני של העיצומים על עיראק בהתאם להחלטות מועבי"ט בנדון. ידוע על חברות צרפתיות שניהלו מו"ם לעסקות בעיראק, כולל בתחום הנפט. ממשד החוץ הצרפתי נמסר לחברות כי אין איסור על בדיקת אפשרויות בעיראק, אך מימוש כלשהו של עסקות מותנה בהתפתחויות שביחסים בין עיראק להחילה הבינ"ל. מותר למכור מוצרי מזון וכו' תרופות, בהתאם להחלטות האו"ם, ויש לצית להחלטותיו גם בענין התשלומים המתקבלים בגינם. הבנה המרכזי אוסר להפשיר את הפקדונות העיראקיים לצורך זה. בשני נושאים הכרוכים בעיצומים קיימים חילוקי דעות בין האמריקאים לבין הצרפתים:

א. ברמה התפיסתית: לדברי אנשי הרציף, בעוד האמריקאים עומדים על ביצוע החלטות האו"ם וזהו, הצרפתים סבורים כי יש ליצור זיקה בין ביצוע העיצומים למידת ההיענות של עיראק לצווי ההחלטות. כלומר עם כל ביצוע של החלטת או"ם כלשהי, יש לדון בהחלה בעיצומים.

ב. בענין מכירות הנפט: צרפת מתנגדת לקו האמריקאי העומד על כך כי נתיב היצוא יעבור בהכרח דרך תורכיה, דבר התורם לתורכים עמלות גבוהות מאד. דיר לאפשר לעיראק ליצא את הנפט דרך כל שער שהוא.

5. מפרץ

א. היחסים בין צרפת למדינות המפרץ נסבים בעיקר על שת"ף כלכלי, עם דגש על תחום הנפט, ושת"ף צבאי (רכש, תמרונים, הדרכה) עם חלק מהמדינות, הגם שצרפת מודעת לעובדה שמדינות אלה מעדיפות את ארה"ב כשותפה עיקרית בתחומים שהוזכרו לעיל. הימת גם תחרות עם גרמניה שהצליחה לחדור למגזרים שונים.

ב. בטחון המפרץ: מבחינה עקרונית, עמדת צרפת אומרת כי בטחון המפרץ הוא ענין שלמדינות האיזור לדון בו, אולם תתרום את חלקה במאמץ הבטחוני אם תתבקש לכך ע"י על-ידו. לצרפת הסכם הגנה עם כווית שנחתם בשנה שעברה. במסגרת זו תצוין עסקת רכש 436 טנקים צרפתים מדגם להקרה (עם מנוע גרמני) מצד מאע"ם. שווי העסקה מוערך בין 4 ל-6 מיליוני דולרים, אולם המשמעות הכלכלית של העסקה לטווח ארוך טרם ברורה, שהרי לפי הפרסומים התחיבה צרפת להשקיע 60 אחוז משווי העסקה בפרויקטים במאע"ם אשר רווחיותם טרם הוערכה. תמרונים משותפים הימים עם מאע"ם, ועם כווית.

ג. סעיף 2 : שה"ח ז'ופה יסע כנראה בחודש הבא לריאד לדון בשת"ף בתחום הנפט, המהווה 90 אחוז מהיבוא הצרפתי ממנה.

6. סוריה

הארוע הבולט האחרון במישור הד-צדדי בין שתי המדינות היה ביקור שה"ח לשעבר דומא בדמשק, בפברואר 1992, במאמץ למסד הדו-שיח בין שתי המדינות. שם סוכס בין היתר כי שרי החוץ ייפגשו פעם בשנה, מחוץ למפגש במסגרת עצרת האו"ם. (לאחר מכן היה ביקור בזה של דומא בספטמבר שיוחד לנושא המדיני). י"ד היום לא נערך מפגש שרים נוסף על רקע חילוקי הדעות בין שתי המדינות שנתרו בעינם: הנוכחות הסורית בלבנון, חובות סוריים שטרם נפרעו, ועמדת סוריה המסרבת להצטרף למו"ם הרב-צדדי. לאחרונה הועברו לסוריה שני שדרים החוזרים על רצון צרפת להמשיך בדו-שיח עמה בכל הנושאים הרבות החובות. המזכ"ל בואדבה יסע כנראה לדמשק, לפתיחת הדו-שיח.

7. לבנון

א. צרפת משתדלת לשמור על הקיים מבחינת נוכחותה הכלכלית והתרבותית שלה בלבנון, למרות הסחף שחל בשנים האחרונות, בעיקר בתחום התרבות, כנראה גם פרי רצון סורי. חברות צרפתיות נוטלות חלק בשיקומה של לבנון, בעיקר בתחומי התשתית ובראשם החשמל והתקשורת, אך גם בשיקום השרות הציבורי, והדרכה. מימוש חלקה של צרפת בפרויקטים הנ"ל בכל הקשור לאשראי, מותנה בעמידה בלו"ז מצד לבנון בפרעון חובותיה לפי ההסכמים שהושגו בין שתי המדינות. צרפת רואה בסיועה ללבנון מכשיר בולם כנגד ההשתלטות הסורית עליה. צרפת גם נוטלת חלק בשיקום צל"ב, בעיקר בהדרכה.

ב. במפלגות השלטון הנוכחי בצרפת הימים ידידים רבים לעדה הנוצרית בלבנון, כגון שר ההגנה לאוטאר, שה"ח ז'ופה ויו"ר הפרלמנט סג'ו. עם זאת תצוין גם ידידותו האמיצה של ז'אק שיראק עם רה"ם לבנון רפיה חרירי. ככלל הימת כיום בצרפת הערכה למידת האוטונומיה שהצליח חרירי להפגין עד כה במספר נושאים, ו11 פרשת המורחקים.

ג. הגנרל עוו: הגנרל עוו נמצא כאן מקיץ 1991, עת העניקה לו ממשלת צרפת מהלט מדיני. למרות תנאי המהלט ממשיך הגנרל להתראיו בעתונות הצרפתית והערבית ולהיפגש עם נציגים ואישי ציבור שונים הפוהדים את מעונו החדש באחד הפרברים החיצוניים של פריס.

ד. צרפת-ישראל-לבנון : עמדת הממשלה הקודמת בצרפת היתה כי ביצוע החלטת 425 ראשונה הוא המפתח לשמיטת הקרקע בפני השיעון הסורי לנוכחותה בלבנון. הממשלה החדשה לא התבטאה פומבית בנושא זה.

ה. אשרה לגנרל לאחד : למרות כל בהשתינו בנדון, אין שנוי בעמדת צרפת, שניאותה להעניק אשרת כניסה לגנרל לאחד, אחת לשלושה חודשים לשהיה בת שבוע בלבד. גם שהיית בני משפחתו כאן טרם נפתרה פורמלית, למרות שעהרונית מסרו על נכונות לבוא לקראתם. בדרגי העבודה ברציף הימת עמדה עקרונית שלילית כלפי הגנרל.

8. איראן

שני מאפינים בולטים ביחסים בין צרפת לאיראן: יחסי מסחר וכלכלה מחד, וארועים ופרשיות המונעות התפתחות נוספת של היחסים מאידך:

א. יחסי מסחר בכל המגזרים (צרפת תופסת את המקום החמישי ברשימת הספקיות של איראן) ומגעים כלכליים במישור הפרטי והציבורי לרבות שת"ף בתחום האנרגיה כגון גאז (איראן היא הספקית השלישית של צרפת בנפט גולמי). המצב הכלכלי באיראן, וחובות איראניים שטרם נפרעו מהווה אילוץ בולט בתחום ההשקעות. הצרפתים מודאגים מהפיגורים המצטברים בחובות איראן לטווח הצר.

ב. פרשיות המעיבות על התפתחות היחסים: פרשת רצח בכטיאר, המעורבות המיוחסת לאיראן בסיוע לגורמי האסלאם הקיצוני (צרפת נוהגת להמעיט בערך הידיעות על-כך), נושא ז"א, ועמדת צרפת ביחס לחימושה של אירן (גם אם זו מבוטאת בלשון רפה יחסית). גורמים אלה מונעים מימוש ביקור נשיאותי לאיראן, שדובר עליו לפני שנתיים.

ג. במישור הדיפלומטי היום דו-שיח בין שתי המדינות, המתקיים בפגישות בין סגן שה"ח האיראני וואיזי למזכ"ל הרציף בואדבה, כל אימת שהראשון נמצא במעבר בצרפת. ביקורים רמי דרג יותר היו: מצד דומא בטהראן במאי 1991, וביקור ווליאיתי בפריס ביולי אותה שנה, במהלכו הושג הסדר מקיף אודות החובות בגין השת"ף הגרעיני בין שתי המדינות מתקופת השאה (עת שלטו בצרפת המפלגות המרכיבות היום את הממשלה הנוכחית).

9. ירדן ומצרים

יחסים הדוקים בין נשיא צרפת למנהיגי שתי המדינות. תמיכה צרפתית בשתי המדינות מבחינה כלכלית, בהתאם לאילוצים פיננסיים, בתור מסגרות בינ"ל. הצרפתים אינם נלהבים מהרעיון שהעלה נשיא מצרים בדבר דו-שיח ים תיכוני, בעיקר פו יתפרש הדבר ע"י ארה"ב כנכונות אירופית לשאת בנטל התמיכה הכלכלית במצרים, בעוד שיכולת אירופה בענין זה מוגבלת. עלית ההיצונית האסלאמית בשתי המדינות מדאיגה את צרפת.

סקירה זו הוכנה על ידי משה המחי, יועץ מדיני בשגרירות ישראל, פריס

17 ביוני 1993
638346

צרפת-פלסטינים

1. ממשיכת צרפת החדשה לא התבטאה בעניין מעמדו של אש"ף ושל צרפתות בתהליך המדיני. בכלל צרפת תמכה עד כה בשילוב אש"ף במא"ם לפחות בכורה ובהעדר תחליף להם. צרפת תמכה כידוע גם בהקמת מדינה פלסטינית.
2. צרפת מאשימה מאמצים לסייע לערבים ביש"ע בפיתוח תשתית כלכלית, מסחרית ומנהלית שת"ף תרבותי. סיוע זה מתקיים בשני ערוצים:
 - א. ב-25 אחוזים מההשקעות של ההחילה האירופית בשטחים בא ממומן צרפתי.
 - ב. פרויקטים דו-צדדיים צרפתיים-פלסטיניים. יצוין כי ההשר בין צרפת לערבים יש"ע, לרבות הפעלת מרכזי התרבות, ביקורי משלחות וכו' מתבצע דרך הקונסוליה הצרפתית בירושלים עם הבעיתיות הכרוכה בכך, בנוסף לעמדה הצרפתית העברונית המסרבת להיים עם הממשל בכלל, והמנא"ז בפרט, חבר שגרם לחיכוכים מסוימים. במהביל הימים ביהודים מצד האחראים על הנושאים הכלכליים באש"ף, לשיחות בפריס, במסגרת "ועדת המעקב" שליד הנשיאות (הוקמה בתום ביקור צרפאת בפריס, ב-1989) וביקורי משלחות מהשטחים ומומחים צרפתיים שם.
3. להלן ציבור השת"פ העוסקים בנו, צרפת, לבנו, ספסטיניים, בשטחים:
 - א. הנשיא מיטראן הבטיח בביקורו האחרון בישראל בנובמבר 1992, לסייע לפלסטינים בסכום של 20 מיליוני פרנקים, אופו השימוש בכסף הזה (דרך אלו מוסדות לאלו פרויקטים וכו') שרם סוכם ועל כך מתקיימים מגעים בין שלטונות צרפת לנציגים פלסטיניים. כמו כן סוכם כי החברה הצרפתית לביטוחי סחר חוץ תבטח ביטוח מוגבל, חלק מהיצוא הצרפתי לשטחים.
 - ב. כמו כן יועמדו לרשות תושבי יש"ע הערבים מאה מילגות להשתלמויות שונות בצרפת. לאכה שאינם יודעים צרפתית ינתן גם קורס מהדים בשפה. גם ההחלטה בנדון התקבלה בעת ביקור מיטראן.
 - ג. היום סיוע למוסדות בריאות.
 - ד. מרכזי תרבות, בשכס, עזה וביתות הוראה ברפית. עיקר הפעילות היא הוראת הצרפתית.
 - ה. השתתפות בתקציב ססו"ת, דרך ההחילה האירופית, ובמישריו. הסכום הישיר מוערך ב-18 מיליוני פרנקים.
 - ו. סיוע טכני, בעיקר נהודתי, בתחומי החקלאות, או הכשרה טכנית ומסחרית, כגון קידום יצוא.

סקירה זו הוכנה על ידי משה המחי, יועץ מדיני בשגרירות ישראל, פריס

17 ביוני 1993
638347

צדפת והאתגר האסלאמי

1. האסלאם מהווה עבור צדפת אתגר בעל פנים כפולות: פן אחד הוא התגברות האסלאם במדינות ערב, ופן שני בעית המוסלמים וגילויי האסלאם הקיצוני על אדמת צדפת.

א. צדפת מול תופעת האסלאם הקיצוני במדינות ערב

הגורמים הצרפתיים מביעים אמנם דאגה מהתגברות הפונדמנטליסם האסלאמי במדינות ערב השונות, והצורך לסווג למשטרים שמתמודדים עם התופעה. אחת ההשלכות מדאגה זו היא הדגשתם את הצורך לניהול מו"ם ישיר בין ישראל לאש"ף והחשיבות של הליכה ישראלית להראת הפלסטינים, פן תגבר ידו של החמא"ס בקרב האוכלוסיה בשטחים.

ב. עם זאת, להערכתנו לא תפגע צדפת מיוזמתה ביחסיה הדו-צדדיים עם מדינה ערבית, גם אם יעלה בה משטר אסלאמי לשלטון. האינטרסים המעשיים בין צדפת לכל מדינה ערבית, יגברו על חילוקי דעות אידיאולוגיים, וזאת עם היוזמה להידרדרות תבוא מהמדינה הערבית.

ג. אלאג'יריה, המתמודדת עם אתגר אסלאמי השה, האשימה לא אחת את צדפת בקיום מגעים עם "חזית ההצלה האסלאמית" דבר שאינו עולה בקנה אחד עם תמיכה איתנה במשטר האלאג'ירי הנוכחי, לה ציפתה. צדפת דחתה את ההאשמות האלה.

2. בתוכ-צדפת עצמה מהווה האסלאם הקיצוני בעיה עבור הרשויות, הרואות בערכים הקלומים בו סתירה עם מדינה רפובליקנית. הממשלה משתדלת להיאבק בגורמי האסלאם המיליטנטי במאמץ להצר את צעדיהם, בכל הכלים החוקיים ועומדים לרשותה. בד בבד ננקטים צעדים חברתיים וחינוכיים במטרה לשלב את החילה המוסלמית, המונה בארבעה מיליון איש, בחברה הצרפתית.

3. יודגש שבני שיחנו הצרפתים אינם מהבלים את הפירושים המחמירים ביחס לסיוע האיראני לגורמי האסלאם הקיצוני באזור, למשל במצרים ובאלג'יריה, וטוענים כי אמנם ישנו סיוע בכסף ובהדרכה (ומוסיפים כי עיקר הכסף בא מגורמים סעודיים פרטיים) אך לדידם ההאשמות על איראן מבוססות לרוב על מידע בלתי מאומת, ומשרתות את האינטרסים השלטוניים של מנהיגי מצרים ואלג'יריה.

4. האתגר האסלאמי והסכנה הטמונה באסלאם הקיצוני מהווה מכנה משותף ביננו לבין צדפת, ונושא לחילופי דעות והערכות.

סקירה זו הוכנה על ידי משה המחי, יועץ מדיני בשגרירות ישראל, פריס

635621

צרפת - פנים

1. הבחירות האחרונות לאסיפה לאומית (לפני שלושה חדשים) הביאו למהפך פוליטי בצרפת. השמאל הסוציאליסטי הובס השות ולשלטון עליו שתי מפלגות האופוזיציה: ה-RPR, מפלגתו הגוליסטית של ז'אק שיראק דה"מ לשעבר, וה-UDF, המפלגה הליברלית שבראשה עומד הנשיא לשעבר ג'יסקרד דסטן.

תוצאות הבחירות היו מכה קשה לנשיא מיטראנד שנותרו לו עוד כשנתיים עד יפרישתו מהנשיאות, ומאלגות אותו לנהל את ענייניה של צרפת בשותפות מלאה עם דה"מ בלדור וממשלתו (בניגוד למצב הקודם בו היה למעשה כל יכול בצרפת עד כדי כך שיש שכינו אותו אלהים...).

משטר ההוביטציה בין נשיא סוציאליסטי וממשלת ימין אינו חדש. בין 86 ל-88 היה מצב דומה אך כיום המצב שונה כי הרוב הימני באסיפה כה מוחץ, והסוציאליסטים כה מוכים והפכו לשבר כלי. שהנשיא חייב להתחלה עם הממשלה בשני תחומי המפתח עליהם שלט עד כה בלעדית והם תחומי החוץ והבטחון. ההחלטות בשני תחומים אלה מתקבלות כיום בין הנשיא, דה"מ, שר הבטחון ושר החוץ.

2. עם עלייתה לשלטון מצאה הממשלה החדשה הופה ריחה. גרעון תקציבי של עשרות מיליארדים, יותר משלושה מיליון מובטלים, אפס צמיחה כלכלית, בעיות סוציאליות ודמוקריזציה בציבור הרחב. הציפיה של הציבור מהממשלה החדשה גבוהה במיוחד בתחום האבטלה וזהו למעשה האתגר המרכזי של דה"מ בלדור לפחות בשנתיים הקרובות עד מועד הבחירות לנשיאות. המצב הקשה ולוח הזמנים האלקטורלי הביאו את בלדור לנהיגת אמצעי חירום וליזמה של שורה של רפורמות שמיועדות לאזן את המצב הפיננסי, לחדש את הצמיחה וליצור מהומות תעסוקה. בין האמצעים: הפרדת 21 חברות לאומיות חשובות כגון דנו, תומסון, דוו וולנה, אייר פדנס ואירוספסיהל, בו הוכרז על מלווה לאומי בסך 40 מיליארד פרנק, והחלטת על צמצום היקף הצבא, סגירת בסיסים צבאיים, והחלפת תעשיות צבאיות לתעשיות אזרחיות. בשלב זה הציבור נותן אימונו בבלדור ובמדיניות השיהום שלו. בסהרי דעת ההלל זוכה בלדור לציון גבוה.

3. לצד הבעיות הכלכליות סובלת צרפת משורה של בעיות חברתיות: בעיית המהגרים הזרים, בעיקר מארצות המגרב ואפריקה השחורה. אלה (ב-שלושה מיליון איש) אינם מצליחים ברובם להיקלט בחברה הצרפתית ויוצרים "גטאות" בעייתיים בשולי הערים הגדולות.

לבעיית המהגרים והזרים מתלווית תופעת הגזענות זו מופנית בעיקר נגד ערבים ושחורים אך היא לובשת גם פנים אנטישמיות. ככל שהממשלה תצליח בפתרון בעיות הכלכלה (והאבטלה בראשו) כן יפחת כוחם של הכוחות הגזעניים בתוך צרפת ובראשם מפלגת החזית הלאומית של LE PEN. והיה ולא תצליח יש לצפות להתחזקות והתגברות של LE PEN וחבריו שכבר כיום זוכים לתמיכה של 15 אחוז מציבור הבוחרים.

4. במישור הפוליטי השנתיים הקרובות יהיו בצל הבחירות לנשיאות במאי 1995, המתמודדים הראשיים על התפקיד הם ז"ל שיראק וג'סקרד דסמן מימין ומישל רוקארד משמאל. שמו של מועמד אחר מטעם השמאל מוזכר מזה מספר שנים והוא בראש סקרי דעת הקהל, הבוונה לג'ק דכור נשיא הקהילה האירופית. הוא עצמו עדיין לא הכריז רשמית על מועמדותו. לאור זאת יש לצפות לשתף התמודדות "חמות" בין שיראק לג'סקרד מימין ובין רוקארד לדכור משמאל. הסקרים היום צופים לנצחונן של שיראק (ואם זה"מ בדכור היה מתמודד הוא שהיה מנצח).

סקירה זו הובנה על ידי יצחק אבדן, ציר בשגרירות ישראל, פריס

17 ביוני 1993
638806

תוצאות הבחירות לאסיפה הלאומית בצרפת

1. עם תבוסת המפלגה הסוציאליסטית 577 המושבים של האסיפה הלאומית הצרפתית החדשה העומדת להתכנס ביום ו' הקרוב מתחלקים כדלהלן:

- * ה-RPR המפלגה הגוליסטית של ג'אק שיראק 247 מושבים.
- * ה-UDF המפלגה הליברלית ובראשות ג'יסהרד דסטן 213 מושבים.
- לאגד שתי המפלגות UDF יהיה מעתה באסיפה הלאומית 460 מושבים ולהם יש להוסיף 24 מושבים של DIVERS DROITE בר שבסה"כ יהיו לרוב החדש 484 חברים אסיפה לאומית.
- * ה-PS המפלגה הסוציאליסטית ובנות בריתה (FRANCE UNIE + MRG) היבלו 70 מושבים בלבד.
- * ה-PC המפלגה הקומוניסטית הצליחה לייצב את כחה והבטיחה לעצמה הבוצה RS פרלמנטרית באסיפה הלאומית החדשה עם 23 מושבים.
- * ה-FN החזית הלאומית של ז'אן מרי לה פו לא זכתה באף מושב.
- * הירוקים וג'נרסיון אקולוג'י אף הם לא הצליחו לזכות בשום מושב.

2. לתוצאות הנ"ל ההשלכות המפלגתיות הבאות:

א. ה-RPR הפך להיות המפלגה הראשונה בגדלה בצרפת והגדולה מבין שתי מפלגות ה-UDF. מכאן שעל הנשיא יהיה להטיל הרכבת הממשלה על מועמד ה-RPR.

ב. תבוסת ה-PS תוליד החל מהיום למאבקה פנימי באשר לשיקומו של המחנה הסוציאליסטי. מי ישקם? (האם דוהרד המובס או פביוס שהצליח לשמור על מושבו? ושמה גורם אחר בתוך המפלגה, או מחוצה לה?) ובאיזה כיוון? רוב השרים הסוציאליסטים הפסידו, כולל שה"ח דומא, שר התמ"ס ד.ש. האו, שר המשפטים וזל, שר האוצר SAPIN, שר התיירות BAYLET ואחרים. מאידך הצליחו ה"מ ברגובואה, ז'ה לנג, סגולו רויאל, TAPIE וז'ה מליה להיבחר מחדש.

ג. המפלגה הקומוניסטית הצליחה במטרתה לעבור את סף 20 המושבים וג'ורג' מרשה מנהיגה ההסטורי שהצליח להיבחר מחדש הכריז שמפלגתו פתוחה לדיאלוג עם כחו השמאל (ה-PS) ואחרים (אקולוגיסטים) לגיבוש אופוזיציה נגד הרוב הדורס החדש.

ד. החזית הלאומית איבדה את נציגה היחיד באסיפה (מרי פרנס STIRBOIS), ולה פו עצמו הפסיד בניס. יחד עם זאת אין פירוש הדבר שכחה של החזית באוכלוסיה פחת.

ה. הירוקים והג'נרסיון אקולוג'י הובסו לחלוטין וכמו החזית הלאומית נפלו הרבו לשיטת הבחירות הנוכחית בצרפת. יחד עם זאת ואף בהיעדר נציגים באסיפה הלאומית ימשיך הזרם האקולוגיסטי לתפוס מקום חשוב בחיים הפוליטיים הצרפתיים כשגם בקרב הרוב החדש מבינים כי צריך לקחת נושא איכות הסביבה ברצינות כאחד מנושאי הטיפול המרכזיים בשנים הקרובות.

ו. מהתגובות הראשונות בעקבות פרסום התוצאות ניתן להיווכח כי רבים וטובים הן ברוב הרוב החדש ובמיוחד באופוזיציה וכמובן בקרב ה-FN והירוקים, היו רוצים לראות בשינוי שיטת הבחירות תוך תוספת מסוימת של אלמנט היחסיות, כי לא ייתכן שמיגזרים נרחבים של אוכלוסיית צרפת לא יהיו מיוצגים באסיפה הלאומית.

הערבה

תוצאות הסיבוב השני והמסכם של הבחירות לאסיפה הלאומית אישרו במלואן את התחזיות שנסתמנו בתום הסיבוב הראשון. למעלה מ-80 אחוז לברית הימין עם 484 מושבים, דהיינו הרוב הקונסרבטיבי הגדול ביותר מאז 1815. אשר לשמאל הוא נוכח לדעת "שהתעשתות הרפובליקנית" לה הוא ייחל לא התרחשה והוא נאלץ להסתפק ב-70 מושבים.

עם זה ראוי לציין, כי חרף גודל הנצחון של ברית הימין מרכיבי הברית, ה-RPR של שיראה וה-UDF של ז'יסקרד דסטנג, שומרים על איפוק ומכשירים את הדרך לכינונה של הקואליציה עם הנשיא מיטראן.

מפי ראשי הברית הימנית ניכר מאמץ, בהתמתנותם, להקל על מיטראן את בחירת ראש הממשלה המיועד מתוך שורותיהם, בכמעט ודאות אדוארד בלדור, איש ה-RPR, המחזיקה במספר הגבוה ביותר של מושבים (247). הגישה המתונה הקוראת לאחריות ולנדיבות לאומית, מול ההצטמקות המדהימה של השמאל, משתקפת אף היא בסקרים המעניקים רוב לכינון קואליציה (75) אחוז והמשלימים עם השאריות מיטראן באליזה (51 אחוז) לעומת דחיית אפשרות אחרונה זו עם הוודע תוצאות הסיבוב הראשון.

לברית הימין רצון מופגן לכבד את החוקה ולפעול ברוח חלוקת הסמכויות בין הנשיא לממשלה, אך עם השלמת הרכבת הממשלה בימים הקרובים אין ספק כי הדו-היום האינסטיטוציוני יעמוד בכמה מבחנים מרכזיים.

- איחוד אירופה יהווה ככל הנראה סלע מחלוקת, שכן בתוך הברית הימנית בולטים אישים המתנגדים לאיחוד זה.

- המדיניות החברתית-כלכלית המתוכננת בימין, גם אם היא נועדה בראש ובראשונה לצמצם את מימדי האבטלה ומבחינה זו הולמת את שאיפות הנשיא, נלולה להתבטא סביב צעדים ותוכניות המנוגדים לתפיסה הנשיאותית.

- תחום נוסף למחלוקת ייווצר כלא ספק סביב מדיניות החוץ והבטחון. מול שאיפותיו הריכוזיות של מיטראן שאף צייד את עצמו בתא מיוחד למדיניות חוץ באליזה, תיאלץ הממשלה להלחם על נחלתה ותפיסותיה בתחומים אלה.

במפלגה הסוציאליסטית מסמל כשלונו של מישל רוקרד את עומה התבוסה. רוקרד, המגלם את התהווה של השמאל בבחירות העתידיות לנשיאות (1995) יתקשה לסלול את דרכו כמשהם כוחות השמאל. כרסום מעמדו של רוקרד העניה כלוראן פביוס, מזכ"ל ה-PS, אשר נחלץ בקושי מכשלון אף הוא, את שאר הרוח לערוך להקים מפוכחים מתבוסת מפלגתו. הוא ניצב, כבר אמש, ככח המתיימר ליטול על עצמו את מלאכת הבנייה וההתחדשות של תנועת השמאל.

מכל מהום ברור, כי בין חרפת התבוסה של ה-PS לנצחון הסוחר והמאופה של ברית הימין, מצטייר באופק המרוץ לנשיאות. שיראה, המצוי במיטב כוחו, מצפה לו בטרם עת. ז'יסקרד, הרשאי לרשום לעצמו הישג מרשים (213 מושבים), מבכר להרוויח זמן, לחזק את כוחו ושואף, באמירה סמויה, לקיום ההתמודדות במועדה.

שאיפת ז'יסקרד חופפת כמובן את יעדיו של מיטראן ושל כל מועמד לעתיד משורות השמאל.

3 ביוני 1993

622298

הממשלה החדשה בצרפת

א. רשימת חברי הממשלה בפניכם, ולהלן הערותינו הראשונות לגביה.
זו ממשלה צעירה (ממוצע של 52 שנה) הטנה והומפקטית בת 29 שנים בלבד,
כשראשונה בממשלות הרפובליקה החמישית איו בה מזכירי מדינה - השרים
הזוטרים הנהראים SECRETAIRE D'ETAT.

בממשלה החדשה שלוש הטגוריות של שרים: 4 שרים בכירים (MINISTRE),
19 שרים (MINISTRE) ו-6 MINISTRE DELEGUE. יש בה
איזון בין שני מרכיבי ההואליציה UDF (16 שרים) RPR (13), כשהמרכז
(CENTRISTES) זוכה בשלוש עמדות מפתח, סימון וייל שרת הבריות, הענינים
הסוציאליים והעיר. (שלושה משרדים!), פייר MEHAIGNERIE שר המשפטים,
ואדמונד אלפנדרי, שר הכלכלה (האוצר).
שר החוץ ז'ופה ושר ההגנה לאוטרד קיבלו למעשה את שני המשרדים העדינים
ביותר בקוהביטציה עם נשיא הממשל לראות עצמו כאחראי להמשכיות בתחומי
החוץ והבטחון.
שר הפנים החדש שארל PASQUA היה כבר בתפקיד זה בין 86-88. סמכויותיו
הורחבו והוא מופקד גם על ה-AMENAGEMENT DU TERRITOIRE תחום נוסף זה
יטופל ע"י שר DELEGUE דניאל HOEFFEL.

עמדת השרים כלפי מאסטריכט ואירופה -
כל השרים להוציא שניים, שר הפנים שארל פסקואה ושר המחקר והחינוך הגבוה
פרנסואה פיליון, הצביעו בעד מאסטריכט. כשר לעניני אירופה נתמנה
אירופאי מובהק אלו LAMASSOURE מקורבו של ג'ייסרד דסטן, שר זה יעבוד
ליד שה"ח JUPPE במשרד החוץ כשר DELEGUE.

ב. השרינו עם הממשלה החדשה
מחצית חברי הממשלה ובמיוחד החשובים ביותר שבהם מוכרים לנו אישית, מי
יותר ומי פחות. השאר מוכרים ציבורית ונפעל בהקדם ליצור ערוצי תקשורת
עמהם.

להלן פרטים מספר על שרים:

1. רה"מ E. BALLADUR - ההשקעה שלנו בשנה שעברה בארגון ביקורו בארץ
הובחה כנכונה. פגישתו עם השגריר כחודש לפני הבחירות היא סימן טוב
להמשך הדיאלוג עמו. שחיבר "מלון הרפורמה". ניקולא בזיר מיודעינו
שביקר עם בכדור בישראל התמנה למנהל לשכת רה"מ ויהווה עבורנו צינור
תקשורת יעיל לרה"מ.

2. S. VEIL - הוא מספר שניים בממשלה. אנו נמצאים עמה בהשר בכל ימות השנה. באחרונה היה זה בשבוע שעבר. התהשרנו אליה על פי בקשת נאו'ם ג'נבה כדי להניא אותה מלנסוע לכינוס זכויות האדם ברבת עמון, לאור העובדה שבהזמנה היה כתוב כי הכניסה לירדן אסורה לכל אלה שעל דרכונם מוטבעת חותמת הרשויות הישראליות. הגב' וייל הגיבה לבקשה ללא היסוס, היא ביטלה נסיעתה והבטיחה להתלוונו בפני מזכ"ל האומ'. הגב' וייל ידידת ישראל מובהקת, דבר שאינו מונע ממנה בקורת על מדיניות הממשלה, בנושא הגירוש למשל, ותמיכתה בעצמאות לפלשתינים.

3. C. PASQUA - שר הפנים החדש ישו, ידוע כידיד ישראל ואין בכך סתירה להשרים ההדוקים שהוא מטפח עם ארצות המגרב. סביבו מספר עוזרים המוכרים לנו וההשר עמם יטופח כי השרינו עם משרד זה חשובים ומסועפים.

4. F. LEOTARD - שר ההגנה החדש של צרפת מוכר לכל כידיד גדול של ישראל בצרפת, שהיה תמיד לצידנו, ושלא היסס לומר דבריו בפומבי הן בנושא ירושלים והן בנושאים עליהם הוא מופקד היום, כגון השרי בטחון עם ישראל.

5. A. JUPPE - שה'ח החדש מוכר לנו ובהיותו נבחר ברובע ה-18 בפריס מקורב גם להקילה היהודית. לפני כשבועיים נפגש עם ראשי ה-CRIF ובפגישה נדונו גם ענייניה של ישראל והסכסוך. הוא התבטא בענייננו מספר פעמים בשנתיים האחרונות ועל כך במברה נפרד.

7. G. LONGUET - השר לסחר חוץ, התעשייה, הדואר והטלקומוניה מוכר אף הוא. עמו (ושר המחקר ואחרים) נצטרך להמשיך במגעים להקמת האגודה למחקר ופתוח תעשייתי (AFIRI).

8. E. ALPHANDERY - שר הכלכלה (למעשה שר האוצר), כלכלנו מובהק (ממוצא יהודי) הסדרנו לו פגישה עם השר מיכה חריש עת ביקר בפריס בחודש ינואר.

9. M. GIRAUD - שר העבודה, התעסוקה וההכשרה המהצוענית. ידיד ישראל, היה נשיא ארגון הערים בצרפת שנתן חסותו לבנס ערים תאומות צרפת - ישראל.

10. J. TOUBON - שר התרבות והפרנקופוניה. יחסו לישראל חיובי ביותר, מקורב מאוד להקילה היהודית. עמו נוכל להדם השרי התרבות ובמיוחד השרינו עם הפרנקופוניה, זאת בתנאי שישראל תגיש בהשה רשמית להצטרפות להראת הפיסגה הפרנקופונית בחודש אוקטובר הקרוב במאוריציוס.

11. A. ROSSINOT - שר השירות הציבורי. ידיד גדול של ישראל. עירו תאומה להריית שמונה והוא עצמו סגן נשיא אגודת הידידות צרפת ישראל.

12. N. SARKOZY - שר התקציב ודובר הממשלה. ידיד אישי. ראש עיריית NEUILLY שכרת ברית תאומות עם סביון. הוא ממוצא יהודי הונגרי חלקי (אביו) ויחד עם הגב' וייל, לאוטרד ורוסינו מגדולי ידידנו. מאז ביקר בארץ בזמן מלחמת המפרץ מצדד בישראל ללא חת אר גם מותח בקורת, למשל בפרשת המגורשים.

השגריר וה'ח פגשו אותו לפני שלושה שבועות וניתן לסמור עליו בעתיד.

13. M. ALLIOT-MARIE - שרת הנוער והספורט מקורבת ביותר לג'ה שיראק. עד כה היתה האחראית להשרי חוץ של ה-RPR והיו לנו השרים עמה. בפעם האחרונה בספטמבר השתתפה בפגישה שיראק עם שה'ח פרס.

14. A. CARIGNON - שר ההומוניציה (דהיינו, אמצעי התקשורת הצרפתיים, שחלקם בעייתי מבחינתנו) ידיד ישראל. בראש הלוחמים בגזענות ובאנטישמיות. עירו תאומה לרחובות, גם עמו יש לנו השרים והוא חבר באגודת הידידות צרפת ישראל.

15. אלה השרים אותם אנו מכירים מהרוב. חלק אחד של השרים מוכר ע"י אישים בהיללה היהודית, כולל ה-CRIF, השאר פנים חדשות. בשבועות ובחודשים הקרובים ניערך ליצירת השרים עם השרים והמשרדים השונים, במיוחד אלה עמם יש לנו נושאים על הפרה. (משרדי ראש הממשלה, החוץ, האוצר, סחר חוץ, תחבורה, משפטים, בריאות, איכות הסביבה ועוד). מגמתנו תהיה להביא להשלמתם של ההסכמים שנחתמו ב-26 בנובמבר בשנה שעברה והרחבת תחומי שת"פ כגון בנושאי איכות סביבה, ש"פ משבי ועוד. ולבסוף, ישנה אימרה, שהשתרשה עם השנים, והנוגעת להשרי צרפת ישראל. האימרה הובעת שככל שהדבר נוגע לשרים צרפתיים ישנם באלה שהם שרים לשעבר והם כיום ידידי ישראל, ויש באלה שהם שרים היום וידידים לשעבר של ישראל....

נקווה שאימרה זו לא תתאמת ושההכרזות של האישים המרכזיים בממשלתה הנוכחית

של צרפת בדבר הצורך ב-REEQUILIBRAGE של יחסי ישראל צרפת יתמשו. הערכתנו

מזה זמן היא שיש לצפות להמשכיות במדיניות החוץ הצרפתית כלפי הסכסוך הישראלי-ערבי.

17 ביוני 1993

639022

פגישת השגריר לנהרי עם שה"ח ז'ופה

הפגישה התקיימה כמתוכנן אתמול (3/5) בשעה 17.00 ונמשכה 45 דקות. נכחו מצידם ר' אגף מז"ת, לפרנס, מנהל מז"ת ניהולו, היועץ הדיפלומטי שר השר לנושאי מז"ת EMIE (מנהל מגרב עד למינויו זה). מצידנו המחי (הציר היה מחוץ לעיר בתפקיד).

1. שה"ח פתח את השיחה בחוזרו על הצורך בשמירת יחסים בנים וידידותיים בין צרפת לישראל. הודיתי לו על דבריו ועל השתתפותו בהבלת הפנים לכבוד יום העצמאות, תור ציון העובדה ששרי החוץ של צרפת לא השתתפו בה"פ דומות מאז 1967. כמו כן חידשתי את ברבת ההצלחה של שה"ח פרס לשה"ח ז'ופה וליוותיה בהזמנה בע"פ לביקורו בישראל כאורחו של מר פרס. ז'ופה הודה על השדר בע"פ מאת שה"ח של ישראל לרבות ההזמנה לבהר בארץ, אליה הוא מתיחס בחיוב רב.

2. כאן עבר ז'ופה ביוזמתו לרעיון ביקור ראה"ם ישראל בצרפת, ואמר כי העלה את הנושא אצל ראה"ם באלדור, והאחרון הדגיש כי ישמח אם הדבר יתממש. שה"ח ז'ופה ציין שצרפת אמנם עסוקה ביותר בבעיות פנים ובכלכלה, שהן כידוע בסדר עדיפות גבוה, אולם לביקור ראה"ם כאן צריך למצוא תאריך מוקדם בכל האפשר. ז'ופה הציע את תחילת יולי. הודעתי על הצוננו לקיום הביקור בתאריכי 15-16 ביוני, דהיינו במהלך הסלון האירי לה-בורז'ה. סובס שאפשרות זו תיבדה וישיבו עליה בהקדם.

3. בנקודת שה"ח : אמרתי כי מר פרס ישמח לפוגשו עם בואו לצרפת לרגל כנס שגרירי ישראל באירופה שיערך בפאריס בין 6-9 ליוני. השר ענה עקרונית בחיוב אך ציין כי יתכן ויתלווה לנשיא לפסגת טוהיו שתערך בין 6-8 ליוני. תיתכן פגישה ב-6 ליוני, יום יציאתו ל-6-7. אם הוא לא יתלווה למיטראן כלדור הוא שיעשה זאת.

4. אשר לביקורו שלו בישראל אמר ז'ופה שאכן מזה 7 שנים לא ביקר בישראל וישתדל לעשות זאת עד סוף השנה. הוא ביקש להעביר את תודתו למר פרס.

5. מכאן עברנו לשוחח על היחסים הדו-צדדיים. שה"ח העלה את הרעיונות שנדונו בעת הביקור הנשיאותי וציין כי הגיע הזמן לעבור מרעיונות לביצוע. בעיקר בתחומי התעשייה, המדע, התחבורה ("כאן יש לכם פרויקטים גדולים") ונושא המיחשוב. אמרתי כי אכן שה"ח פרס העלה נושאים אלה בביקורו כאן והוספתי שכוונתנו להדמם, למרות השיים ביורוקרטיים שהיו בדרך. ציינתי כי המנכ"ל סביר יהיה כאן במעבר ב-21-23/6, גם כדי לדון, בין היתר, בכרעם זה ציינתי כי הרצון להגברת היחסים הביטחוניים יכול להתבטא מעבר לשלשת הפרוייקטים המצויים על סדר היום והעליתי מספר הצעות להגברת מגמה זו. (ראה סעי פים 6, 7, 8).

6. אמרתי לשה"ח ז'ופה שישראל רוצה בהצטרפות רשמית לוועידה הפרנהופונית. השר אמר כי אין לצרפת שום התנגדות ויתמכו בהשתנו. "כמובן, לוועידה יש ערכאות משלה והן המוסמכות להחליט בנדון, אך אנו נתמור". כאן ביקש השר לדעת מה קורה בתחום הוראת הצרפתית בישראל וניכר היה גם שנושא זה קרוב לליבו. פירמתי את הצעדים שננקטו בנושא לרבות השבת 500 שעות ההוראה בבתי הספר התיכוניים. אמרתי כי ניתן לעשות יותר, גם לאור

העובדה כי בארץ חיים כחצי מליון פרנקופונים, תיארתי את המגמות הקיימות בנושא הצרפתית במוסדות האוניברסיטאיים אצלנו. השר הביע נכונות לעבוד על נושא זה, והוסיף כי בהנחה שהגורם המטפל בנושא זה בישראל הוא משרד החינוך והתרבות ובצרפת האגף לתרבות שברציף, הציע ששני הגופים הנ"ל ידונו על הידום מעמד הצרפתית בישראל, וזאת במגבלות האילוצים התקציביים. כאן עבר השר לנושא מרכזי התרבות הצרפתיים בשטחים. ציינתי כי הושגה פשרה בנושא, כמובן תוך הדגשה שאנו רואים בחיוב את פעילותם התרבותית בשטח ואמרתי שאנו עדיין ממתינים למידע מהצד הצרפתי, כמובטח בפשרה שהושגה. ר"א אגף מז"ת אמר בתשובה לשאלת השר, כי המידע יהיה מוכן למסירה תוך יום.

7. מש"ב : העליתי את הרעיון בדבר שת"פ ישראלי-צרפתי בנושא מש"ב וסיפרתי על מודל התיפקוד של מש"ב עם מעצמות אחרות. ז'ופה אמר כי יענינו בסוגיה "אולי בשיטת בדיקת כל מקרה לגופו: CAS PAR CAS". הזכרתי גם הרעיון לש"פ בנושאים הומניטריים.

8. אשכנז : אמרתי לז'ופה כי ברצוני להתייחס לנושא שכבר הועלה לא אחת וברמות הבכירות ביותר. גרסתי כי שינוי לטובה בעינינו עשוי להיות הפיזה איכותית במישור הביטחוני אותו שואפים לחזק. פירטתי את נימוקינו בנדון. השר ז'ופה הסכים כמובן עמי לגופו של ענין, הרי שאין נשקפת סכנה לצרפת מצד ישראל, לא בתחום הטרור ולא בתחום ההגירה. בנושא האחרון, שהוא רגיש ביותר, לא צפויות הקלות אלא החמרות, וברור שזה לא יגע בישראל. עם זאת עקב מדיניותם האזורית לא יוכלו לבוא לקראתנו במישור העירוני וביקש את הבנתנו (VOTRE COMPREHENSION) "אין מדובר בחשדנות MEFIANCE כלפיכם". ציינו את ההקלות שבוצעו במתן האשרות והציע לעיין בהקלות נוספות אפשריות.

9. השר ז'ופה ביקש כאן להתעדכן ביחס לתהליך השלום. עדכנתי השר בנוגע להתפתחויות בסבב האחרון בכל המישורים, הפלסטיני והירדני, הסורי וכו' הלבנוני. ביחס לסוריה הדגשתי את ציפיותינו להבהרה מצד הסורים אודות מהות השלום וזאת למרות שעשינו לקראתם כבוד דרך בנושא הטריטוריאלי. במו"מ ישראל-פלסטינים עדכנתי בהתקדמות שנרשמה בשיחות לרבות ההמת שלש הועדות. בהקשר זה ציינו ז'ופה שצרפת אמנם אינה נוטלת חלק במסלול הדו-צדדי של מו"מ אך היא תמיד מוכנה לסייע להידמו, למשל בהעברת מסרים. במישור הרבצ"ד, ביקש מלפרנס להכין הצעות להגברת חלקה של צרפת בו.

10. השר ז'ופה שאל ביחס ללבנון אם נראה לנו שתמורת הסכמה מצידנו לכו"ז לנסיגה, ייפתח דו-שיח על אמצעי הבטחון בדרום. בתשובה ציינתי את המגבלה החלה על לבנון בנושאת ונותנת ריבונית, ואת תלותה בתכתיב הסורי. עם זה הוספתי שראוי שסוגייה זו תיבחן לקראת הפגישות המתוכננות לצמרת הצרפתית עם הצמרת הישראלית. הדגשתי כמובן שאין לישראל שום תביעת שטח כלפי לבנון וכל מה שאנו רוצים הוא בטחון בגבולנו.

11. השר ביקש להתעדכן בנושא שיחות הרבצ"ד. תיארתי את תמונת המצב בשעה זו תוך דגש על ה"ע הכלכלית בה אירופה וצרפת במיוחד ממלאות תפקיד חשוב. הדגשתי את הצעדים שעשינו בתקופת ממשלת ישראל הנוכחית לפתור השאלות שהיו במחלוקת אודות אופן ההשתתפות האירופית באחדות מהקבוצות.

12. בהמשך לסוגיה הנ"ל ביקשתי שיקדמו נושא ההרמוניזציה של החקיקה נגד החרם הערבי ופירטתי נימוקינו לכך. הבהרתי כי למעשה מילאנו את חלקנו במישור ההפאת ההתנחלויות, והגיע הזמן שהצד שכנגד יעמוד בהבטחותיו. ביקשתי שאירופה, כמו גם במישור ה-6-7, תיזום הצעדים המתבקשים נגד החרם, גם במטרה לעודד את המדיניות הישראלית. השר ז'ופה השיב כי יזכירו נושא זה בכל הזדמנות לשותפותיה של צרפת באירופה.

13. נגעתני גם בהסכמי ההילה-ישראל 75. פירטתי את הסוגיה ואמרתי לז'ופה ששה"ח פרס היים שיחות רבות עם שה"ח של ההילה ועם הנציב, ז'ה דלור, בעינינו התאמת הסכמי 75 וכי אנו מצפים להתקדמות מתאימה בתחום זה. השר אמר כי יבדוק את הנושא.

14. בנהודה זו עבר השר לנושא המורחקים ואמר כי הוא מניח שההסכמה עם ארה"ב מיושמת. הסברתי את ההבחנה בין ה-400 לבין המגורשים האחרים, תיארתי הצעדים שעשינו לאחרונה למען הקל על חידוש השיחות וצינתי שככל שילך ויגבר האמון בין הצדדים נוכל לעשות צעדים נוספים, אם כי נושא המגורשים הינו משני ואין צורך להעניק לו חשיבות מעבר לכך.

15. WE06 : על רקע רצון ישראל לשפר ולפתח את יחסיה עם האו"ם ביהשתי מיכת צרפת בשילובנו בהבוצת WE06 עד להסדרת שיוכנו האיזורי. השר השיב שטבעי ביותר הוא, כמובן, שנהיה בהבוצה האסיאתית ואמר כי יחדשו את הפניות (הרי לעבר הגוש האסיאתי). הוסיף כי ככל שיתקדם תהליך השלום, כן יקל למצוא פתרון לבעיה.

16. הערכה: הפגישה התקיימה באווירה ידידותית ונינוחה. נראה שאנו עשויים למצוא אצל שה"ח ז'ופה נכונות לשות"פ בפרויקטים שנעלה בפניהם ושיחזקו את ההשרים הדו-צדדיים בעיקר במישור הכלכלי והתרבותי. מכאן החשיבות להסיר את המכשולים המעכבים את המעבר לשלב מתקדם יותר בפרויקטים העומדים על סדר היום. עם זה, וחרף השינוי החיובי בסגנון, בטון, בהתייחסות, אין השיחה הזו מלמדת, לפי שעה, על שינוי כוון במדיניות הכוללת של צרפת באיזור או כלפי הסוגיות הספציפיות שעלו בשיחה. ניתן עוד לקבוע, במידה סבירה, שז'ופה יסב לישראל בעתיד כבוא, נהיטות עמדה והצהרות שקולות יותר ונטולות עוקא פולמוסי חריף - ולעיתים אף עויין - מאשר הודמו לתפקיד.

לגבי הודעות הרציף מוקדם עוד לשפוט אם ובאיזו מידה ישרה ז'ופה מגישתו המתונה והמאוזנת כלפינו על מנסחי ההודעות. מכל מקום סממנים למתינות זו ניכרים, לדוגמא בהודעת הרציף מהיום (4/5) הקוראת לאיפוק לכל הצדדים המעורבים במו"מ לשלום על רקע מות 4 תושבי עזה אתמול (3/5) בלי נהיטת שון גינוי לישראל.

לנהרי

17 ביוני 1993
639023

פגישת השגריר לנהרי עם שר ההגנה, פרנסואה לאוטרד

ב-9/6 נתקבלתי לשיחת הכרות עם שר ההגנה החדש, פרנסואה לאוטרד. נלווה אלי הציר, יצחק אלדז ואל השר הצטרפו יועצו ומקורבו היהודי, פטריק וז'מו (מרצה למדעי המדינה ועורך הבטאון "פוליטיקה אינטרנציונל"), וכן יועצו בקיי דורסיי, ARAUD, אשר שרת בישראל בראשית שנות ה-80.

שר לאוטרד העניק לשיחה הידידותית מאד צביון ישראלי ברור בהציבו דגל ישראל במשרדו, סמל מובהק לרחשי הלב ולאהדה המופגנת של השר כלפי ישראל והעם היהודי מראשית דרכו הצבורית-פוליטית.

סקירתו על תהליך השלום היתה לפתח דבר בו גילה לאוטרד עניו רב. הוא רשם לפניו היטב את העכבה הסורית אשר למהות השלום חרף העמדה האמיצה של ממשלת ישראל הגורסת נסיגה בגולו. כשעצמו סיפר כי הוא מצא בטוי לנוקשות הסורית בדברי שגריר סוריה בצרפת במהלך סעודת עבודה שהוא ערך לכבוד שגרירי הליגה הערבית לפני שבועות אחדים. לאוטרד ציין בחיור, שהיה זה דווקא איברהים סוס, נציג אש"ף, באחת מהופעותיו האחרונות בצרפת, שנחלץ להגן על לאוטרד הנתפס כשומר ישראל מובהק. בהקשר זה הודה לאוטרד, כי בתפקידו הנוכחי אין עוד ידיו ופיו חופשיים מכוא הנימה לאמר לישראל את אהדתו הגדולה וענינו להבינו. עם זה הבטיח לפעול בתור משרדו במרץ רב לשינוי גישות אדמיניסטרטיביות שליליות ביחס לישראל. בנקודה זו המלצתי בפני השר לאוטרד להביל לשיחה את מנכ"ל משרד הבטחון, מר דוד עברי, המצוי בפאריס בימים אלה לרגל הסלון האווירי של לה בורז'ה וראש משלחת משרד הבטחון בצרפת. לאוטרד נענה ברצון ואכן נקבעה פגישה למחר (11/6).

צינתי בפניו שהפגישה עם המנכ"ל עברי עשויה לשמש כעין הכנה לפגישתו עם "אה"ם רבין בראשית יולי. הוספתי (הדברים נאמרו לפי תאום מוהדס עם המנכ"ל ברי) שהמנכ"ל מייחס חשיבות לכינון דו-שיח ממוסד ככל הניתן בין ראשי משרד הבטחון ומשרד ההגנה הצרפתי. הדו-שיח נועד, לטעמנו, להגביר ההדברות, להפחית את הרתיעות של המערכת הצרפתית הפועלת עדיין, אם לא להלכה כי אז למעשה, תחת השראת האמברגו, טעם עקרי לדו-שיח ממוסד זה יהיה, להבנתנו, איתור שיטתי וממוקד של איזורי שיתוף פעולה בין שתי מערכות הבטחון.

השר לאוטרד הידם באורח חיובי את ההצעה, אמר שהוא מודע לרתיעות ולעכבות בדרגים שונים של משרדו בכל הקשור לישראל (גם איש הקיי דורסיי, הנשמע אוהד את ישראל ואף מדבר מעט עברית אישר, קיום מגמת הסתייגות של ה-O.G.A- מנהלת הנשק הכללית-מישראל). להראת בקור ראה"ם, רבין, לאוטרד ציין כי ינחה את הנהלת משרדו לבצוע סקירה מדויקת של מצב יחסי שתי המדינות בתחום שת"פ הבטחוני. לתחושתו המוקדמת נראה לו שהתיק צנוע למדי והוסיף כי יפעל להסרת מכשולים, שאין להם כל מקום והצדקה, ביחסי משרדו עם ישראל. הוא הדגיש כי דרוש רצון פוליטי (UNE VOLONTE POLITIQUE) להמחשת גישה זו והוא יפעל כך.

לאוטרד הביע את הסכמתו, להצעת הציר אלדז, לראות חילופי בקורים מוגברים בין ראשי שני הצבאות ומערכות הבטחון, ציר חשוב לשתוף פעולה ולחיזוק הדו-שיח. עוד אמר לאוטרד כי יאות ברצון לבקר בביתו ישראל בסלון האווירי לה בורז'ה הן כביטוי לאהדתו לישראל והן כצעד להמחשה בשינוי הגישה אותו הוא מתכוון להנחיל. הוא הסכים עם הערת הציר אלדז כי יש בזה כדי לאותת חיובית לתעשיות הבטחון הצרפתיות אשר ליצירת השר חיובי עם ישראל.

לאוטרד ייחד התייחסות הצרה לאמברגו זה פהטו על מכירות מערכות נשק וטכנולוגיות לישראל כמי שנאבה בו בבית הנבחרים לפני שנתיים באמצעות שאילתא לשר החוץ דאז, רולו דומא. לאוטרד אומנם מאשר כי אין אמברגו זה-יורה אך הוא מודע היטב להסתייגויות בפועל מקשרים עם ישראל. כאמור הוא שב והבטיח כי ייאבה לשינוי המגמות.

לאוטרד, המשמש גם כראש עיריית פרז'וס (FREJUS) עיר הייט בריביירה הצרפתית, אליה הוא הזמנני לבהר, הביע את אכזבתו ההשה ממציאות בה ישראל אינה יכולה ליטול חלק במשחקי הים התיכון בשל החרם של מדינות ערביות ים תיכוניות. הוא אמר כי הוא חש בושה מכך ואף המליץ לנו להביע מחאה בפני ראה"ם בלדור. בפרק זה הבהרתי לשר כי ישראל לא מגישה עד כה את מועמדותה למשחקים אלה, שכן ברור לה כי עדיין מתקיים סרוב ערבי להכלתה.

ציר שאל אם יחול שינוי לגבי האמנה הצבאית בין שתי המדינות. השר הגיב כי נטל יוזמה בענין אלז'יריה אך כשנודע לו שהתקוו המוצע נוגע גם לישראל החליט להניח לנושא בולו. כאן הוא ייעץ כי אל להם ליהודי צרפת לעשות מזה עניין, שכן הם עלולים לחשוף את עצמם להאשמות הרווחות של נאמנות כפולה. הוא שאל לעמדתנו בעניין והשבנו כי לפי שעה אין כל התייחסות ישראלית לענין וכי אין גם כל פנייה של גורמים צרפתים בנושא.

להראת סיום, שאל לאוטרד מהי דעתנו על חרירי וסיכוייו להשיב ללבנון רבונותה. עניתי כי רשמנו לפנינו את יכולתו המשופרת של חרירי בנושאי פנים אך עם זה לא חל כל שינוי במדיניות החוץ והבטחון של לבנון הנתונה עדיין למרות סורית מוחלטת.

האיזכור הלבנוני כלל גם את הבעיות הניצבות בכניסתו של הגנרל לחאד לצרפת חרף ההסדר הקיים. היועץ מהקיי דורסיי טען שמציגו הגנרל לחאד מהשה על חיי גדוד חיילי צרפת בשרות האו"ם באיזור הבטחון, ועל כן אין רשויות צרפת יוצאות מגדרן בבוא לחאד לצרפת מדי תקופה. עם זה נרשמה בקשתנו לעיון אוהד יותר בסוגיה.

עוד הוזכר על ידי היועץ מהקיי דורסיי, וזאת על דעת השר לאוטרד, כי זרמטב"ל, רב-אלוף אהוד ברה, יוזמו לבהר עבודה בסתיו הקרוב. היועץ אמר את צערו על האי-הבנה שנפלה בנוסח ובאופן הזמנתו של ברה לסלון האוירי של לה-בורז'ה.

סכום והערכה

ככלל הצטיינה השיחה בנימה ידידותית מאד. שיחה זו שנועדה במקורה להיות שיחת נימוסין ויצירת קשר ראשוני בלבד, התארכה לכמעט שעה ונגעה, גם אם בנגיעה שטחית, בהיבטים חשובים ביחסים הדו-צדדיים. ניכר בשיחה זו רצונו של לאוטרד בשינוי מגמה, ויש להניח כי יפעל בדרגים ובמישורים רלוונטיים במשרד ההגנה להנחלת השינוי. את הרצון המופגן לשינוי של השר לאוטרד תשרתנה ללא ספק הפגישות שנועדו לו עם המנכ"ל עברי, וביתר שאת עם ראה"ם, רביו, בימים ובשבועות הקרובים.

בברכה,
לנהרי

48822

הנשיא מישראל - פרופיל אישי
=====

ההדמה

=====

הנשיא מישראל הינו. מזה שנים רבות, הדמות המרתקת ביותר בחיים הפוליטיים של צרפת. ההרירה הפוליטית הארוכה שלו החלה בשלהי מלחמה השניה כאשר מונה לסגן-שר בממשלת דה-גול בגיל 28, וב-1988 בגיל 72 התחיל תקופת כהונה שניה (בת 7 שנים) כנשיא הרפובליקה במעמד מחוזק וברוב בטוח באסיפה הלאומית.

במהלך הרירה אשר ידעה תהילות והכפשות לסירוגין, הנשיא מישראל עמר בכל המאבקים אשר התחוללו בצרפת מאז מלחמת העולם וביניהם מאבקי הדקלונזציה, צורת השלטון, בנית אירופה, ומאבקים חברתיים כלכליים, לעתים בלתי מתפשרים ביו השמאל לימיו.

באשר ליחסו לעם היהודי ולישראל, היה זה תמיד יחס אוהד וחם באופן מופגן. רואה את עצמו כמחוייב לקיומה ולבטחונה של מדינת ישראל אם כי יחס זה לא מונע ממנו. לחלוק על מדיניות ישראל לעיתים בחריפות, לגבי פתרון הבעיה הפלשתינאית, הקשור בעיניו לעצם בטחונה ושגשוגה של מדינת ישראל.

מובו שהנשיא נפגע עמוקות מהאירועים - הצהרות, הפגנות - שליוו את ביהור ערפאת בפאריס ולא היסס להביע את כעסו בפני מנהיגי ההתנגדות היהודית.

מאז תחילת האירועים ביו"ש ועזה, מרבה הנשיא בביקורת גלויה והשה על "הדיכוי והפרות זכויות האדם". לשיא ביקורת הגיע באוקטובר 1989 כאשר השווה הדיכוי בשטחים "כאל מעשה צייד".

מיטראו - האיש והמדינאי

=====

פרנסואה מיטראו נולד ב-1916 באיזור חקלאי עשיר, בעיר ז'רנאק (JARNAC) למשפחה מהמעמד הבינוני בעלת נטיות רפובליקניות. הדת הקטולית תפסה מהום חשוב בחיי המשפחה ולביט בתוכה דגלו בזרם של "נצרות סוציאלית". זרם שגונה במהלך השנים ע"י הותיקו.

בתום הלימודים האקדמיים (תאר בספרות, תאר במשפטים ומדעי המדינה) ב-1939 ועם פרוץ המלחמה, גוייס לצבא ונשבה במחנה שבויים בגרמניה. לאחר 2 נסיונות בריחה שנכשלו, הצליח בפעם השלישית להגיע לצרפת ולהצטרף ל"רזיסטנס". ב-1942 הקים את המחתרת של שבויי מלחמה לשעבר. בתוקף תפקיד זה, נפגש פעמיים, במהלך המלחמה עם הגנרל דה-גול וכבר אז נוצרו יחסים מתוחים ביו שני האישים, כאשר מיטראו ראה בדה-גול איש אשר עושה הכל להשתלט על גורמי המחתרת על גוויניה.

- 3 -

בתום המלחמה ובזכות היותו נציג שבויי המלחמה ויוצאי המחנות, מונה לסגן-שר בממשלתו הזמנית הראשונה של דה-גול לאחר שחרור פריס.

נבחר לאסיפה הלאומית ב-1946, והוא בו שלושים, ומתמנה לשר, הצעיר בממשלות צרפת במאה השנים ההודמות.

כר החנה הרירה פוליטית שנמשכה במהלך הרפובליקה הרביעית. הוא כיהן 11 פעמים כשר בממשלות התכופות של אותם השנים ורבים ראו בו מועמד לראשות הממשלה אך שובו של דה-גול שיבש את כל ונהוותיו ושינה את כל המפה הפוליטית לשנים רבות.

בתפקידיו השונים כשר עמד מיטראן במרכז העניינים ההשוריים בתהליך הדקולוניזציה (הודו-סין, צפון-אפריקה, ואפריקה השחורה) ובמהרה נהפך לאחד מיעדי ההתהפפה של הימין ושל הצבא וגורמים בטחוניים, אשר התנגדו לכל מהלך הדקולוניזציה וראו בו במיוחד אויבם הגדול.

ב-1954 כאשר שימש כשר הפנים בממשלתו של מנוס-פרנס עמד במרכז שערוריה אשר היתה קשורה בהדלפות של סודות מדיוני המועצה העליונה לבטחון לאומי, בה היה חבר בתוקף תפקידו בממשלה. במהרה נתפסו המדליפים אשר הדליפו הסודות למפלגה הקומוניסטית, אך עד שנתפסו עמד מיטראן במרכז האשמות להדלפות באמצעות מערכת הסתה והכפשה חסרת תהדים. רבים נבאו אז סוף הקרירה הפוליטית של האיש, אך הוא עמד איתו במערכה עד שהתגלו המדליפים. פרשה זו הוביחה אז שנאת כוחות הימין כלפיו אשר הלכה והעמיקה בשנים הבאות.

ב-1958 כאשר שב דה-גול לשלטון, התייצב מישראל נגדו בכל העוצמה בטענה שתהליך שובו אינו חוקי ולמעשה המדובר בהפיכה בסיוע הגנרלים שמרדו ברפובליקה באנג'ריה ב-1958. המאבק נהפר לבלתי מתפשר כאשר הציע דה-גול חוקה חדשה, זו של הרפובליקה החמישית. בבחירות הראשונות לנשיאות ב-1965 התייצב מישראל כמועמד השמאל נגד דה-גול והפסיד.

באותם השנים שוב עמד מישראל בפרשה נוספת כאשר היה הרבו להוננהשות בחייו והואשם בבימוי ההתנהקות. במשך חודשים ציפו שוב הכל לסיום הקרירה הפוליטית שלו. כתוצאה ממערכה מחודשת נגדו. הוא הצליח לצאת גם מפרשה זו אם כי מעמדו האישי נפגע השות.

לאחר הפסדו נגד דה-גול, התרכז מישראל באיחוד השמאל ולאחר שנתמנה למזכ"ל המפלגה הסוציאליסטית, חתם הוא על תוכנית פוליטית משותפת עם המפלגה הקומוניסטית. מאמציו נשאו פרי וכאשר התייצב ב-1974 מול ג'יסקר ד'אסטיינג בבחירות לנשיאות הפסיד אך במעט. קיבל אז 49.50% מקולות הבוחרים.

ב-1981 בהתמודדות נוספת נגד ז'יסקר זכה סוף סוף לנצחון ולאחר תהופה של 25 שנים באופוזיציה הגיע למשרה של נשיא צרפת.

לאחר שנבחר בשנית ב-1988 לתקופת כהונה שניה כנשיא, וראשון מבין נשיאי הרפובליקה החמישית שהצליח להבחר שנית, אינו היום עוררין על סמכותו הבלעדית. גם נצחוננו הברור-זכה ביותר מ-54% של קולות הבוחרים - מאפשרים לו למלא התפקיד של מאחד האומה. והובע דרכה לשנים הבאות.

ניתן בהחלט לדבר על נשיאות "היסרית", כאשר הוא הקובע היחיד והבלעדי בנושאים בינלאומיים.

לאחר שהגיע לפסגת האמביציה האישית, מהדיש עצמו מיטואו למספר נושאים החשובים לו ביותר מבחינה הסטורית. בנושאי פנים, מנסה לשים קץ לחלוקה ההסטורית של צרפת בין ימיו-שמאל אשר לעולם אינם מתפשרים. זאת הוא מקווה להשיג ע"י עידוד וסיוע בהקמת כוח פוליטי במרכז. במילים אחרות. לאחר שהצליח "לשבור" המפלגה ההומוניסטית, מתכוון הנשיא לשבור הימין ולמשוך חלק ממנו למרכז, למעט איזון הכוחות המנוגדים.

כמו כן מתכוון הוא להעמיק המסר החברתי ליותר צדה ופתיחות.

בנושאים בינלאומיים מתכוון הנשיא לפעול למען העמקת האיחוד הכלכלי והפוליטי של אירופה, עד להפיכתה לכח משמעותי בין שתי מעצמות העל. יש גם לציין מאבקה למען יתר התחשבות בארצות העולם השלישי, בהתאמת המסגרות המולטיטטרליות והפיננסיות אשר תאפשרנה לאותן המדינות התמודדות יותר צודקת במסגרת הכלכלית הבינלאומית.

לסיכום

=====

מרובר באדם שבע הרבות מדיניים, נאמו לאורך דרכו לעקרונות כללים של צדה ליחיד, לחברה ולעמים ואשר יונקים מחינוך ומתרבות אשר הוננו ע"י אבות הרפובליקה השלישית במיזוג עקרונות דתיים של צדה וחילוניות. אדם בעל עקרונות אך בהחלט לא דוגמטי אשר שילם ביוקר בחייו הפוליטיים את נאמנותו לעקרונותיו. בשלב זה של חייו מבהש להשאיר חותם בהיסטוריה של ארצו ובהיסטוריה הכללית כאדם אשר חיזה את ארצו ואת ההחליה האירופאית והפכם לכוח מושמעות וכמעט שווה לשתי מעצמות העל.

הנשיא מיטראו ויחסו לישראל

=====

מיטראו הודיע בזמן מערכת הבחירות לנשיאות. ב-1981, שביהורו הראשון בחו"ל. אם יבחר, יוחדש לישראל. הפצת הכור בעירה גדמה לשיבוש בתכניתו ולדחיה בביקור שנערך לבסוף במרץ 1982. אך היה ברור שאם יבחר תשרור אורה שונה כלפי ישראל באליזה. בהחלט יותר מאוזנת לעומת הנשיאים ההודמים מאז דה-גול.

היה זה הביקור השביעי שלו בארץ במהלך הקרירה הפוליטית הארוכה שלן ומיטראו הזכיר. לא פעם, שגם בתחילת דרכו נפגש עם הנושא הציוני כאשר כחבר ממשלה צעיר ב-1947 תמר בעמדה אוהדת של צרפת כלפי מעפילי "אהסודוס".

כובים מאנשי דורו הכיר הנשיא הבעיה היהודית בכל חריפותה לאחר
השואה, אך על בסיס אישי תמיד הזכיר שפגש ביהודים בכל שלבי חייו
ואלה נהפכו לידידיו הקרובים.

הראשון שבהם יהודי בשם פיניסטר אותו הכיר במחנה השבויים בגרמניה
והוא הראשון שסיפר למיטראו על הסטורית העם היהודי והירב אותו
לנושא. מיטראו אשר מדגיש תמיד את הנחוזה הסימבולית, צירף את בנו
של אותו פיניסטר לפמליתו כאשר ערך את ביהורו הממלכתי בארץ.

כו ידוע שידידיו הקרוב ביותר במשך כל השנים היה יהודי ג'ורג'י
ידיו אשר נפטר זמן מה לפני שמיתראו נבחר לנשיא. כו ידועה הערכתו
הרבה כלפי הסופר היהודי אלברט כהן וגם כלפי אלי ויזל הנפגש עמו
לעתים הרובות.

מיטראו גם פעל רבות למען יהודי בריה"מ ואסירי ציון עוד לפני
היותו נשיא וכנשיא העלה הנושא תמיד במגעיו עם מנהיגי בריה"מ.
בניו שהו בשנות השישים, כתהופות שונות בהיבוא ועד היום נשמרים
יחסי ידידות בין הנשיא לבין מספר חברי אותם היבוצים במיוחד בכפר
הנשיא.

ידידותו לישראל לא מונעת ממנו לחלוקה על עמדת ממשלת ישראל לגבי פתרון אפשרי של הבעיה הפלשתינאית, והמצב הנוכחי ביו"ש ועזה. הנשיא התבטא מספר פעמים בפורומים שונים, כולל בינלאומיים, נגד "מדיניות הדיכוי והפרות זכויות האדם בשטחים". הגדיל לעשות ב-25.10.89 בשטרסבורג כאשר השווה המצב "לציויד" והבהיר "שהמצב אינו נסבל עוד".

הנשיא רואה עצמו כמחויב לבטחונה ולשגשוגה בגבולות בטוחים, ורואה בפתרון הבעיה הפלשתינאית מרכיב עיקרי בבטחונה של ישראל. הוא טוען שהמציאות מוכיחה את צדקתו לאורך השנים ובמהלך כל שלבי התפתחות הסכסוך. הוא מזכיר שתמר בזמנו בהסכמי המפ-דיויד והסתייג מהצהרת ונציה בגלל התעלמותה מאותם ההסכמים לטובת הריאה לפתרון גלובלי. כן הוא מזכיר שתמר בזכות להגדרה עצמית לפלשתינאים בטרם התייחס לאש"ף כאל נציג הפלשתינאים. הוא היבל בברכה את החלטות אלג'יר והצהרת ג'נבה כי ראה בהן שינוי משמעותי של אש"ף כלפי ישראל. עד להתבססות נוסחת מדריד בתהליך השלום, ראה בכינוס ועידה בין"ל מסגרת נאותה להפגיש הצדדים לסכסוך למו"מ. עם הבלת נוסחת מדריד, ציוו שאם היא תיכשל, נוסחת הועידה הבין"ל תשאר בעיניו הפתרון הנמוצל.

באשר לפתרון ההבוע נזטה הנשיא לפתרון ירדני-פלשתינאי. עהב חשיבותה של ירדן "כמרכיב עיקרי במסגרת המז"תית" ולאור העובדה "שאין מדינה אשר לה יותר אינטרסים משותפים עם פלשתיו והפלשתינאים מאשר ירדן".

ער ל-23 ביוני דאָס צרפּונ במורח רוח אַת העדפּתה של אַרה"ב ע"י
ישראל להובלת והקיר והשלום. אולם עם שינוי הממשלה ומתן תפקיד
משמעותי לאירופה ולצרפת. בעילור בשיחות המולטיטריטיות, השונפר
היחס של צרפת לישראל יגם בנושא זה.

1992 15 ביוני
625625

EDOUARD BALLADUR - פורטרט דה"מ

1. EDOUARD BALLADUR נולד ב-2 במאי 1929 באומיר שבתורכיה (מוצא ארמני) הוא התולי PRATIQUANT, למד משפטים באוניברסיטת אהס און פרובנס, ב-1964 התמנה ליועץ של דה"מ פומפידו לעניינים סוציאליים, הוא המשיך עם פומפידו, וכשזה נבחר לנשיאות ב-1969 היה סגן מזכ"ל האליזה ובין 72 ל-74 מזכ"ל האליזה.

עם מותו של פומפידו ב-74 עזב את הפוליטיקה לטובת התעשייה במיוחד בתחום האלקטרוניקה והמחשבים.

ב-1986 נבחר לאסיפה הלאומית מטעם ה-RPR וזיתר על מושבו כדי להתמנות לשר הכלכלה, הפיננסים וההפרטה בממשלת ההוהביטיון של שיראק (86-88). ב-1988 נבחר שוב לאסיפה הלאומית וכך במרץ 93 מטעם הרובע ה-15 בפריס, בלדור הידוע כמומחה לכלכלה פירסם מספר ספרים בנושא, האחרון שבהם DICTIONNAIRE DE LA REFORME (1992).

2. אישיותו מאופיינת בדיסקרטיות ובאיפוף הרב שהוא מפגין, בנימוסיו הטובים, ביכולתו לסבס נושא ולהביל החלטות, הארגון המושלם שלו, תכונות אלו בנוסף לתמיכה לה הוא זוכה בשתי מפלגות הקואליציה ולהיותו תומך באיחוד אירופה מבטיחים להוהביטיון נוחה עם הנשיא ואכו החודשים הראשונים מוכיחים כי בלדור תרומה מכרעת להוהביטיון של שלום עם הנשיא מיטרנד.

3. בלדור וענייני חוץ

בספרו DICTIONNAIRE DE LA REFORME מתייחס בלדור לשורה של נושאי חוץ :

האו"ם

האו"ם הוא הסטוריה ארוכה של תקווה שנכזבה, שנתיים אחרי גמר מלחמת המפרץ האו"ם חסר אונים לנוכח סבסוכים באירופה המרכזית באפריקה ובאסיה, ועראה ממשיכה שלא לכבד החלטות האו"ם, צריך לבצע רפורמה של האו"ם, על צרפת לשמור על מקומה במועבי"ט ולא להעבירו לאירופה, יש מקום, מציע בלדור, לחזק החוק הבינ"ל במאבה נגד הפצת נשק גרעיני, כיבוד זכויות אדם, המאבה נגד הטרור ונגד סמים, כמו כן מציע בלדור הקמת בית משפט עולמי שיאפשר מימוש "זכות ההתערבות" כדי לכבד זכויות אדם.

כוח גרעיני

כחה הגרעיני של צרפת מבטיח בטחון צרפת ועצמאותה, התהפוכות בעולם בשנים האחרונות מחייבות את צרפת לשמר על כוחה ההרתעתי אך גם להגדיר מחדש את הדוקטרינה הגרעינית שלה

מדיניות חוץ

צרפת צריכה לנהל מדיניות חוץ עצמאית, כי לצרפת יש שליחות ייחודית והול אורגינאלי אותו היא צריכה להשמיע, איחוד אירופה לא צריך למנוע זאת ממנה, צרפת צריכה לשחק תפקיד מרכזי בבנין אירופה וכך היא צריכה לעשות

בהקרב נאטו תור כדי הפורמה שתיעשה בינה לבין ארה"ב. צרפת צריכה לשחק תפקיד מרכזי בהכנת חוקה בין"ל למאבקה נגד הטרור. הפצת הנשק הגרעיני וסחר בסמים ולהגביר הסנהציות נגד מדינות שאינן מכבדות את החוקה הבין"ל וזכויות אדם. בהקשר של אירופה מציע בלדור היום ועידה לכינון בשחון ויציבות באירופה. זאת לנוכח הסכנות הנוכחיות במרכז אירופה.

4. בלדור, ישראל. והסכסוך הישראלי - ערבי

כזכור ביקר בלדור בישראל עם עוזרו ניקולא באזיר (המשמש כיום כיועצו הקרוב ביותר ומנהל לשכתו) לפני שנה (פברואר 1992). הביקור היה ביזמתו ובזכותכם אורגן ביקור מושיק מאד (בר הגיב בשובו מן הארץ) למרות בעיות השלג... בעקבות הביקור בו פגש בין היתר את מר ש. פרס הצהיר בלדור לסי"ט (23/2/92) "אני מביע תקוותי לשיפור ביחסו צרפת ישראל ושרפת תאמוג אדיניות יותר מאוזנת כלפי ישראל. במסגרת ההתייחסות האירופית". בלדור גם הביע דאגתו לנוכח מידוע החימוש במז"ת. ובמיוחד בסוריה. והדגיש את "הסכנה במז"ת של הפצת נשק לא הונבנציונלי שמהורו בברה"מ לשעבר". מאז שהוא מכהן כראש ממשלה ועד היום לא התייחס בלדור פומבית לנושא הסכסוך הישראלי ערבי ולתהליך השלום. יחד עם זאת יוצא לו להיפגש עם נשיאי מצרים ולבנון שביקרו בפריז.

סקירה זו הוכנה על ידי יצחק אלדן. ציר בשגרירות ישראל. פריס

17 ביוני 1993
638799

נאום רה"ם בלאדור

1. רה"ם הנכנס של צרפת פייר בלאדור נשא ב-8.4.93 את נאום "המדיניות הכללית" שלו בפני האסיפה הלאומית שבו פירט את קווי המדיניות של ממשלתו.

2. ההתייחסות לקווי מדיניות-חוץ תופסים מהום מזערי מבחינה כמותית, ונוגעים רק בנושאים העומדים בראש סדר היום הצרפתי. ההתייחסות לנושא ההגנה מהווה חריג בהקשר הכללי של הנאום.

3. הנאום יוחד ברובו המכריע לנושאים הבוערים, הרי כלכליים, ונושאי חברה מובהקים. מדיניות ממשלת צרפת החדשה תתבסס על ארבעה צירים :

א. לחזק את הרפובליקה. (הכוונה לאופן תיפקוד מוסדות המדינה, הרי חילוץ הממלכתיות-מ.ק.)

ב. להבריא את הכלכלה, למען יצור מקומות עבודה.

ג. להבטיח את הסולידריות החברתית.

ד. להבטיח טוב יותר את מקומה של צרפת באירופה ובעולם.

יעד המדיניות היא "להפוך את צרפת שוב לדוגמא" דבר שידרוש מאמצים מהאזרחים, אך תוצאות המדיניות הזו תורגשנה כבר בתוך שנה. הבטיח כי לא ינהוט ביוזמה כלשהי שעלולה לגרום למשבר פוליטי. יחד עם זאת, ציין כי ישתמש בכל הסמכויות שהוקנו לו בחוקה.

4. להלן עיקרים מהנאום: (סדר הנושאים אינו חוזר אינו לפי המקור):

מדיניות הגנה וצבא: רה"ם מסר כי באביב 94 יוגש חוק תכנון צבאי "בהתאם למסקנות שיפורטו בספר לבו (שייחבר) שבו ינותחו המצב החדש בו אנו נמצאים, האיומים הפוטנציאליים, והאמצעים שיבואו להבטיח את עצמאותנו וקיומנו בכל מצב נתון. יהיו הקשיים כאשר יהיו, נעשה הכל כדי להבטיח את המשכיותו של הכושר הגרעיני והמודרניזציה שלו. מעמדנו בחברה הבועה במועבי"ט יסייע בכך. הוא ייחל "שצרפת תהווה, בעזרת צבא מחודש, הכח החי של ישות הגנתית אירופית אמיתית, עם זיקה הדוקה עם ידידינו ובני בריתנו האמריקאים". ("הספר הלבן" האחרון של צרפת בנושאי הגנה הוא משנת 1972. לפי התקשורת, חיבורים דומים פורסמו גם לאחר מכן, מבלי שתוכנם מומש לגמרי)

5. המדיניות האירופית: שלוש התייחסויות עיקריות: כללית, חקלאית, והיחס בין הפרנה למרקה:

א. עיקרי המדיניות: המטרות המדיניות הן "להעמיק את הדו-שיח עם השותפים האירופיים, ובראש וראשונה עם הגרמנים והבריטים. צריך להחיות את נושאי המדיניות המשותפים, כגון התעשיית, למנוע חריגות תקציביות, להגביר את הפיקוח על הביורוקרטיה הגדולה מדי של הנציבות." הרא לשותפותיה של צרפת ביבשת "לליכוד פוליטי וצבאי חזק יותר, שיאפשר לאירופה לשמור על היומה מול העולם." הביע רצון בכינוס "וועידה בין"ל למען ייצוב אירופה ואיזונה". הרא לחזק את המערכת המוניטרית האירופית.

ב. חקלאית: בלאדור הכריז כי על צרפת לבהש מהקהילה האירופית "פיצויים הערתיים ולגיטימיים" עבור החקלאים הצרפתים, לבד מהצורך בנקיטת אמצעים במישור הלאומי "כדי להבטיח את רווחיות החקלאות". מה גם שצרפת "אינה יכולה לצפות מבריסל הכל... צרפת סבלה מהתנאים בהם בוצעה הרפורמה במדיניות החקלאית המשותפת, וחוששת שמא מהחמרה במצב בנסיבות המו"ס במסגרת ה- GATT. ישום המדיניות החקלאית המשותפת אינה צריכה להיות כרוכה בתיסבוכות. עלינו להבטיח כי עקרון ההעדפה ההילתית יכובד. לא נסכים למה שלא ניתן להסכמה, ואנו רוצים לבטוח בסולידריות של שותפינו. "הצורך לחזק את החקלאות נשען על יסודות מוסריים, לאומיים, תרבותיים, כלכליים ופוליטיים... על צרפת להמשיך ולהחזיק במקום השני בעולם ביצוא מוצרים חקלאיים".

ג. יחסי הפרנה מול המרה: רה"ם בלאדור הביע תמיכה מוחלטת באיזון (PARITE) בין שני המטבעות, לו הרא "אינטרס לאומי". "איזון זה הוא היסוד למערכת המוניטרית האירופית, תנאי לירידת שערי הריבית, ויתרום לדינמיות בהשקעות ובצריכה." הרא לתאום צרפתי-גרמני בתחומי התהציב, המישור המוניטרי והמסוי, כדי ליצב את היחסים בין שני המטבעות.

6. שיחות GATT: "צרפת אינה מסכימה לשיטת "צעד אחר צעד" בשיחות האלה, שגורם לאירופאים להציג חזית בלתי אחידה, ואינו מאפשר מבט כולל על המתרחש. אנו תובעים לדון לא רק בחקלאות, אלא בנושאים נוספים שטרם באו על פתרונם."

7. יעדים וצעדים כלכליים:

א. להוריד את הגרעון התהציבי לפחות מ-2.5 אחוז מהתל"ג עד שנת 1997. הדבר ייעשה באמצעות חוק שיפקח על ההוצאה הציבורית.

ב. תכנית הפרטה מאסיבית במגזרים ברי-תחרות.

ג. תכנית חרום להביא להאצה מחודשת בתחומי הנדל"ן, הבניה, והעבודות הציבוריות. על שר השיכון להכינה בימים הקרובים.

ד. סיוע מהיר לחברות הטנות ובינוניות, תוך פישוט הליכים.

ה. תכנית חומש לתעסוקה ולהבשרה מהצועית. יצוב מימדי האבטלה בסוף 1993. ניתוח מעגל הקסמים בין אבטלה, דמי אבטלה ועלות ההפרשות הסוציאליות וכו'.

ו. הכנת חוק לאוטונומיה לבנה המרכזי, בשבועות הקרובים.

ז. הורדת נטל העלויות הסוציאליות בגין מועסקים בשכר מינימום או סמוך אליו. הגדלת השכר נטו למועסקה ע"י העברת חלק מנטל ההשתתפות בתנאים הסוציאליים, מהמעסיק למדינה.

7. מוסדות המדינה, חברה, הגירה, משפט וחינוך:

א. הגירה: רה"ם הבטיח "הקשחה בתנאי הכניסה והשהיה של הזרים בצרפת, ניהול מדיניות הגירה ברורה, אמיצה, והמכבדת בו בזמן את זכויות האדם. החלטות גירוש צריך לבצען (כידוע רוב פסקי הגירוש לא התבצעו בימי הממשלה היוצאת)...הביהורות בגבולות יוחמרו וייאכף המאבק בעבודה בלתי חוקית". כמו כן הבטיח לתקן את חוק האזרחות, ברוח וועדת LONG משנת 1987.

ב. חוק ומשפט: הבטיח להביא תיקונים לרפורמה בחוק סדר-הדיו הפלילי שנחקה לאחרונה ע"י הממשלה הודמת. בכך לא נענה לזרם במפלגות הימין שדרשו ביטול החוק החדש, שגרם להרע ביו השופטים-החוקרים לבין שר המשפטים ההודם. כמו-כן הבטיח לערוך רפורמה במועצת השפיטה העליונה כדי להגן על השופטים מפני לחצים פוליטיים. (נושא נוסף שהיה מוקד של דיון ציבורי נוקב בימי הסוציאליסטים, שהיה ברור בסוגית עצמאות הרשות השופטת הצרפת). הבטיח דה-פוליטיזציה של מינויים תוך הביעה שלא יאשר מנוי של בעל תפקיד בשלושת החודשים ההודמים למערכת בחירות ארצית, אם הדבר אינו ברור באינטרס ציבורי. (בכך יצא חוצץ נגד המינויים בסיטונות שהעבירה הממשלה הקודמת). תיקון החוקה אינו בעל עדיפות, למעט עיון בשנויים ב-"בית הדיו העליון" (המוסמך לדון נבחרים, נושא שעמד אף הוא במרכז סערה פוליטית), ואולי גם הרחבה של תחומי משאל-עם.

ג. יבנס עוד החודש וועידה ראשונה עם האיגודים המקצועיים כדי לדון בבעיות חברתיות ולמצוא פתרונות לטווחים הבינוניים והקצר.

ד. מתן יתר מעמד לנציגי הציבור המקומי בניהול מוסדות החינוך. (כידוע רה"ם הינו בעד ביזור סמכויות ל-"אזורים")

ה. ביטול עד להודעה חדשה, של ההפאת השרותים הציבוריים במגזר הכפרי, עד לעיון מחודש במדיניות כלפי הרשויות המקומיות.

ו. מתן צביון ציבורי אמיתי לרשתות הרדיו והטלוויזיה בבעלות ממלכתית.

17 ביוני 1993
638797

נאום רה"ם צרפת - הערכה

1. כללית, מבחינת הנושאים שנכללו בנאום, לא היוו דברי בלאדור הפתעה. ברור היה כי יתיחס לנושאי החברה והמשה, ויתווה את הווי הפעולה בכל אחד מהתחומים, וזאת ע"פ גישה עניינית. בחלק ניכר מהנושאים אימץ בלאדור גישה מערכתית, כיאה למסורת המינהלית האליטיסטית הצרפתית. אין בנאום דברי זלמוס.

2. בנושאים החברתיים-הכלכליים ניכרות שתי מסורות המשולבות זו בזו: המסורת "הרפובליקנית" הממלכתית, שבאה לידי ביטוי ברצון להתוות תכניות חומש ברמת המאקרו באחדים מהתחומים ולמסור בידי המדינה את התפקיד להוצאתן לפועל באמצעות חקיקה, והמסורת הליברלית שמתבטאת ברצון להקל ככל האפשר על תיפחוד המגזר הפרטי, בו רואה תפיסה זו אחת מאושיות החברה.

3. יחד עם זאת, אין רמז בנאום על פגיעה בזכויות סוציאליות מוקנות, (להבדיל מחזרה על הקביעה כי עלות העבודה היא הגורם לאבטלה) ואין פלא שהביהור משמאל ראתה בדברים נאום סוציאליסטי. גישתו לעניינים אלה היא של דו-שיח עם האיגודים המקצועיים ועם כל בני השיח כדי למצוא פתרונות לבעיות המוחשיות כגון גרעונות קופות הפנסיה וכו'. תהיה עליה להזהר במיסים עקיפים מסוימים, וזאת כדי לממן הגרעונות בהרנות הפנסיה ובמערכת הבריאות הציבורית.

4. הנאום מתבטא בזהירות, ויש אף טוענים, זהירות מופלגת, בכך שבלאדור, אשר יודע שאין פתרונות פלא, אינו מצביע על צעדים מיידיים, אלא מונה את התפקידים שהוא מטיל על המשרדים השונים כדי להכין תכניות פעולה בנושאים שונים. טווח הפעולה שהוא רואה לנגד עיניו, ושחזר עליו כל העת בנאום הוא חמש שנים, הרי הדנציה מלאה של פרלמנט. פרוש הדבר מובן מאליה.

5. הזהירות המופלגת שהצבענו עליה, מתבטאת ביתר שאת בנושא ההריטי ביור. הרי האבטלה. ישנו רצון ניכר לא לעורר ציפיות. מה גם שלפי התפיסה הכוללת של בלאדור, האבטלה כמו גם השחיתות שהיו במוקד הדיון הציבורי הפוליטי בשלהי הממשלה הקודמת, הן מחלות שצריכות לבוא על פתרונן כאשר מוסדות המדינה והמשה יתפקדו טוב יותר הודות להסדרים נאותים ברמת המאקרו.

6. הנאום הוא לכאורה עם הפנים לחקלאים. הוא רואה בחקלאות ערך לאומי ולא רק כלכלי. נראה שבלאדור יעשה כל מאמץ להפיק את המירב עבור פיתוח החקלאות והשגת הטבות עבור החקלאים הצרפתים, תוך עמידה חזקה מאד על המקח בבריסל מחד, ובשיחות בין הההילה האירופית לארה"ב מאידך.

7. שאלה אחת וחשובה שפרשנים בתקשורת לפחות כבר מצביעים עליה היא העלות הכרוכה בפרויקטים השונים שיבוצעו והאם לא יכבידו על ההוצאה הציבורית. נראה שהמבחן ליכולת הישום של גישתו בנושאים הנ"ל תהיה בשעה שיוגשו החוקים וההסדרים השונים לאישור ויתברר ההיקף התקציבי שלהם מול הרצון לעודד צמיחה. בלאדור נהנה כעת מאשראי רחב בציבור, אך הרוח עלולה להשתנות אם לא יוכל להראות הישגים ראשוניים בטווח הנראה לעין. גם אם ניסה להתעלם מהדבר בנאום, שלוש מערכות בחירות עומדות בפתח בתוך שנתיים. יצוין כי בחלק מנאומי רמז רמז קל על אפשרות לשינוי שיטת הבחירות לפא"ר.

8. מדיניות חוץ: נראה כי עיון בדברי בלאדור בהטעים שהוברקו אינו זהה לפרשנות נרחבת, ביחס לסוגיות אירופה, הסדר העולמי ותפקיד צרפת בעולם. בנושא השנוי במחלוקת בדבר סמכויות הנשיא מול אלה של ראש הממשלה, הנושא שכך בשעה זו, אך לא מן הנמנע שיתעורר מחדש. בהזדמנות זו נפרט: החוקה הצרפתית הובעת שתי הביעות בנדון: מחד נאמר "שהנשיא נושא ונותן על האמנות ומאשר אותן" (זה הסעיף שממנו השתמעה המסורת המעניקה לנשיא עדיפות בנושאי חוץ) ומאידך נאמר כי "רה"ם קובע ומנהל את מדיניות האומה". בהקשר זה, ערב הסיבוב השני של הבחירות היה מי שתהה שמא עתה על רה"ם ולא על הנשיא ליצג את צרפת בפסגה האירופית. מכל מקום נראה כי רה"ם החדש יעשה הכל כדי למנוע משבר חוקתי ואישי וגם הכריז על כך בנאום.

9. יצוין כי בנושא הגרעיני נמנע רה"ם מלהתייחס לסוגית ההפסקה בנסויים הגרעיניים או ליוזמות פר"ו מוחשיות. ערב הבחירות השמיעו דוברים מסוימים של הימין דעה כי אי חידוש הנסויים עתה, יקשה לעשות כן בעתיד וצרפת עלולה למצוא עצמה במצב של צעד בלתי הפיר, גם מבחינה טכנולוגית.

10. האיזור היחיד, מחוץ לאירופה שצוין ביחס לצרפת הוא אפריקה. במשפטים ספורים הדגיש בלאדור את האחריות הרובצת על צרפת כלפי היבשת בלי להתחייב לדברים מוגדרים.

סקירה זו הוכנה על ידי משה המחי, יועץ בשגרירות ישראל, פריס

3 ביוני 1993

622111

שם: ALAIN JUPPE

א. אלו ז'ופה מזכ"ל ה-RPR וסגן ראש עיריית פריס, הוא מהאדריכלים הראשיים של נצחון הגוליסטים בבחירות האחרונות ושובו של הימין לשלטון. ז'ופה שהוא נאמנו של ג'ה שיראקה, רצה במשרד החוץ ולא עשה סוד, זה מספר חדשים, מכוונותיו לעמוד בראש הרצף. (למגינת ליבו של שיראקה שרצה לשמור אותו לצידו להראת מערכת הבחירות לנשיאות).
הוא בן 48 (נולד ב-15/8/45) ואב לשניים. כמו רבים מבין חברי הממשלה הוא ENARQUE (סיים בה"ס הגבוה למינהל ציבורי והיזקתי ביותר בצרפת - ENA) ובתום לימודיו לתחום הפיננסים, לגביו אמר "העצמה האמיתית נמצאת בפיננסים".

ב-1976 הצטרף לג'ה שיראקה וחיבר עבורו נאומיו, בעיקר בתחום הכלכלי. הוא המשיך עמו בעיריית פריס וב-1980 התמנה למנהל הפיננסים, ב-1986 נבחר לאסיפה הלאומית מטעם הרובע ה-18 ושוב נבחר ב-1988 ולפני שבוע, בתקופת ההוויטצייה הראשונה ב-86-88 היה שר התהגיב והיה גם דוברו של שיראקה, בשזה ניסה את מזלו בבחירות לנשיאות ב-88. באותה שנה נבחר למזכלות ה-RPR.

ב. עמדותיו של JUPPE בענייני חוץ

שה"ח החדש של צרפת אינו בעל ניסיון רב בענייני חוץ וכאמור לעיל התחום העיקרי שלו הוא הפיננסים. הוא התבטא בעבר בהצרה בנושאי חוץ שונים ובאחרונה עשה זאת בהרחבה בראיון לעיתון לה מונד.

מעמדה של צרפת בעולם -

בגוליסט ז'ופה מייחס חשיבות גדולה מאוד למעמדה של צרפת בעולם (ראו נא גם דברי בלדור באותו ענין ושאותם הברקתי לכם כבר).

אינרפיה ומאסטריוט

ז'ופה תמר באישרור מאסטריוט (PLUS PAR RAISON QUE PAR PASSION).
"הסכם מאסטריוט הוא DEPASSE וצריך לשאוף לבנין אירופי חדש תוך שיתופי פעולה משתנים. אך הדיון בכך יתקיים ב-1994 לא ב-1993".

הציר צרפת - גרמניה

בראיון בלה מונד הצהיר שאחת מיוזמותיה הראשונות של הממשלה תהיה בכיוון חיזוק הציר בון פריז. ז'ופה גם תומר בהכללת גרמניה ויפאן במועבי"ט.

גאט -

ז'ופה מתנגד להסכם וושינגטון כפי שסוכס בנובמבר 92.

ג. הסכסוך הישראלי-ערבי

ערב מלחמת המפרץ התבטא ז'ופה לטובת הצטרפותה של צרפת לצד ארה"ב במלחמה נגד עיראקה. הוא תמר ביזמת שיראקה להיום וועידה בינ"ל בוינה לפירוק נשק במז"ת על בסיס המודל של הסכמי פירוק הנשק הקונבנציונלי באירופה שנחתמו בפריס בנובמבר 1990.
בתקופת המלחמה בא ז'ופה לשגרירות "כדי להביע הסולידריות של ה-RPR לנוכח ההתקפות ה-ODIEUSES של עיראקה נגד ישראל.

ועידת מדריד - ז'ופה מתח בזמנו בקורת השה על ה-Absence של צרפת מועידת מדריד. דבר שמוביח את חולשת הדיפלומטיה הצרפתית. הוא הביע אז את צערו על שמיטרנד דחה את הצעת שיראק בפברואר 1991 להיות ועידה איזורית והבע שאם הצעתו של שיראק היתה מתקבלת היתה צרפת יכולה לארח את הועידה. על תהליך השלום אומר ז'ופה כי הוא רוצה להיות אופטימיסט לגביו. עצם הישיבה סביב שולחן המו"מ הוא אירוע. הדיפלומטיה הצרפתית פיספסה את RENDEZ VOUS הגדול הזה בגלל היצמדותה לרעיון הועידה הבינ"ל שהצדדים עצמם לא רצו בה.

המדיניות המזתית של צרפת אחרי הבחירות כשז'ופה נישאל על הצורך ב-REEEQUILIBRAGE של המדיניות המזתית של צרפת אחרי הבחירות ענה (בראיון לעתון היהודי ACTUALITE JUIVE מ-18/3).

UN REEQUILIBRAGE DE LA POLITIQUE FRANCAISE POSE DEUX QUESTIONS.

LA PREMIERE EST DE SAVOIR COMMENT LA FRANCE PEUT SE REINTEGRER DANS LE PROCESSUS DE NEGOCIATION.

CE NE SAURA A MON AVIS PAS FACILE. LA DEUXIEME IDEE EST QU'IL EST SANS DOUTE POSSIBLE D'INTENSIFIER NOS RELATION AVEC ISRAEL SUR LE PLAN COMMERCIAL, SCIENTIFIQUE, TECHNIQUE, CULTUREL. IL Y A LA UNE ATTENTE ET UNE DEMANDE.

C'EST VRAI QU'IL Y EU PAR LE PASSE UNE CERTAINE RETICENCE DE LA PART DES AUTORITES FRANCAISES, AVANT 81 D'AILLEURS. MAIS, CETTE VOIE EST, SELON MOI, L'UNE DES POSSIBILITES DE REACTIVATION DU ROLE DE LA FRANCE DANS CETTE REGION'.

616412

30 במאי 1993

FRANCOIS LEOTARD - שר ההגנה של צרפת
=====

1. פרנסואה לאוטרד, בן 50, נולד ב-26/3/42 בעיר CANNES להורים ממוצא קורסיקני. הוא בוגר בה"ל הלאומי למינהל ציבורי (ENA) היוקרתי. את הקריירה הפוליטית שלו החל במחצית שנות ה-70 כעוזרו של שר הפנים דאז פונוייטובסקי. ב-1977 נבחר לראש עיריית FREJUS שעל שפת הים התיכון ומאז 1978 נבחר לאכיפה הלאומית בין 86 ל-88 כיהן כשר התרבות בממשלת הקוהביטצייה הראשונה. לאוטרד כיהן גם כמזכ"ל המפלגה הרפובליקנית (PR) (שהיא אחד המרכיבים העיקריים של 'פלגת ה-PS בראשות ג'יסקרד דקטן).

ב-1990 פרש ממזכלות המפלגה ומאז הוא מקדיש מאמציו לבנין עצמה ותדמית במירוץ הבחירות לנשיאות ב-1995 או מאוחר יותר. במשאלי דעת הקהל הוא מופיע מזה זמן כאחד מעשרת האישים הפוליטיים הפופולריים בצרפת בעלי הפוטנציאל הנשיאותי.

השנה שחלפה היתה קשה מאד מבחינתו מכאן בעיות משפטיות אליהן נקלע בהקשר לעירייה שלו ב-FREJUS. לאוטרד כקורסיקני נאמן לא הרים ידיים, פרש מכל תפקידיו וניהל מלחמה משפטית ממנה יצא מנצח, וניצל הזמן גם לכתיבת ספר PLACE DE LA REPUBLIQUE. נצחוננו המשפטי החזיר אותו נקי כפיים לזירה הפוליטית והוא הצליח להיבחר מחדש לעריה ולאכיפה הלאומית. ערב הבחירות דובר בו גם לתפקיד ראש הממשלה או שר החוץ. הוא קיבל את תיק הבטחון גם לאור כישוריו אך גם משום שמיטרנד לא רצה את שארל פסקואה האנטי אירופי לתפקיד זה. יחד עם זאת הוא גם אחד מארבעת שרי העל של הממשלה החדשה (MINISTRE D'ETAT). לאוטרד מכהן כיום גם כנשיא כבוד של המפלגה הרפובליקנית - PR.

2. עמדותיו בנושאי חוץ ובטחון - לאוטרד הוא בעל תפיסה אירופית מובהקת ותומך נלהב באישרור מאסטריכט. קו בולט נוסף בגישתו ליחסי חוץ הוא 'חשיבות הרבה שהוא מייחס לקשרים עם המערב ואלג'יריה בראשן. שני נושאים אלה הם המרכיבים העיקריים בתפיסתו המדינית של לאוטרד, שני מרכיבים החשובים לו גם כן הם עצמאותה של לבנון ושלומה ושגשוגה של מדינת ישראל.

בנוגע לאירופה כבוד לאוטרד שיש לזרז האיחור הכלכלי המונטרי והפוליטי (כולל מדיניות חוץ ובטחון). אשר למדינות המערב הוא קורא לקהילה האירופית להגדיר מדיניות ברורה כלפיהן תוך עידוד הדמוקרטיה בקרבן. לדעתו, על צרפת, שהיא המעצמה הים תיכונית הראשונה במעלה, לטפח קשרים מיוחדים עם אלג'יריה שהיא שער לעולם הערבי והמוסלמי ולעודד הקמת מועצה של מדינות של מערב הים התיכון (את לוב הוא מוציא מהכלל כי הוא רואה בה מדינה טרוריסטית המהווה מיכשול לדיאלוג בין אירופה למערב). אשר למערב לאוטרד מכיר בכך שלמרות מעמדה בים התיכון אין לצרפת השפעה במזרח הים התיכון. יחד עם זאת הוא קורא לצרפת לנהוג ביד נחושה כלפי מדינות טוטליטריות וטרוריסטיות במז"ת כגון עראק, אראן, סוריה ולוב ומתח בקורת קשה על הדפלומטיה הצרפתית של היד הרכה שהפגינה כלפי מדינות אלה. לאוטרד הביע גם התנגדותו להסכמי TAEF שהם "תירוץ לכיבוש הסורי" והיה מראשי התומכים בגנראל עאון.

3. לאוטרד וישראל פרנקואה לאוטרד שביקר בארץ מספר פעמים ומכיר את מרבית מנהיגיה נחשב כאן לידיד גדול של ישראל, אולי הידיד הגדול ביותר שלה בצרפת. הוא תמך בשנות ה-70 במאבק למען יהודי ברה"מ ועמד לצד ישראל במאבקה השונים מאז.

הוא רואה בישראל הדמוקרטיה בעלת ברית של אירופה שהקהילה האירופית צריכה להתייחס אליה כפרטנר מועדף תוך הכללתה במרחב הכלכלי האירופי. הוא תומך בהרמוניזציה בקרב מדינות הקהילה של חוק נגד החרם וכבוד שעל הקהילה וישראל להדק יחסיהם אל מול הסכנות המשותפות בפניהן הן עומדות. לאוטרד צידד בהסכמי קמפ דייוויד ותומך בתהליך השלום הנוכחי. עמדותיו לגבי פתרון הסכסוך ברובות מאד לאלה של ישראל והוא מביע אותן בפומבי בהזדמנויות שונות אירועים יהודיים ואחרים. בשנתיים האחרונות הוקיע במיוחד את מדיניות האמברגו הצבאי הצרפתי נגד ישראל עד שהביא את ראשי הדיפלומטיה הצרפתית להצהיר באכיפה הלאומית שאין אמברגו צבאי על ישראל.

בשנה שעברה קיבל לאוטרד תואר כבוד של הטכניון. נאומו הפרו-ישראלי המובהק.

4. יועצו הדיפלומטי עד היום ידידינו פטריק ווז'מן עורך כתב העת "פוליטיק אינטרנשיונל" עובד לצדו במשרד ההגנה ומבחינתו הדבר חיובי ביותר.

5. מינויו של לאוטרד מבטיח קשרי עבודה משופרים עם משרד חשוב ורגיש זה. דלתו וזו של ווז'מן יהיו פתוחות בפנינו וגישתו החיובית כלפי ישראל אולי תשפיע על דרגי העבודה המקצועיים. מיפגש עם שהב"ט-רה"מ רבין יוכל לתרום רבות להידוק הקשרים הבטחוניים בין שתי המדינות.

כ"ט בניסן תשנ"ג
20 באפריל 1993
576241

צרפת

GERARD LONGUET

שר התעשייה, הדאר והתקשורת וסחר החוץ (מ-31.3.93)

- יליד 1946.

- למד סוציולוגיה ומדעי המדינה.

- בוגר ENA (בית הספר הבכיר והיוקרתי ביותר למינהל ציבורי).

בצעירותו היה פעיל בתנועות ימין קיצוניות, אולם התמתן עם הזמן והצטרף למפלגה הרפובליקנית (PR) של ליאורד שנייטה הפוליטית היא ליברלית (אחד ממרכיבי ה-UDF של CHIRAC).

הגיע לתפקיד הבכיר של מזכ"ל המפלגה.

ב-1990 ירש את נשיאות המפלגה מליאורד כאשר זה נהיה נשיא כבוד של המפלגה.

נבחר כח"פ לראשונה ב-1978. נכשל בבחירות 1981, עם נצחון הסוציאליסטים, אך נבחר שוב ב-1986, 1988 וכעת ב-1993.

היה ח"פ אירופי.

היה כבר שר הדאר בממשלת ה-COHABITATION הראשונה מ-1986 עד 1988.

לפני מספר חודשים נבחר לתפקיד נשיא המועצה האזורית של מחוז LORRAINE.

ידוע כבעל מזג נוקשה, קשוח וקפדן בעבודתו.

עמדות מיוחדות כלפי ישראל אינן ידועות אולם ידוע על ידידות קרובה מאד לליאורד עצמו במפלגתו ולשטראוס-קאהן אצל הסוציאליסטים. על רקע זה ניתן להניח שדעותיו לפחות נוחות לנו אם לא ידידותיות.

JACQUES CHIRAC

BIOGRAPHIE

Né le 29 novembre 1932 à Paris.

Fils de François CHIRAC, administrateur de sociétés et de Madame née Marie-Louise VALENTE.

Marié le 18 mars 1956 à Mademoiselle Bernadette CHODRON de COURCEL (deux enfants : Laurence et Claude).

ETUDES

Lycée Carnot et Louis-le-Grand à Paris

DIPLOMES

Diplômé de l'Institut d'Etudes Politiques de Paris et de la Summer School de l'Université de Harvard (USA).

DECORATIONS

Grand Croix de l'Ordre National de Mérite,
Croix de la Valeur Militaire,
Chevalier du Mérite Agricole, des Arts et
des lettres de l'Etoile Noire, du Mérite
Sportif, du Mérite touristique,
Médaille de l'Aéronautique.

CARRIERE

1957-1959	Elève de l'Ecole Nationale d'Administration
1959	Auditeur à la Cour des Comptes
1962	Chargé de mission au Secrétariat Général du Gouvernement
1962	Chargé de mission au Cabinet de Monsieur Georges POMPIDOU, Premier Ministre
Depuis 1965	Conseiller référendaire à la Cour des Comptes

.../...

- 2 -

De mars 1965 à mars 1967	Conseiller municipal de Sainte-Féréole (Corrèze)
Mars-mai 1967	Député Vème République de la Corrèze (3ème circonscription Ussel)
7 avril 1967 31 mai 1968	Secrétaire d'Etat aux Affaires sociales, chargé des problèmes de l'emploi (4ème cabinet Georges POMPIDOU)
1968	Conseiller Général du canton de Meymac, réélu en 1970 et en 1976
31 mai 10 juillet 1968	Secrétaire d'Etat à l'économie et aux Finances (4ème Cabinet Georges POMPIDOU)
23 juin 12 août 1968	Député UDR de la Corrèze
12 juillet 1968 20 juin 1969	Cabinet de M. COUVE DE MURVILLE
Depuis 1969	Trésorier de la fondation Claude POMPIDOU (Association venant en aide notamment aux personnes âgées et aux enfants handicapés)
22 juin 1969 7 janvier 1971	Cabinet de M. CHABAN-DELMAS
De 1970 à mars 1979	Président du Conseil Général de la Corrèze
8 janvier 1971 5 juillet 1972	Ministre délégué auprès du Premier Ministre chargé des relations avec le Parlement (Cabinet J. CHABAN-DELMAS remanié)
6 juillet 1972 28 mars 1973	Ministre de l'Agriculture et du Développe- ment rural (Cabinet de M. Pierre MESSMER)
4 mars 1973	Réélu député de la Corrèze (fin du mandat 5 mai 1973)
5 avril 1973 27 février 1974	Ministre de l'Agriculture et du Développe- ment rural (Cabinet de M. Pierre MESSMER)
1er mars 1974 27 mai 1974	Ministre de l'Intérieur (3ème Cabinet de M. Pierre MESSMER)
27 mai 1974	Premier Ministre

.../...

- 3 -

Décembre 1974 juin 1975	Secrétaire Général de l'U.D.R.
Juin 1975	Secrétaire Général d'honneur de l'U.D.R.
25 août 1975	Présente sa démission du gouvernement
14 novembre 1975	Réélu député de la Corrèze (3ème circonscription)
5 décembre 1975	Elu Président du Rassemblement pour la République
20 mars 1977	Elu Maire de Paris
12 mars 1978	Réélu député de la Corrèze (3ème circonscription)
1er mai 1979	Elu Président de l'Association Inter- nationale des Maires et responsables des capitales et métropoles partielle- ment ou entièrement francophones (A.I.M.F.)
14 juin 1981	Réélu député de la Corrèze (3ème circonscription)
14 mars 1982	Réélu Conseiller Général du canton de Meymac
20 mars 1983	Réélu Maire de Paris
16 mars 1986	Réélu député de la Corrèze
20 mars 1988 au 8 mai 1988	Premier Ministre (cohabitation)
5 juin 1988	Réélu député de la Corrèze
19 mars 1989	Réélu Maire de Paris
11 février 1990	Réélu Président du R.P.R.
28 Mars 1993	Réélu député de la Corrèze

BIOGRAPHIE DE VALÉRY GISCARD D'ESTAING

Valéry Giscard d'Estaing est né le 2 Février 1926 à COBLENCE (R.F.A.) où son père, M. Edmond Giscard d'Estaing, assumait les fonctions de Directeur des Finances du Haut Commissariat français d'occupation. Il a fait ses études à l'Ecole Gerson, puis aux Lycées Janson-de-Sailly et Louis-le-Grand à Paris.

A 18 ans, il s'engage dans la 1ère Armée et participe aux campagnes de France et d'Allemagne (1944.45). Il est décoré de la Croix de Guerre.

Reçu aux concours de l'Ecole Polytechnique, puis de l'Ecole Nationale d'Administration, il entre dans le corps de l'Inspection Générale des Finances en 1952 où il poursuit une carrière administrative jusqu'en 1956. Il est ensuite Directeur-adjoint du Cabinet du Président Edgar FAURE, Ministre des Finances, puis Président du Conseil des Ministres.

1956 - 1974 - MANDATS ELECTORAUX

- 1956-1974 - Député du Puy-de-Dôme.
- 1967-1974 - Maire de CHAMALIERES.
- 1958-1974 - Conseiller Général du Puy-de-Dôme.

ACTIVITES POLITIQUES DIVERSES

- En 1965, il fonde les CLUBS PERSPECTIVES ET REALITES -clubs de réflexion et de proposition politiques- dont il assure la direction jusqu'en 1974.
- En 1966, il fonde la FEDERATION NATIONALE DES REPUBLICAINS INDEPENDANTS devenue depuis 1977 le PARTI REPUBLICAIN

FONCTIONS GOUVERNEMENTALES

- 08.01.59 au 18.01.62 - Secrétaire d'Etat aux Finances auprès de M. Antoine PINAY puis de M. Wilfrid BAUMGARTNER, Ministres des Finances
- 19.01.62 au 08.01.66 - Ministre des Finances et des Affaires Economiques dans les Gouvernements DEBRE et POMPIDOU
- 23.06.69 au 19.05.74 - Ministre puis Ministre d'Etat chargé de l'Economie et des Finances dans les Gouvernements CHABAN-DELMAS et MESSMER

1974 - 1981 - PRESIDENCE DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE

Il est élu Président de la République le 19 Mai 1974.

.../...

1981 - MANDATS ELECTORAUX

- 1982 - 1988 - Il est élu Conseiller Général du Puy-de-Dôme en Mars 1982, réélu en Mars 1985. Il démissionne en Juin 1988, en application de la loi sur le cumul des mandats.
- 1984 - 1989 - Il est élu Député du Puy-de-Dôme en Septembre 1984, réélu le 16 Mars 1986, puis le 5 Juin 1988. Il démissionne en Novembre 1989, en application de la loi sur le cumul des mandats.
- 1986 - - Il est élu Conseiller Régional d'AUVERGNE le 16 Mars 1986, réélu le 22 mars 1992 ; il est depuis le 21 Mars 1986 Président du CONSEIL REGIONAL D'AUVERGNE.
- 1987 - 1989 - Le 7 Avril 1987, il est élu Président de la COMMISSION DES AFFAIRES ETRANGERES de l'Assemblée Nationale, réélu le 28 Juin 1988, réélu le 4 Avril 1989.
- 1989 - - Le 18 Juin 1989, il est élu Député au Parlement Européen. Il est membre du Groupe du Parti Populaire Européen (P.P.E.).
- 1993 - - Il est élu Député du Puy-de-Dôme le 21 mars 1993.
- 1993 - - Le 8 Avril 1993, il est élu Président de la COMMISSION DES AFFAIRES ETRANGERES de l'Assemblée Nationale.

ACTIVITES POLITIQUES DIVERSES

- En Février 1982, il crée le CONSEIL POUR L'AVENIR DE LA FRANCE (composé d'hommes et de femmes exerçant des activités diverses - industriels, médecins, avocats, universitaires, hommes politiques, journalistes, etc...) organisme de réflexion et de proposition sur la politique et les problèmes de société en France.
- En 1984, il reprend la tête des CLUBS PERSPECTIVES ET REALITES avec le titre de Président-fondateur.
- En Juin 1988, il est élu Président de l'U.D.F. (Union pour la Démocratie Française).
- En Décembre 1989, il est élu Président du MOUVEMENT EUROPEEN International
- Le 19 novembre 1992, il est élu Président de l'Association Nationale des Elus Régionaux (ANER).

COMITE POUR L'UNION MONETAIRE DE L'EUROPE

- Le 21 Avril 1986, il crée avec l'ancien Chancelier de la République Fédérale d'Allemagne, Monsieur Helmut SCHMIDT, le Comité pour l'Union Monétaire de l'Europe, dont ils sont co-présidents. Ce Comité comprend 17 membres venant des 12 pays de la Communauté Européenne (hommes politiques, banquiers, dirigeants d'entreprises). Le Comité publie en Juillet 1988 le "Programme pour l'Action" résultat de ses travaux de 1986 à Juin 1988, dont les propositions ont servi de base aux travaux du Comité Delors de Juillet 1988 à Avril 1989. Le Comité étudie actuellement de nouveaux moyens pour faciliter et accélérer la réalisation de l'union monétaire.

Valéry Giscard d'Estaing a épousé, le 17 Décembre 1952, Anne-Aymone de BRANIES. Ils ont quatre enfants (Valérie-Anne, Henri, Louis et Jacinte).

48820

1 -
י' בחשוון תש"ן
8 בנובמבר 1989
צרפ - 103.01

מישל רוקרד - פרופיל אישי
=====

בן 58 היום, רוה"מ ראשון לאחר נצחוננו של מיטראן בבחירות לנשיאות ב-1988. רוקרד תמיד ראה עצמו כמועמד אלטרנטיבי למיטראן לכס הנשיאות מטעם השמאל. לכן לא חסרו תקופות מתח ביחסי שני האישים, ומנהיגי המפלגה הסוציאליסטית עדיין מתייחסים אליו כאל גוף זר, ובודאי כמתחרה מסוכן בתחרות על מקומו של המנהיג בעתיד.

רוקרד זכה תמיד לאהדת הציבור ומקומו במשאלי דעת קהל היה תמיד גבוה, לעיתים אף יותר ממיטראן עצמו. זאת בזכות עמדות עצמאיות, דעות מקוריות ועמדות אמיצות, כאשר שאיפתו להגיע לאיזון בין עקרונות הסוציאליזם לבין מציאות כלכלית, שהיא לעיתים, קשה ודורשת מדיניות פרגמטית.

מישל רוקרד הינו בנו של פיסיקאי צרפתי דגול, איב רוקרד, ממשפחה פרוטסטנטית מאזור פריס. רוקרד התחיל בפעילות פוליטית בגיל צעיר ובמהרה התמנה למזכ"ל התאחדות הסטודנטים הסוציאליסטים והוא רק בן-23. על רקע תילוקי דעות חמורים עם גי מולה, (הקשורים בעמדת המפלגה בנושא אלג'ריה) עזב רוקרד את המפלגה והיה בין מקימי "המפלגה המאוחדת הסוציאליסטית" (PSU).

כנציג מפלגה זו, רץ לבחירות לנשיאות נגד דה-גול ב-1969. המפלגה היתה מוחצת, אך בהחלט העמידה אותו במרכז המפה ובשורה הראשונה של מנהיגי השמאל.

במשך שנים היה רוקרד האיש הפוליטי הפופולרי ביותר בציבור והוא ראה עצמו מועמד אפשרי במקום מיטראן, במיוחד לאחר כשלוננו של זה בבחירות לנשיאות ב-1974. באותה שנה השתלבה מפלגתו של רוקרד במפלגה הסוציאליסטית בראשות מיטראן, אך המשיכה להיות זרם בתוך המפלגה.

ב-1980, הודיע שיתייצב בבחירות לנשיאות אם מיטראן יחליט לפרוש, דבר אשר עורר נגדו את הנהגת המפלגה, קרי נאמני מיטראן.

לאחר בחירתו של מיטראן לנשיאות ב-1981 מונה רוקרד לשר התכנון ויותר מאוחר לשר החקלאות. בתוקף תפקיד זה, תרם רבות ליישום המדיניות החקלאית של ארצות השוק.

ב-1985 התפטר מהממשלה על רקע התנגדות לשינוי שיטת הבחירות, אך יש טוענים שעשה כך כדי "להיות מוכן" לנשיאות במקרה הצורך. על רקע זה החריפו היחסים בינו לבין מנהיגי המפלגה (מורואה, פביוס, זו'ספין), אך מיטראן עצמו דאג להבליט את החשיבות שהוא מייחס למעמדו של רוקרד.

לקראת מערכת הבחירות לנשיאות, נתן מיטראן להבין שאם אמנם יבחר, ימנה את רוקרד לרוה"מ, ול"צמד" זה ניבאו כולם הנצחון. ואמנם לאחר נצחוננו מינה אותו מיטראן לרוה"מ.

זמן מה לאחר שנבחר הצליח רוקרד להגיע להסכם עם הפלגים היריבים בקלדוניה החדשה, וסיכסוך שנראה היה ללא מוצא, אלא באלימות ושפיכות דמים, מצא פתרונו. הדבר זיכה אותו בשיא פופולריות וחיזק את מעמדו בצעדיו הראשונים כרוה"מ.

רוקרד מקפיד עד מאד "למצוא חן" בעיני הנשיא. נשאר נאמן וצמוד לאופציות המרכזיות של הנשיא בנושאי מדיניות חוץ ובטחון ולמעשה לא מתערב בנושאים אלה. בזינוק אשר החל כבר לקראת ה"אחרי" מיטראן במפלגה, תופס רוקרד מקום מרכזי, אך הוא יודע שמתחריו לא יוותרו לו על כל "מעידה" או כישלון. והנשיא, בעל השקפה ארוכת טווח מביט על כל זה "מלמעלה".

לגבי ישראל נקט רוקרד, בשנות ה-70 בעמדה מסוייגת, שהיתה העמדה של "המפלגה הסוציאליסטית המאוחדת" ואשר תמכה בהקמת מדינה פלשתינאית. ב-10 השנים האחרונות נוקט בעמדה פחות אידיאולוגית לגבי סיכסוך מז"ת וביותר הבנה כלפי צרכי ישראל. תרמו לכך גם ביקורים בארץ וגם התרחקותו מגורמים שמאלנים מהם הושפע במשך שנים.

עמדתו היום, בכל מקרה, צמודה לעמדת הנשיא אך בהחלט מורגש אצלו זה מספר שנים שינוי אישי של פתיחות והבנה כלפינו, אותם לא ידענו קודם לכן. הדבר בא לביטוי במהלך שיחתו עם רה"מ בפריס בפברואר השנה.

במהלך השיחה הראה ידידות ודאגה למדינת ישראל והבטיח לפעול להעמקת הקשרים הבילטרליים בין שתי המדינות. בשיחה גם התייחס לתפקיד המוגבל של צרפת בענייני העולם.

מצפה לרוקרד תקופה מתוחה בחודשים הבאים לקראת כינוס הועידה של המפלגה הסוציאליסטית. ירצה להופיע ולבסס מעמדו המפלגתי כיורשו של הנשיא. יש לציין שמעמדו בציבור איתן יותר מאשר במפלגה ומאבקיו היום נתונים לעבר הסניפים.